

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ОЛИЙ ВА ЎРТА
МАХСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ

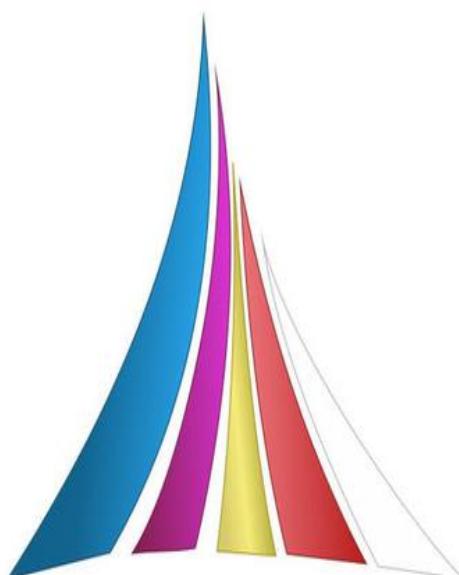
ГУЛИСТОН ДАВЛАТ УНИВЕРСИТЕТИ

“МИЛЛИЙ ҒОЯ ВА ФАЛСАФА”
кафедраси

МИЛЛИЙ ҒОЯ: ЎЗБЕКИСТОННИ РИВОЖЛАНТИРИШ СТРАТЕГИЯСИ

фанидан барча таълим йўналишлар талабалари учун

МАЪРУЗА МАТНЛАРИ

Гулистон-2018

Мамлакатимизда қабул қилинган Ҳаракатлар стратегиясига мувофиқ, биз ташқи сиёсат соҳасида барча узоқ ва яқин давлатлар, аввало, қўшини мамлакатлар, халқаро ташкилотлар билан дўстона ва ўзаро манфаатли ҳамкорлик алоқаларини ҳар томонлама ривожлантириши сиёсатини изчил давом эттирамиз.

Ш.Мирзиёев

“Миллий ғоя: Ўзбекистонни ривожлантириш стратегияси” фанидан маъруза матнлари. -Гулистон: 2018. 80 бет.

Ушбу “Миллий ғоя: Ўзбекистонни ривожлантириш стратегияси” фанидан маъруза матнлари барча таълим йўналишлар талабалари учун намунавий дастур асосида тузилган.

Тузувчи:

доц. С.Исмоилов

Масъул муҳаррир:

доц. Р.Махмудов

Тақризчи:

кат. ўқ. Б.Ғафуров

МУНДАРИЖА:

1.	“Миллий ғоя: Ўзбекистонни ривожлантириш стратегияси” фанининг предмети, мақсади ва вазифалари.	3
2.	Миллий ғоя ва мафкура ривожланишининг тарихий босқичлари.	12
3.	Миллий ғоянинг назарий концептуал асослари.	21
4.	Жамият мафкурасида миллий ва умуминсоний қадриятлар уйғунлиги.	25
5.	Фоялар хилма-хиллиги ва мафкуравий жараёнларнинг ижтимоий тараққиётга таъсири.	32
6.	Миллий ғоя - Ўзбекистон демократик тараққиётининг мухим омили.	40
7.	Ўзбекистонни ривожлантиришнинг Ҳаракатлар стратегияси - миллий тараққиёт асоси.	45
8.	Глобаллашув даврида ахборот макони ва ғоявий мафкуравий курашлар.	50
9.	Миллий ғояга дахлдорлик ҳисси - барқарор тараққиёт омили.	64
10.	Миллий ғоя тарғиботининг инновацион технологиялари.	73

1-мавзу: “МИЛЛИЙ ҒОЯ: ЎЗБЕКИСТОННИ РИВОЖЛАНТИРИШ СТРАТЕГИЯСИ” ФАНИНИНГ ПРЕДМЕТИ, МАҚСАД ВА ВАЗИФАЛАРИ.

Режа:

- 1. Миллий ғояни ўрганишининг объектив зарурати, ғоя, мафкура ва стратегия тушунаолари.**
- 2. “Миллий ғоя: ЎРС” фаннинг предмети, мақсади ва асосий вазифалари.**
- 3. Фаннинг асосий тушунчалари ва принциплари.**

1

Мустақиллик туфайли Ўзбекистон халқи ўзини миллий-маънавий янгиланишда миллий истиқлол ғоясига таянишга алоҳида эътибор берди. Собиқ шўролар даврида амал қилиниб келинган, халқимизнинг миллий-маънавий рухиятига тамомила зид бўлган «коммунистик ғоя» дан воз кечилди.

Инсониятнинг тарихий тараққиёти ва тажрибаси бирон-бир жамиятнинг эзгу ғоялар ва мафкурасиз ривожлана олмаслигини тасдиқламоқда. Ана шу эзгу ғоялар – мамлакатимизда демократик тамойилларга асосланган жамиятни барпо этишдан иборатdir.

Ҳар қандай фаннинг ўзига хос мавзулари, тушунчалари, қонун ва категориялари бўлади. Биз ўрганишга киришаётган фаннинг хам ўз предмети, қонун ва категориялари, мақсад ва вазифалари бор.

“Ғоя” ва “мафкура” тушунчалари, уларнинг халқлар ва давлатлар тақдирiga таъсири, хозирги замондаги мафкуравий жараёнлар, миллий истиқлол ғоясининг мазмун-моҳияти, тушунчалари, шаклланиш қонуниятлари, намоён бўлиш хусусиятлари, уни халқимиз қалби ва онгига сингиш йўллари ва усуллари ушбу фаннинг предметини белгилайди. Унинг тушунча ва категориялари бир бутун, яхлит тизим шаклида намоён бўлади.

Миллий истиқлол ғоясининг асосий тушунча ва тамойилларини фуқароларимиз қалби ва онгига сингдириш омиллари ва воситалари хам ана шу тизимнинг таркибий қисми бўлиб, фаннинг асосий тушунча ва категориялари қаторида ўрганилади.

Ғоя-идея-юнонча тушунча бўлиб, “фикр” демакдир. Идея тушунчасини фанга биринчи бўлиб Платон киритган. Идеология эса ғоялар ҳақидаги таълимотдир.

Мафкура-арабча тушунча бўлиб, “фикрламоқ”, “фикрлаш” деган маънони билдиради. Мафкура ёки идеология тушунчаси дастлаб француз мариатпарварлари Де-Трасе ва Д’аламберлар томонидан истефода этилган.

Ғоя-энг кучли, таъсирчанг, залворли фикрдир.

Ғоя-одамнинг ички дуннёсигача кириб бориб, уни ҳаракатга келтирувчи, мақсад сари етакловчи фикрдир.

Ғоя-эзгу ва ёвуз мақсадлар сари етаклайдиган фикрлар мажмуидир.

Мафкура-ижтимоий гуруҳнинг мақсадларини ўзида ифодалайдиган ғоялар тизими.

Мафкура-ғоялар ҳақидаги таълимотдир. Де-Трасе.

Мафкура-жамиятни, жамоани орзу-умидларини ўзида ифодалаган, ўша жамоани ишонтириб, сафарбар этувчи, узоқ ва яқин келажакка сафарбар этувчи ният, режа ва мақсадлардир.

Ана шу хаётий зарурат «Миллий ғоя: ЎРС» фан сифатида ўрганишни тақозо этади.

2

Миллий ғоя фанининг мақсади: Мамлакатимиз халқларини ғоявий қуроллантириш, улар онги ва қалбига миллий мафқуранинг бош ва асосий ғояларини сингдириш, халқимизда мафкуравий иммунитетни шакллантиришдан ва мустақилликни ғоявий мустаҳкамлашга хизмат қилишдан иборат.

Миллий ғоя фанининг вазифалари:

- ғоя ва мафкура тушинчаларининг моҳиятини очиб бериш,
- ғоя ва мафкура тушинчаларига таъриф ва талқинлар бериш,
- миллий мафқуранизнинг илдизларини ўрганиш,
- миллий мафқуранизнинг такомил босқичларини ўрганиш,
- Буюк мутафаккирларнинг бунёдкор ғояларини ўрганиш,
- миллий мафқуранизнинг бош ғоясини ўрганиш,
- миллий мафқуранизнинг асосий ғоялар тизимини ўрганиш,
- мафкуравий тарбияни ўрганиш,
- мафкуравий тарбия омил ва воситаларини ўрганиш ва бошқалар.

“Миллий ғоя: Ўзбекистонни ривожлантириш стратегияси” курсининг вазифалари қўйидагилардан иборат:

1. Ўзбекистоннинг мустақилликка эришиши арафасидаги ижтимоий-иқтисодий инқироз ҳолати, бу инқироз ҳолатидан чиқишида қўлланилган усул ва воситаларни таҳлил қилиш.

2. Мустақилликка эришишнинг машаққатли йўлини ва мустақиллик ўзбек халқига қандай ҳуқуқ ва имкониятлар берганлигини ёритиб бериш. Мустақиллик ўзбек халқи учун буюк қадрият эканлигини ёшлар онгига сингдириш ва шу орқали мустақилликни мустаҳкамлашга ёшларни сафарбар этиш.

3. Бугун жаҳон ҳамжамияти томонидан эътироф этилган ривожланишнинг ўзбек моделини ўзига хос хусусиятларини ёритиш ва шу орқали Ўзбекистонда олиб борилаётган давлат сиёсатининг мазмун

моҳиятини ёшлар онгига сингдириш. Уларда мамлакатимиз ривожланиш йўли ва олдимизга қўйилган мақсадларга ишонч эътиқодни тарбиялаш.

4. Ўзбекистоннинг ижтимоий-иқтисодий ривожланишида устувор йўналишлар нималардан иборат эканлигини тушунтириш орқали келажакда буюк давлатни барпо этишга ёшларни сафарбар қилиш, стратегик мақсадларни амалга оширишда уларни уюштириш, маънавий руҳий жиҳатдан рағбатлантириш.

5. Ёшлар қалбида мустақиллик йилларида мамлакатимизда эришилган ютуқлардан фахрланиш, ғуурланишни шакллантириш. Ўзбекистон қандай ривожланиш имкониятларига эга эканлигини тушунтириш.

6. Мамлакатимиз тараққиётида тинчлик, хавфсизлик, ижтимоий-сиёсий барқарорликни таъминлашнинг шартлари нималардан иборат эканлигини тушунтириш, юрт тинчлигига ҳар бир фуқаронинг масъуллик туйғусини шакллантириш.

7. Ўзбекистон тараққиётида инсон омили асосий омил эканлигини, инсон омили мамлакатнинг ҳақиқий лакомативига айланишида кадрлар тайёрлаш миллий дастурининг аҳамияти фақатгина замонавий билимларга эга бўлган мутахассис кадрлар тайёрлашга хизмат қилибгина қолмасдан, ёшларни маънавий етук шахслар қилиб, ватанпарварлик, тинчликпарварлик, ижтимоий ҳамжиҳатлик ғоялари руҳида тарбиялашга хизмат қилишини тарғиб қилиш.

8. Демократик тузум, эркин фуқаролик жамиятини барпо этишнинг ҳақиқий ҳаракатлантирувчи кучи бўлган эркин фуқарони тарбиялашга хизмат қилиш. Бу борада ёшларда демократик қадриятларни, фуқаро эркинлиги ва жамият, давлат, келгуси авлод олдидаги масъуллиги туйғуларини шакллантириш.

9. Жаҳон ҳамжамияти билан ҳамкорлик алоқалари қандай йўналишларга эга эканлиги, бунда Ўзбекистон манфаатлари нималардан иборат эканлигини ёшлар онгига сингдириш ва шу орқали миллий манфаатлар устуворлигини ижтимоий қўллаб қувватланишига эришиш.

Собиқ иттифоқ даврида ғоялар дунёси, унинг ўзига хос қонуниятлари, уларнинг жамият ва инсон хаётидаги ўрни ва аҳамиятини ўрганувчи алоҳида фан йўқ эди. Бунинг асосий сабабларини қуидагича изоҳлаш мумкин.

1) собиқ марксча – ленинча мафкура мутлоқ ҳақиқат сифатида эътироф этилган,

2) ғоялар тўғрисидаги билимларни эгаллаш бу соҳанинг ўз қонуниятлари ва амал қилиш тамойиллари борлигини яққол кўрсатиб қўйган бўлар эди. Масалан, коммунизм (хаёлий жаннат) қуришни тарғиб қиладиган соҳта таълимотининг асл қиёфасини ошкор қилиб қўярди,

3) собиқ шўро даврида бу соҳадаги мутаҳассисларнинг онги ва дунёқарашини умуминсоний тамойиллар, қонун-қоидалар билан эмас, балки тоталитар мафкура ва мустабид тузумнинг мақсадлари йўлида шакллантиришга хизмат қиласиган баъзи «фан»лар ўйлаб топилди ва таълим тизимиға киритилди. Масалан, «Буржуа фалсафасини танқид», «Хозирги замон ғарб социологиясини танқид» каби ўқув курслари ўқитиларди. «Илмий коммунизм», «Илмий атеизм», «Сиёсий иқтисод» бўйича дарс олиб бориш барча олий ўқув юртларини таркибий қисми эди.

Мустақилликка эришганимиздан кейин ахвол тубдан ўзгарди. Социология, культурология, политология каби фанлар таълим тизимининг таркибий қисмига айланди.

Юқорида айтиб ўтганимиздек, биз ўрганишга киришаётган мазкур фан ўзининг категория, тушунча, қонуниятлари, вазифалари ва мақсадларига эга.

Миллий истиқлол ғоясининг обьекти сифатида Ўзбекистоннинг ўзига хос табиий, ижтимоий-иқтисодий, сиёсий, миллий-маданий ривожланиш хусусиятларини, қадриятларини эътироф этиш мумкин. Шунингдек, фаннинг обьектини Ўзбекистон танлаган тараққиёт йўли ва ижтимоий ривожланишнинг миллий-маънавий негизлари, умумбашарий тамойиллар ташкил этади. Негаки, Ўзбекистон халқининг ўзига хос шундай миллий-маданий мероси ва қадриятлари мавжудки, улар мамлекатда яшаётган хар бир фуқаро, оила, халқ ва миллат хаётининг барча жабхаларидан чуқур ўрин олган. Улар орқали шу халқ, миллатнинг «ўзлигини», «борлигини» бошқа халқлар ёки миллатлар ўхшашлиги (умумийлиги) ва фарқи (айримлиги)ни англаб олиш мумкин. Шу хусусиятлар сақлаб қолинса, Ўзбекистон ўзига хос ва мос тараққиёт йўлидан ривожланиш мумкин. Бунинг учун миллий ғоя жамият хаёти соҳалари билан ўзаро ўйғунлашмоғи муҳим аҳамиятга эга.

Ана шундай ишонч, эътиқод, миллий ғурур, ўзлигини намоён этиш ва қадрлаш туйғулари миллий истиқлол ғоясини халқнинг ишонч ва эътиқодига айланганлигини кўрсатувчи муҳим мезондир.

Миллий истиқлол ғоясининг мақсад ва вазифалари умуминсоний қадриятлар устуворлиги тамойилига тўла-тўқис мос келиши, демократик эркинликлар ва инсон хуқуқларини сақлашга доир халқаро андозаларга хамоҳанглиги билан хам инсоният тарихидаги кўпгина миллий ғоялардан фарқ қиласи.

Миллий истиқлол ғояси фуқароларни ғоявий жихатдан тарбиялади. ғоя билан ғоянинг, фикр билан фикрнинг, жаҳолатдан маърифатни фарқини англашга, маърифатга ишонч ва эътиқодни мустаҳкамлашга хизмат қиласи.

Миллий истиқлол ғояси хеч қачон кишиларнинг онги ва дунёқарашини бошқаришни, уларни яна аллақандай «қолипга», «ягона андозага» солишга қаратилган эмас.

У фикрлар, ғоялар хилма-хиллигига асосланади. Миллий истиқлол ғояси эркин фикрни уйғотиши ва фикр эркинлигини кафолатлаб бериш, ўзгалар фикрини тинглаш, эшитиш ва айтишга имконият яратади. Демак, миллий истиқлол ғояси «хукмрон ғоя»га интилишдан мутлақо бегона бўлганлиги билан хам бошқа носоғлом ғоялардан фарқ қиласди.

Миллий истиқлол ғояси воқеа-ходисаларни билиш, тахлил этиш, уларга баҳо беришга имконият яратиб, бир қатор илмий, тарбиявий ва амалий вазифаларни ҳам бажаради. Улардан:

1) одамларимизда мустақил дунёқарааш ва эркин фикрларини шакллантиради;

2) миллий тотувлик, ҳамжихатликни энг катта ғоялардан хисобланиши, носоғлом, махаллийчилик, уруғ-аймоқчилик деб аталадиган иллатлардан холи;

3) ёш авлоднинг дунёқарашига янгича маъно ва мазмун баҳш этиш орқали унда фаол хаётин позицияни, миллий ғояга ишонч ва эътиқодни шакллантириш;

4) жамиятда соғлом ижтимоий муҳитни яратиш, кишилар онгига Ватан тақдиди учун масъуллик, ягона Ватан туйғусини мустаҳкамлаш.

5) истибодод даври асоратларини бартараф этишда кўмаклашади. Демак, янгича фикрлайдиган, мутелик туйғусидан холи бўлган авлодни тарбиялади.

3

Миллий истиқлол ғояси муайян тушунчаларга асосланади. Улар турли хил бўлиб, жамиятда шаклланган ва мавжуд бўлган фикрлар хилма-хиллиги билан кишиларнинг ўзаро ижтимоий муносабатлари асосида амалий хатти-харакати орқали намоён бўлади.

«Ғоя», «ғоявий тамойиллар», «ғоявий тарбия», «мафкура», «мафкуравий тизим», «мафкуравий полигон», «мафкуравий иммунитет» ва бошқалар анна шу фан ўрганадиган тушунча ва категориялар сирасига киради.

Ғоялар тўғрисидаги билимларга инсоният тарихининг энг қадимий даврларидан бошлаб катта эътибор берилган. Бу атаманинг мазмун-мохияти Гарб мамлакатларида «идея» тушунчаси орқали ифодаланади. «Идея» грек тизимидағи «idea» сўзидан олинган бўлиб, қадимда у «образ», «ташқи кўриниш» деган маъноларни англатар эди. Лекин бу тушунчанинг мазмун-мохияти тараққиёт давомида ўзгариб борган ва хилма-хил маънода ишлатилган.

Масалан, Платон «Гоялар дунёси ва соялар дунёси» тўғрисидаги таълимотида, гояларни дунёнинг яратувчиси деб талқин этади. Демокрит эса олам таркибидаги энг майда ва бўлинмас зарра-атомларни идеялар деб атаган, Гегель фикрича эса идея – барча нарсаларнинг ижодкори, дунёга келтирувчиси ва асосий моҳиятидир.

Кейинчалик «фоя» ва «мафкура» тушунчаларининг мазмани ва қўлами кенгайиб борган. Катта-катта худудларда яшайдиган халқларни бирлаштирадиган ғоя ва мафкуралар пайдо бўлган.

“Миллий ғоя: Ўзбекистонни ривожлантириш стратегияси” курсида Ўзбекистоннинг ривожланиш йўли, унинг асосий ғоялари, назарияси ва концепциялари ўрганилади. Ушбу курснинг предметини ўзбек халқининг мустақиллик шароитидаги тараққиёти ва юксалиши жараёни, яъни, мустақилликка эришиш ва мустақилликни мустаҳкамлаш, ривожланишнинг ўзбек модели, ижтимоий, иқтисодий, сиёсий ривожланиш стратегиялари ташкил этади. Ижтимоий-иқтисодий ривожланиш мафкуравий жиҳатдан асосланиб, тайёрланаётган кадрлар ғоявий қуролълантирилади, мамлакат келажак тараққиётига ишонч эътиқоди тарбияланади.

Шу ўринда савол туғилади: - стратегия нима? - ижтимоий-иқтисодий ривожланиш стратегияси, деганда нимани тушуниш керак?

“Стратегия” сўзи юон тилидан олинган бўлиб қўмондонлик саънати деб таржима қилинади. У дастлаб ҳарбий тушунча сифатида ишлатилган, кейинчалик бошқа соҳаларни ҳам бошқаришда узоқ муддатга мўлжалланган режа, асосий мақсад ва унга олиб борадиган дастур маъноларида ишлатилиб келинган. Шунинг учун узоқни кўзлаб режалар тузувчи ва уни моҳирона амалга оширувчи сиёsatчилар стратег, деб аталади. Стратегиянинг давлат стратегияси, ҳарбий стратегия, иқтисодий стратегия, ижтимоий стратегия ва бошқа кўринишлари бор.

Аслида, давлат стратегияси маълум бир тарихий ривожланиш босқичида бирор ижтимоий қатламнинг мамлакат ривожланиш йўлини белгилашидир.

Давлатнинг стратегик вазифаларига жамоат тартибини сақлаш, фуқаролар фаолиятини белгилаш ва шахсий ташаббус ривожи учун шароит яратиш, хавфсизликни таъминлаш, ҳар кимга ҳуқуқий эркинлик ва мулкка эгалик қилишни таъминлаш, жамиятда ахлоқий қарашларни ривожлантириш ва бошқалар киради.

Агар давлат стратегияси халқларни ривожланишга, фаровонликка олиб келса, у миллий стратегия дейилади, акс ҳолда, аксилмиллий характерга эга бўлади.

“Миллий ғоя: Ўзбекистонни ривожлантириш стратегияси” курсининг асосий қонуниятлари мавжуд бўлиб, улар Ўзбекистоннинг стратегик

мақсад ва манфаатлари, тараққий қилиши ва ривожланган мамлакатлар даражасига эришиш жараёнлари билан боғлиқ. Жумладан, уларда миллий манфаатларнинг устуворлиги, ҳар бир мамлакатнинг миллий тараққиёт ғоясида умумхалқ манфаатлари мужассам бўлиш зарурияти, тараққиётнинг стратегик йўналиши миллий заминларга асосланиши, миллий тараққиётда жаҳон мамлакатлари ва уларнинг халқлари эришган ютуқлар тажрибаларидан фойдаланиш, тараққиётнинг стратегик вазифаларини белгилаш, амалга оширишда миллий ва умуминсоний қадриятларга амал қилиш, миллатлараро тотувлик, сиёсий барқарорликка эришиш, мамлакатда яшовчи барча миллатлар ва элатлар тараққиёти учун тенг имкониятларни юзага келтириш, тинчлик ва демократия тамойилига амал қилиш ва бошқа бир қатор қонуниятлардир. Улар миллий ривожланиш ғоясининг амалга ошиши учун зарур бўлган қонуниятлардир. Уларга амал қилмаслик эса, мамлакат ва унинг халқи белгилаган мақсад ва манфаатларининг самарасиз яқунланишига олиб келади.

Миллий истиқлол ғояси билан боғлиқ тушунчаларнинг ўзига хос хусусияти шундан иборатки, у, асосан, Ўзбекистон халқининг ижтимоий хаёт соҳалари ривожи билан, унинг миллий-маданий мероси, урфодатлари, қадриятлари, тили, маданияти, тарихи, фалсафаси, диний рухияти билан узвий боғлиқ.

Миллий истиқлол ғояси миллийликни, миллий ривожланишнинг хусусиятларини эътироф этади ва унга хурмат билан қарайди.

Миллий истиқлол ғояси «синфийлик», «партиявийлик» тамойилларига асосланмайди. Бошқа мамлакат халқларининг хаётига ўз ғояларини сингдиришга даъво қилмайди. Бу билан у «коммунистик ғоядан» тубдан фарқ қиласди.

Миллий истиқлол ғояси ўрганишни тақазо этадиган умумий ва ўзига хос қонуниятлар мавжуд. Улар қўйидагилар:

1. жамият мафкурасиз, мақсадсиз яшай олмайди, демак, мафкура хар қандай жамият хаётида зарур. Мафкура бўлмаса, одам, жамият, давлат ўз йўлини йўқотиши муқаррар.

2. қаердаки ғоявий бўшлиқ вужудга келса, ўша ерда бегона ғоялар учун шароит яратилади. Буни исботи учун тарихда мисоллар кўп.

Миллий истиқлол ғоясининг намоён бўлиш қонунлари хам мавжуд.

Булар:

- турли халқлар, турли жамиятлар мавжуд. Уларнинг мақсадлари хам, ривожланиш йўллари хам турли хил, яъни ривожланишнинг, ижтимоий тараққиётнинг хилма-хиллиги қонуни орқали намоён бўлади;

- дунёнинг мафкуравий манзараси турли хил мақсадлар, турли-хил манфаатлар, қарашлар билан боғлиқ холда намоён бўлган ва бўлиб қолмоқда. Бу эзгу ғоялар билан бирга ёвуз ғояларнинг хам

яшовчанлигини, «дунёда мафкура соҳасида қурашнинг» давом этиб келаётганлигининг асосида ётган ўзига хос жихатидир.

- глобаллашув жараёнининг миллий ғояга таъсир этиши хам ўзига хос умумий қонуниятдир. Бу жараён турли мамлакатлар, халқлар хаётида уларнинг бир-бирига боғлиқлигини, ўзаро таъсирини оширади, маънавий, ғоявий хаётида акс этмасдан қолмайди.

Миллий истиқлол ғоясининг принциплари мавжуд ва улар бир-бири билан узвий боғлиқдир.

Улар ўз навбатида миллий ва умуминсоний қадриятлар уйғунлиги талабларига мос келиши билан узвий боғлиқ. *Аниқроғи:*

а) Миллий истиқлол ғояси инсонпарварлик, инсон қадр-қиммати, шаъни ва ор-номуси, хақ-хуқуқлари ҳамда манфаатларини устуворлиги принципига таянади. Унда инсоннинг хаёти олий қадриятдир.

б) Миллий қадриятларга содиқлик – миллий ғоянинг таянч негизларидан биридир. Бу принцип Ўзбекистон худудида истиқомат қилаётган хар бир фуқаронинг ўз миллий қадриятларини асраб-авайлаш, келажак авлодларга етказиш учун тўла имкониятлар яратилишини ифодалайди. Ўтмишдан қолган буюк маданий бойликларимиз, мумтоз қадриятларни хурмат қилиш, уларни ижодий жихатдан ўрганиш – бу принципнинг асосий жихатидир.

Миллий истиқлол ғоясини инсонлар онгига сингдиришда Ўзбекистоннинг ўзига хос хусусиятларини инобатга олиш лозим, улар:

1. Ахолининг миллий-турмуш ва тафаккур тарзи, халқ анъаналари ва урф-одатлари. (жамоа турмуш тарзи - колективчилик) оиланинг ўрни, Ватанга муҳаббат, ислом динига эътиқод, маънавий қадриятлар.

2. Республикамиздаги ўзига хос демографик вазият. (табиий ўсиш, ахолининг 60% кўпроғи болалар, ўсмирлар, 25 ёшгача бўлган йигит-қизлар, ахолини ярмидан кўпроғи қишлоқ жойда яшайди).

3. Аҳоли миллий таркибининг ўзига хослигидир. (этник таркибида туб аҳоли устун мавқени эгаллайди ва юздан зиёд миллат вакиллари яшайди).

4. Кейинги ўн йиллар мобайнида маълум қадриятларга эга бўлган кишиларнинг муайян ижтимоий онги шаклланганлиги. (таълимга инитилиш, бошқа томондан тайёрга - айёрлик руҳияти юзага келгани кузатилади).

5. Оила – жамиятнинг негизи. Оила турмуш ва виждон қонунлари асосида қурилади, ўзининг қўп асрлик таянчларига эга.

Оилада демократик негизларга асос солинади, одамларнинг талаб-эҳтиёжлари ва қадриятлари шаклланади. Ўзбекларнинг аксарияти ўзининг шахсий фаровонлиги эмас, балки оиласининг, қариндош-уруғлар ва яқин

одамларининг, қўшниларининг омон-эсонлиги тўғрисида ғамхўрлик қилишни биринчи ўринга қўяди.

Миллий истиқлол ғоясининг ахамияти катта.

Миллий истиқлол ғоясини фақат шу фанни ўрганиш асосидагина эгаллаш мумкин деб қараш нотўғри. Аксинча миллий истиқлол ғояси билан барча фанлар, хусусан, фалсафа, иқтисод, ижтимоий-сиёсий фанлар узвий боғлиқ.

Бизнинг вазифамиз барча ёшларга миллий истиқлол ғоясини, унинг ахамиятинг тушунтиришдир.

Демак, Президент И.А.Каримов таъкидланаганидек, «Эндиғи вазифамиз шундан иборатки, миллий истиқлол ғояси тушунчалари асосида кенг жамоатчилик, зиёлиларимиз, илм-фан ва маданият намояндалари, аввало, маънавий-маърифий соҳа ходимлари миллий асосий тамойилларини одамлар онги ва қалбига сингдиришга қаратилган ишларни янги босқичга кўтаришлари зарур”.

Миллий ғоя Ўзбекистонда озод Ватан, эркин ва фаровон ҳаёт яратишга қаратилган умуммиллий ҳодиса сифатида қўйидаги бир қатор. ўзига хос амал қилиш **тамойилларига** эга:

- мамлакатнинг мустақиллигини мустаҳкамлашга хиз-мат қилиш;
- давлатимизнинг ҳудудий яхлитлиги ва сарҳадлари дахлсизлигини таъминлашга ёрдам бериш;
- қонун устуворлигини таъминлаш;
- демоқратия ва ўз-ўзини бошқаришнинг ҳаётда мустаҳкам ўрин эгаллашига асосланиш;
- миллий ва умуминсоний қадриятларнинг уйғунлиги-га таяниш;
- халқаро хукуқ қоидаларига мос келиши;
- иқтисодий плюрализм ва хилма-хил мулкчиликнинг эркин шаклланишини таъминлаш;
- давлатнинг бош ислоҳотчи эканлиги ва мамлакатда ижтимоий барқарорликнинг таъминланганлигига таяниш;
- виждон эркинлиги ва фикрлар ранг-баранглиги муҳитини шакллантириш;

Мазкур тамойилларнинг барчаси бир-бири билан чамбарчас алоқада ва боғлиқликда намоён бўлади. Бу, ўз навбатида, уларнинг республикамиизда яшовчи барча миллат ва элат вакилларининг умумий манфаатларини, халқимизнинг асрлар мобайнида интилиб келган орзу-идеалларини, олижаноб мақсад-муддаоларини ўзида мужассам этиши билан белгиланади.

2-мавзу: МИЛЛИЙ ҒОЯ ВА МАФКУРА РИВОЖЛАНИШИНинг ТАРИХИЙ БОСҚИЧЛАРИ

Режа:

1.Ғоялар тарихидан.

2.Гоявий бўшлиқ ва миллий ғояни шаклланиш жараёни.

3.Мустақиллик ва миллий ғоя.

1

Мамалакатимизда миллий ғоя тадрижи:

-Ватан ҳимояси

-турк-будун

-миллий жипслик

-маърифатли подшо

-куч адолатдадир

-миллий ғурурни кўтариш (Алишер Навоий)

-тушкунлик-мустақилликни қўлдан берилиши

-истиқтол мафкураси

-мустақиллик мафкураси

Инсоният тарихида ҳалқлар ва давлатлар, миллатлар ва жамиятларни юксалишига етаклаган ёки уларни таназзул ва ҳалокатга маҳкум этган турли хил ғоялар таъсир ўтказиб келган.

Шу нуқтаи назаридан қараганда инсоният ёки цивилизациялар тарихида бунёдкор ва вайронкор ғоялар ва мафкуралар мавжуд бўлган.

Бунёдкорлик ғоя ва мафкура ўзида гуманизм талабларини, ҳалқнинг ирода ва интилишларини акс эттиради.

Масалан, XXасрда дунё ҳамжамияти томонидан тан олинган японча тараққиёт моделини олайлик. Япон миллий мафкураси “миллий давлатчилик тизими” (кокутай), “фуқаролик бурчи”, “япон руҳи”, “тадбиркорлик”, “умуммиллийлик”, “фидоийлик”, “ватанпарварлик”, “патернализм”, “жамоага садоқат”, “модернизация” каби ғоя ва тушунчаларга асосланиб, мамлакат эришган юксак натижаларга пойdevор бўлди.

Жамият ва цивилизациялар ривожига улкан таъсир қўрсатган назариялар, таълимотлар ва мафкуралар кўпдан – кўп. Улар орасида Зардушт, Сократ, Платон, Конфуций, Алишер Навоий, Маҳатма Ганди ва бошқаларнинг бунёдкорлик ғоялари ва фаолиятининг аҳамияти беқиёсdir. Амир Темур тарихан қалтис, мураккаб бир вазиятда сиёsat майдонида қадам қуиди. Биринчи дамлардан бошлаб, унинг бутун фикри – ҳаёли марказлашган ва қудратли давлатни бунёд этиш билан банд бўлди ҳамда у ўз ниятига етди.

Бу орада Соҳибқирон катта ободонлаштириш ишларини амалга ошириш, боғ – роғлар барпо этиш, кўркам биноларни қуришни давлатнинг

расмий сиёсати, амалий фаолияти даражасига кўтарди. Лекин, энг асосийси – у жамиятда адолат ўрнатиш ва уни таъминлашни биринчи ўринга қўйди. “Адолат ва озодлик – дастурингиз, раҳбарингиз бўлсин” – деди у. Ва ўзи ҳам адолат билан иш юритишда шахсан ўрнак кўрсатди. Унинг ўз вазирларига, агар мен билмай қолиб, адолатсиз қарор қабул қилсам, ўзим билмай, бироннинг ҳақига хиёнат қилсам, ёлғонларга учеб, ҳалқ манфаатига зид иш қилсам, дарҳол мени огоҳқилишар, деб қаттиқ тайинлаганини муарриҳлар қайта – қайта таъкидлайдилар. У вужудга келтирган давлат қонунлар ва урф – одатларни ҳурмат қилиш, уларга бўйсунишга асосланган эди.

Амир Темур савдо – сотик, ҳунармандчилик ва маданиятнинг ҳам ҳомийси эди. У олимлар, файласуфлар, меъморлар, шоирлар, ҳафиз машшоқларга ғамхўрлик қилишда ном қозонган.

Шу боис Амир Темур ва темурийлар даври, ҳақли равищда, илм – фан, маданият ва маориф беҳад равнақ топишини таъминлаган Шарқ Ренессанси, яъни Уйғониш даври, деб ҳам аталади.

Кромвель, Пётр 1, Наполеон билан улар мансуб бўлган ҳалқлар қай даражада фаҳрлансалар, биз ҳам Темур сиймоси билан ундан кам бўлмаган даражада ғуурланишга ҳақлимиз.

Амир Темур – нафақат миллий, балки умуминсоний ҳодисадир. АҚШ Конгресси вакиллари палатаси мажлислар залида Америка ва жаҳон тарихида чуқур из қолдирган, машхур сиймолар суратлари орасида унинг қиёфаси туширилган тасвир бор. (Яна қандай исбот керак)

Фоя ва мафкура гуманизм ва тараққиёт тамойилларини рад этса жамият таназзулига сабаб бўлади.

Фоя ва мафкуралар ҳам инсоният тарихий тараққиётининг мевасидир.
-Ибтидоий жамиятда: тотемизм, анимизм, фетишизм, магия...
-Кулдорлик жамиятида: иудаизм, синтоизм, хиндуизм, конфуцийчилик, даосизм...

-Ўрта асрларда: -буддавийлик
-христианлик
-ислом
-тасаввуф

-Янги замонда: -монизм
-дуализм
-плюрализм-кўп нарса
-шовенизм
-идеализм
-материализм

XX-асрда -миллий мафкуралар
-Японияда кокутай-миллий давлатчилик тизими

-АҚШда “америкача орзу”
-Россияда Миллий тикланиш

2

Аждодларимизнинг ибратли ҳаёт йўли тафаккур тарзи, амалий фаолияти, бунёдкорлик ишлари, энг яхши урф-одатлари, анъаналари, қадриятлари, мустаҳкам иймон-эътиқоддари миллий мафкурамизнинг тарихий илдизлариdir. Мафкуранинг дунёвий илдизлари деганда, маърифий тараққиётга хос сиёсий, иқтисодий, ижтимоий, маданий муносабатлар тизими тушунилади. Бинобарин, дунёвий жамият асосини қонун устуворлиги, сиёсий плюрализм, миллатлараро тотувлик, динлараро бағрикенглик каби инсоният тан олган бунёдкор ғоялар ташкил этади.

Миллий ғоянинг демократик жамият шаклланишининг омили сифатида ижтимоий фалсафий таҳлили, унинг тарихий илдизлариiga эътибор қаратишни тақозо этади. Кишилик жамиятининг минг йиллар давомидаги тажрибаси шуни кўрсатмоқдаки, маънавиятсиз, кучли ва изчил миллий ғоясиз, соғлом мафкурасиз ҳар қандай ижтимоий тизимнинг ривожланиши мумкин эмас. Шунинг учун ҳам мустақилликнинг ilk давридан бошлаб мамлакатимизда озод ва обод ватан, эркин ва фаровон ҳаёт барпо этиш, ривожланган мамлакатлар қаторидан ўрин олиш, ҳукуқий демократик жамият қуриш каби эзгу мақсадлар қўйилган.

Аввало шуни таъкидлаш лозимки, миллий ғоя ўзига хос фалсафий илмий-назарий ва тарихий илдизларига эга бўлган яхлит назариядир. Пировард натижада, у мамлакатимизнинг кучли миллий давлатчилигимиздан, жаҳон тан олган кучли жамиятга ўтишининг демократия йўлидаги тараққиётнинг объектив зарурияти, қонуний ҳосиласи, Ўзбекистон фуқароларининг миллат ва этиқодидан қатый назар мақсад муддаоларининг ифодасидир.

Ғоявий бўшлиқ- муайян шароитда жамият, ундаги тоифа ва қатламларнинг онгига содир бўладиган ғоясизлик, мафкуравий вакуум ҳолати. Муайян ақидалар, фикр ва ғоялар замон танқидига учраганда ёки янги пайдо бўлган ижтимоий-сиёсий кучлар томонидан инкор этилганда, давр талабига жавоб берадиган ғоя ва мафкура тўла шаклланиб улгурмаган ҳолларда жамиятда ғоявий бўшлиқ вужудга келади.

Ғоявий бўшлиқнинг юзага келиши чуқур ижтимоий-сиёсий, маънавий психологик муаммо ва жараёнлар билан боғлиқ. Одатда янги ғоялар турлича таъсир кучига эга бўлади. Айрим гурухлар уларни жуда тез қабул қиласи, баъзи тоифаларнинг аввалги мафкуравий ақидалардан юз ўтиришига янги ғояларни қабул қилиши эса қийин кечади.

Ғоявий бўшлиқ пайдо бўлишининг яна бир манбай - жамиятда бу соҳадаги тарбиянинг етарли эмаслиги, мафкуравий жараёнларнинг ўз

ҳолига ташлаб қўйилганлиги бўлиши ҳам мумкин. Агар давлат ёки миллат, ижтимоий гурух ёхуд қатlam ўз манфаатларини, мақсад-муддаоларини аниқ-раншан ифода этадиган ўз ғояларини кишилар, айниқса, ёш авлод онгига мунтазам сингдирмаса, ғоявий бўшлиқ пайдо бўлади, ишонч-эътиқод сусаяди, мафкуравий таҳдидлар кучаяди. Ғояси йўқ, эътиқоди бўш одамлар эса, таъсирга тез берилиувчан бўлади, ўз йўлини йўқотиб қўяди.

Ғоявий бўшлиқ, имонсизлик, манқуртлик жамият учун жиддий хавф солади. Агар ғоявий бўшлиқ пайдо бўлса, сўзсиз унинг ўрнини шу халқнинг табиатига бегона турли хил мафкуравий тазииклар эгаллаб олиши ва ўз таъсирини ўтказиши муқаррар. Шунинг учун ўз келажагини ўйлаган ҳар бир давлат ва жамият ғоявий бўшлиқ пайдо бўлишига йўл қўймаслик, эскирган ақидалар ва бегона қарашларни инкор этиш билан бирга, илғор фикрлар, улуғвор мақсад ва эзгу орзуларни одамлар онги ва қалбига сингдиришга ҳаракат қиласди.

Миллий истиқлол мафкураси ғоявий бўшлиқقا йўл қўймайди, маънавий ҳаётни бутун халқ ва ҳар бир фуқаронинг манфаатига мос келадиган юксак ва жозибали ғоялар билан бойитади. Бу, ўз навбатида, фуқароларда эртанги кунга ишонч ва келажакка умид хиссини мустаҳкамлайди.

Ғоявий бўшлиқ-эски тузумдан янги тузумга ўтиш жараёнида олдинги мафкура ўтмишга айланган, уни ўрнини босадиган илғор ғоявий тизимни шаклланмаган холатидир. Бундай холат бизда 1990 йил намоён бўлди. Унинг хусусиятлари:

1. Коммунистик мафкура таназзулнга юз тутди.
2. Хали миллий мафкура шаклланмаган эди.
3. Ёт ғояларни хужуми пайдо бўлди.
4. Турли қора кучлар минтақани мафкуравий кураш майдонига айлантиришга

1993-йил 23-апрель адиблар билан учрашув.

1993-йил 6-май, XII сесиясида мафкура яратиш запурлигини кўрсатди.

1993-йил 27-декабрь ХДП Марказий Комитети миллий истиқлол мафкурасини эълон қиласди.

1995-йил 24-февраль Ўзбекистоннинг сиёсий, ижтимоий ва иқтисодий истиқболининг асосий тамоилларининг

1996-йил август “Ўзбекистон иқтисодий чуқурлаштириш йўлида” асари.

1998-йил “Жамиятимиз мафкураси ҳалқни-ҳалқ миллатни- миллат қилишга хизмат этсин” асарида.

Озодлик, хурлик, мустақиллик, эркинлик, эпкинлик ва истиқлол тушунчалари ўзбек тилидаги энг ёрқин ва ёқимли тушунчалардандир. Одамзод боки эркинликни, озодликни истайди унга эришишга, уни асрашга ва қўриқлашга ҳаракат қиласди.

Юртимизда озодлик шамолини эсганига ҳам мана 26 йил бўлиди. Мустақиллигимиз навқирон йигит ёшида.

Гарчи инсон табиатнинг гултожи, мукаррами бўлсада, ҳамиша ҳуррият ва озодликка интилиб яшайди. У тирик жон сифатида ўзида ҳамиша озод ва тинч турмуш кечиришга эхтиёж сезади. Шунинг учун ҳам инсоният тарихининг турли даврларида Ер юзининг барча минтақаларида мустақиллик ва озодлик учун кураш жараёни кечган. Одамзод борки эркинликни, озодликни истайди унга эришишга, уни асрашга ва қўриқлашга ҳаракат қиласди.

Истиқлол-арабча сўз бўлиб, “қўтарилиш”, “қаддини ростлаш”, “ўсиш”, “юқори қўтарилиш”, “эркинлик” деган маъноларни англатади. Истиқлол-инсон, миллат, давлатнинг эркин ривожланиш имкониятини ифодаловчи тушунча. Истиқлол-кўпинча сиёсий жиҳатдан эркин бўлишни англатади.

Мустақиллик-арабча сўз бўлиб, “тобе, қарам эмаслик”, “ихтиёри ўзидалик” демакдир.

Мустақиллик-ҳаётни барча жабҳаларида озодликка эришиш ва инон-ихтиёри бутунлай ўзида эканлигини ифодаловчи тушунчадир. Мустақиллик икки хил тушунилади:

- тазийқдан, назоратдан холи бўлиш ва эркинлик.
- иқтисодий, сиёсий ва маънавий тобе бўлмаслик.

Мустақиллик-инон-ихтиёри ўзида бўлган, тобе эмаслик, қарам эмаслик, ўзгаларнинг ёрдамисиз ўз масала ва муаммоларини ўз ҳал қила оладиган, ўз-ўзича кун кечира оладиган деган маънода тушунилади.

“Мустақилликнинг олий мақсади-ўзбек халқининг иззатини жойига қўйишидир”-деб ёзади Ўзбекистоннинг биринчи Президенти Ислом Каримов.

Суверенитет-французча сўз бўлиб, “олий ҳокимият” деган маънони билдиради. Бу тушунчани XVI асрда Францияда Жан Баден илгари сурган. Унинг белгилари:

- қонунларни қабул қилиниши,
- уруш ва тинчлик масаласини ҳал қилиш,
- суд ҳокимиятини амалга ошириш,
- мансабдор шахсларни тайинлаш,
- афв этишдир.

Мустақиллик ғояси бу кенг маънодаги сиёсий категориядир. Чунки мустақилликка эришиш ҳар бир халқнинг орзу-умиди, истаги ва мақсади

уларнинг қонуний талаби билан боғлиқ туб мақсаддир. Шу боис “мустақиллик” ғоясининг келиб чиқиши, шаклланиш жараёнларини кўриб чиқиш ва уни алоҳида категориал тушунча сифатида ўрганиш фойдадан ҳоли эмас деб ҳисоблаймиз.

-Мустақиллик, аввало ҳар бир халкнинг ўзтакдирини ўз қўлига олишни, қадр-қимматини ва тилини ўз ўрнига қўйиши, ўзлигини англашни, миллий қадриятларни, урф-одатларни тиклашни тушунилади

-Мустақиллик-бу мамлакатнинг ер усти ва ер ости табиий бойликларига, ўша мамлакат туб халқининг эгалик қилиши, халқнинг қудрати, салоҳияти, ақлу-заковатига таяниб мустақил иктисодий сиёсат олиб бориш, ҳар бир инсон, ҳар бир оила учун муносиб турмуш яратиш маъносини билдиради.

-Мустақиллик-ўзаро ҳурмат, бир-бирини тан олиш, бир-бирини қадрлаш асосида мамлакат фуқаролари ўзаро муносабатида ҳам, жаҳон давлатлари ўртасидаги алоқаларда ҳам ана шу умуминсоний қадриятларга таяниш, ана шу умумий мезонлар асосида яшашдир.

-Мустақиллик -жамиятдан ажралмаган ҳолда дунё муаммолари ва ўз тақдири билан боғлиқ бўлган истиқбол ҳақида ўйлаш.

-Мустақиллик -ҳар бир инсоннинг эркин дунёқараси, эркин тафаккурга суюниб яшави демакдир.

-Мустақиллик -ҳар бир мустақил давлатнинг жаҳон ҳамжамиятига қўшилиши, унда муносиб ўрин эгаллаши маъносини англатади.

Мустақилликнинг моҳияти, унинг жамият ва мамлакат тақдирида тутган ўрни, улуг аждодларимиз, бой ва ноёб тарихимиз ҳамда истиқболдаги вазифаларимиз хусусида фикр билдирав экан, Президент Ислом Каримов буларнинг барчасини муҳтасар қилиб, “Биз учун мустақиллик -энг аввало ўз тақдиримизни қўлимизга олиш, ўзлигимизни англаш, миллий қадриятларни, урф-одатларимизни тиклаш, ҳаммамиз учун мўътабар шу Ватанда, ҳар бир хонадонда тинчлик, осойишталикни, барқарорликни сакдашдир. Азиз ватанимиздан адолат, инсоф, дину-диёнат, меҳру-оқибатни” қарор топтиришдир.

Биз учун мустақиллик -Оллоҳнинг ўз эл-юртимизга инъом этган табиий бойликларга эгалик қилиш, халқимиз қудрати, салоҳияти, ақлу заковатига таяниб, Ўзбекистонда яшаётган ҳар бир инсон, ҳар бир оила учун муносиб ҳаёт қуриш, келажак авлодлар учун озод ва обод Ватан қолдиришдир.

Биз учун истиқлол -миллатимиз, мамлакатимизнинг жаҳонда обрў-эътибори, шон-шавкатини қўтарадиган соғлом авлодни, ҳар жихатдан баркамол ва фидойи ўғил-қизларни тарбиялаш, уларни вояга етказиш ва баҳтини кўришдир. Ҳар бир фуқаро учун -миллати, ирқи ва диний

эътиқодидан қатъий назар -эркинлик, тенглик. Биродарлик, муносиб шароит яратиб беришдир” - дейди.

Мустақилликнинг 4 асосий қонуний хужжати:

-Мустақиллик Декларацияси. 20.06.1990.

-Узбекистон Республикасининг Давлат мустақиллиги тўғрисидаги Баёнот. 31.08.1991.

-Узбекистон Республикасининг Давлат мустақиллиги тўғрисидаги Қонун. 31.08.1991.

-Узбекистон Республикасининг Конституцияси. 08.12.1992.

Ўзбекистон халқи мустақиллик туфайли:

- ўз тақдирини ўзи белгилаш, давлат ва жамиятнинг сиёсий тизимини мустақил яратиш, демократик йўл билан сайланган органлар орқали хокимиятни бутун тўлалиги билан бошқариш;

- ишлаб чиқариш ва илмий техник имкониятларга, табиий ва хом ашё ресурсларига тўла эгалик қилиш ва улардан мамлакат манфаатлари йўлида фойдаланиш;

- тараққиёт йўлини жаҳон тажрибалари, тарихий анъаналар ва халқнинг ўзига хос хусусиятларини ҳисобга олган ҳолда мустақил танлаш;

- миллий давлатчилигимиз анъаналарига асосланган ҳолда хуқуқий демократик давлат тузиш;

- очиқ фуқаролик жамияти қуриш;

- тарихимизни холисона ёритиш, миллий ва диний кадриятларимизни қайтадан тиклаш, ҳаётимизни эски хукмрок мафкура ва мустабид тузум асоратидан халос этиш;

- ёш авлодни ҳақиқий ватанпарвар ва юртпарвар этиб тарбиялаш, уларга замон талаблари даражасида билим ва касб-хунар бериш;

- ижоднинг барча турларини ривожлантириш, одамларнинг истеъдод ва қобилиятларини тўла намоён этиш;

- юртимиз хавфсизлиги, фуқаролар тинчлиги вя миллатлараро тутувликни таъминлаш;

- халқаро муносабатларда мустақил субъект сифатида иштирок этиш, барча нуфузли ташкилотларга тенг хуқуқлилик асосида аъзо бўлиб кириш, бошқа мамлакатлар билан ўзаро манфаатли шартнома ва битимлар тузиш. Бош стратегик мақсадимиз-Озод ва обод Ватан, эркин ва фаровон ҳаёт, бозор иқтисодиётига асосланган эркин демократик жамият барпо этиш. И.А.Каримов “Ўзбекистон XXI асрга интилмоқда 1999 йил асарида айтилган. То 1992 йилдан 1998 йилгача Ўзбекистон келажаги буюк давлат стратегик мақсадимиз эди. Иккаласи ҳам моҳиятан бир.

“Бош ғояни мақсади, уни қандай аталишидан қатъий назар миллатни, мамлакатни кўтаришдан иборатдир”-академик Э.Юсупов.

Жорий йилда жонажон Ватанимиз ўз мустақиллигининг 26 йиллигини нишонламоқда. Бу борада Ўзбекистон Республикаси Президенти Шавкат Мирзиёевнинг “Ўзбекистон Республикаси давлат мустақиллигининг йигирма олти йиллик байрамига тайёргарлик кўриш ва уни ўтказиш тўғрисида”ги Қарори матбуотда эълон қилинди. Ушбу Қарор: Кириш ва 10 банддан иборат (27.06.2017)

Ушбу қарорнинг Кириш қисмида:

- мустақиллик-буюк ва бебаҳо неъмат эканлиги,
- мустақиллик байрамини муносиб қутиб олиш,
- истиклол даврида эришаётган ютуқларимизни сарҳисоб қилиб олиш,
- эл-юртимизни янги марралар сари руҳлантириш мақсадлари баён этилган.

1-бандида, байрам комиссияси таркиби,

2-бандида, “*Фидойинг бўлгаймиз сени, Ўзбекистон!*”деган бош ғояни ўзида мужассам этган байрам дастурини ишлаб чиқиш ва бу борада **11устувор йўналишилар**:

-давлат ва жамият қурилишини такомиллаштириш, “Буюк келажагимизни мард ва олижаноб халқимиз билан бирга қурамиз” тамойилига амал қилиш,

-халқ билан очиқ ва самарали мулоқот олиб бориш, Халқ давлат идораларига эмас, балки давлат идоралари халқимизга хизмат қилиши керак” тамойилига амал қилиш,

-қонун устуворлигини таъминлаш,

-иқтисодиётни янада ривожлантириш ва либераллаштириш,

-ёшларни тадбиркорликка кенг жалб этиш, “Халқ бой бўлса, давлат ҳам бой ва қудратли бўлади” тамойилига амал қилиш,

-ижтимоий соҳада аҳоли бандлигини таъминлаш,

-инфратузилма тармоқларини яхшилашга қаратилган ишларни ёритиш,

-аҳолининг маданий савиясини юксалтириш, “Маънавият-энг таъсирчан ва қудратли қуролимиз” тамойилига амал қилиш,

-қўлга киритилган барча ютуқларимизнинг асосий омили халқимизнинг фидокорона меҳнати эканлиги,

-хавфсизликни таъминлаш, ўзаро манфаатли ташқи сиёsat юритиш, “қўниларимиз билан рақобот қилиш эмас, балки ҳамкорлик қилиш, минтақамиздаги муаммоларни биргаликда ҳал этиш” тамойилига амал қилиш,

-юртимизда ҳукм сураётган тинчликни асраш энг муҳим ва долзарб вазифамиз эканини кенг жамоатчиликка етказиб бериш белгиланган.

Қисқаси ушбу қарор барча ютуқларимиз заминида халқимизнинг фидойи меҳнати, эртанги кунга ишончи ётганлигига қаратилган.

3-бандида, жойларда байрамни тарғиб қилиш учун маънавий-маърифий тарғибот гуруҳлари ташкил этилиши белгиланган.

4-бандида, Республика комиссияси байрам тадбири юзасидан жойларда амалга оширилаётган ишлар юзасидан раҳбарларнинг ҳисботларини эшитиб бориш кўрсатилган.

Қарорнинг, 5-11-бандларида бу борада тегишли ташкилотларнинг вазифалари белгиланиб, қарор ижросини таъминлашга қаратилган.

Энг азиз ва энг улуғ мустақиллик байрамининг 26 йиллиги шиори

Мустақиллик айёми, энг улуғ ва энг азиз байрамимиз 2010 йилдан бошлаб, мана 8 йилдирки эзгу бир шиор билан нишонланмоқда. Бу йил мустақиллигимизнинг 26 йиллик байрами “**Фидойинг бўлгаймиз сени, Ўзбекистон!**”шиори билан нишонланмоқда.

Ушбу шиор икки таркибий қисман иборат. Уни қуйидагича талқин этиш мумкин:

-фидойинг бўлгаймиз сени -“Фидойилик - бошқалар манфаати йўлида ўз қонуний манфаатларини, ҳатто ҳаётини қурбон қилишга тайёр турган, жамият учун умумий бўлган олий мақсад ва идеалларни деб ўзидан кеча оладиган кишилар хатти-ҳаракатларини ифодаловчи маънавий тушунча. Мустақил жамиятимизда фидойилик тамоилии устувор аҳамият касб этмоқда, “Элим деб, юртим деб ёниб яшаш керак!” деган шиор асосида яшаётган кишилар доираси тобора кенгайиб бормокда. Ана шу маънавий жараён қанчалик тезлашса, янги қурилаётгай давлатнинг шакл-шамойили щунчалик муайянлик касб этади. Шу билан бирга, фидойилик маънавий қадриятлардан бири бўлиб, Ватан манфаатлари йўлида фидойилик намуналарини кўрсатишга ҳозир бўлган шахсларга хос фазилат. Ватанга, халқига бўлган ҳурмат, муҳаббат, ишонч туйғуси муайян умумий манфаатлар, мақсадлар асосида шаклланиб, кишилар қалбидан чукур ўрин олади ҳамда фаолиятига таъсир қилиб, уларни масъулиятли вазифаларни бажаришга сафарбар этади. Фидойилик ўз тақдирини Ватан, миллат тақдири билан боғлаган барча кишиларга хос фазилатdir. Фидойилик сўзда эмас, балки амалий ишларда намоён бўлгандагина тараққиётнинг ҳал қилувчи омилига айланиши мумкин”. Инсон учун ўз жонидан азиз ва қимматлироқ нарсанинг ўзи йўқ. Жон фидолик том маънода ватанпарварлик, жасорат ва қаҳромонлик тимсолидир.

-Ўзбекистон -жаннатмакон диёр, унинг мусаффо осмони, сўлим ва бебаҳо табиати, зилол сувлари, юртимиздаги барча меҳнаткаш ва танти халқи учун макондир. Ўзбекистон дейиш ҳар бир фуқарода маънавий мамнунлик уйғотади. Ўзбекистонимиз ҳар биримизга баҳтли яшаш имконини берувчи, кафолатловчи маскандир.

З-мавзу: МИЛЛИЙ ҒОЯНИНГ НАЗАРИЙ КОНЦЕПТУАЛ АСОСЛАРИ.

Режа:

- 1. Миллий ғоянинг назарий манбалари.**
- 2. Миллий мафкурамизнинг илдизлари.**
- 3. Ислом Каримов-миллий ғоямизнинг назарий асосчиси.**

1

Миллий ғоя:

-Бугун қўйилган олий мақсад ва вазифаларни қамраб олиши шарт.

-Эл-юртимизни энг буюк мақсадлар сари чорлайдиган ягона ғоя-мафкура бўлиши керак.

-Жаҳон ҳамжамиятида, халқаро майдонда ўзимизга муносиб хурмат ва иззат қозонишида пойдевори ва раҳмоно бўлиши даркор.

-Ёш авлодларни ватанпарварлик, инсонлик ва одамийлик фазилатларини пайвнд қилишдек олийжаноб ишдаримизда мададкор бўлиши зарур.

-Умумбашарий ютуқларга эришмоқда йўл очиб берадиган ва шу мақсадларга муттасил даъват қиласидиган ғоя бўлиши керак.

-Ғояга қарши фақат ғоя фикрга қарши фақат маърифат билан баҳсга киришиш тамоили.

-Мафкура полигонлари ядро полигонларидан кучлиdir.

-Мафкура-ўтмиш ва келажак ўртасидаги кўприкдир.

“Миллий ғоя: Ўзбекистонни ривожлантириш стратегияси“ курсининг умумназарий асосларини Ўзбекистон Республикаси Конституцияси ва қонунлари, Президентимиз Ислом Каримовнинг асарлари, мақола ва маъruzалари, мамлакатимиздаги етакчи ижтимоий ва иқтисодий фан соҳалари олимларининг Ўзбекистоннинг ижтимоий-иқтисодий ривожланиш стратегиясига доир асарлари ташкил қиласиди.

Миллий ғоя акс этган манбалар қўйидагилардан иборат:

1. “Авесто”.
2. Дунёвий қарашлар.
3. Диний қарашлар.
4. Миллат фалсафаси.
5. Халқимизнинг озодлик учун кураши.
6. Комил инсон тўғрисидаги орзулар ва бошқалар.

Хулоса қилиб айтганда одамлар тафаккурини ўзгартирадиган, уларнинг дунёқарашини янгилайдиган воситалардан бири Президент И.Каримов таъбири билан айттанда, тарих ва фалсафадир.

2

Миллий мафкурамизнинг илдизлари.

1. Тарихий:

- Ватанимизнинг бой тарихи
- Халқимизнинг ўзига хос турмиш тарзи
- Тафаккури ва дунёқараши
- Халқ оғзаки ижоди намуналари: Шашмақом, Алпомиш
- Миллий қаҳрамонларимизнинг ибратли ҳаёти

2. Дунёвий:

- дунёвий билимлар мажмуи
- табиий илмий билимлар
- жамийки билимлар

3. Фалсафий:

- Улуг алломаларимизнинг фалсафий мероси
- Жаҳон фалсафаси дурдоналари
- XXI аср бошларидағи фалсафа
- Мустақиллик фалсафаси

4. Диний:

- Ислом ва бошқа динлардаги диний бағрикенглик
- Қуръони Карим китоби
- Ҳадислар
- Зардыштийлик
- Тасаввуф

3

Президентимизнинг жавоби "Жамиятимиз мафкураси ҳалқни - ҳалқ миллатни-миллат қилишига хизмат этсин" сарлавҳа остида қуидаги 14 та ғоя ажратиб берилган:

1. Миллий мафкура-миллатни бирлаштирувчи байроқдир.
2. Энг даҳшатлиси-фикр қарамлиги, тафаккур қуллиги.
3. Мафкурасиз одам, жамият, давлат ўз йўлини йўқотади.
4. Маънавиятимиз қўлимизда енгилмас кучга айлансин.
5. Мафкура полигонлари ядро полигонларидан хавфидир.
6. Мафкура - ўтмиш ва келажак ўртасидаги кўприкдир.
7. Миллатнинг, ҳалқнинг ҳамжихатлиги тараққиёт гаровидир.
8. Онгли турмуш-жамият ҳаётининг бош мезони.
9. Мақсадимиз-эркин шахсни тарбиялаш.
10. Кучли давлатдан-кучли жамият сари.
11. Жаҳолат-маърифатнинг кушандаси.
12. Жаҳонга ўз сўзимизни айтайлик.
13. Юртимизнинг хавфсизлиги-сиёсатимизнинг бош йўналиши.
14. Энг олий мақсадим-халқимнинг омонлиги.

"Ўз келажагимизни ўз қўлимиз билан қурмоқдамиз" (1999) асарида

Миллий ғоя :

- мустақил миллат эканлигимизни ҳис этиш,
- миллатни асрараш учун унинг тарихини ўрганиш,
- маърифий-амалий ишларни олиб бориш.
- Ватан келажак учун яшаш ва кураш,
- Миллий ғояни демократик тамоиллар билан уйғуллаштириш.

Эркин фуқаро- онгни яшайдиган, мустақил фикрга эга бўлган шахс маънавиятини камол топтириш бизнинг бош миллий ғоямиз бўлиши зарур.

“Миллий истиқлол мафкураси ҳалқ эътиқоти буюк келажакка ишиончdir” (2000) асарида:

- миллий истиқлол мафкурасининг ҳаётимиздаги ўрни
- миллий мафкурани ҳаётий эҳтиёж даражасига қўтарилиш,
- мафкуравий иммунитет
- миллий истиқлол мафқурасини қандай хусусиятларга эга бўлиши
- эркинлаштириш,
- кучли жамият сари,
- адолатли жамият,
- миллий истиқлол мафкурасининг асосий ғоялари,
- мафкуравий таҳдидлар,

6 апрель 2000 йил Оқсарой қароргохи Миллий мафкура масалалари га бағишлиланган йиғилишда Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримов нутқидан келиб чиққадиган **хуносалар**:

1. Ўзининг келажагини қурмоқчи бўлган ҳар қандай давлат ёхуд жамият албатта ўз миллий ғоясига суюниши ва таяниши керак.

2. Бугунги ўзгаришлар даврида, яъни, мустабид, тоталитар бир тизимдан эркин ва озод тизимга ўтиш шароитида ҳалқимиз ўзига хос, жуда катта ғоя ва тўсиқларга дуч келиши, бу жараён катта курашлар орқали кечиши барчамиз учун аён бўлмоғи даркор. Ҳалқимиз ва жамиятимизни янги уфиқлар сари бошлаш, давъат қилишга мақсадларимиз аниқ бўлиши керак.

3. Энди вояга етаётган ёшларимизни нима билан, қаддай ғоя ва мафкура билан тарбиялашимиз керак? Улар қандай ғоя негизида тарбия олиши, қандай эзгу мақсадларга интилиши керак? Қандай мафкура ва тафаккур улар учун қурол бўлиб хизмат қилмоғи лозим?

4. Тарбиявий-ахлокий масалаларида маънавий ҳаётда, керак бўлса, миллий манфаатларимизга мос келадиган сиёsatни изчил олиб боришда ўз йўлимизни йўқотмаслигимиз учун ғоявий бўшлиққа йўл қўймаслигимиз даркор.

5. Миллий ғоя миллатимизнинг, ҳалқимизнинг ўзлигини англашига, ўзининг миллий қадрияларини йўотмасдан, уларни тиклаб, авайлаб,

эъзозлаб, янги, ўсиб келаётган авлодга етказиб бериш учун хизмат қилиш керак.

6. Миллий ғоя олдига қўйиладиган асосий талабларнинг икки суянган тоғи-таянчи, булар:

а) биринчи навбатда халқимизнинг азалий анъаналарига, удумларига, тилига, динига, руҳиятига, бир сўз билан айтганда миллий қадриятларимизгахалқимизнинг дунёқараши ва тафаккурига асосланган бўлса;

б) иккинчи навбатда замонавий, умумбашарий, умуминсоний ютуқлардан озиқланган, уларни ўзига қамраб олган холда, юрт тинчлиги, Ватанинг равнақи, халқ манфаати ва фаровонлиги йўлида хизмат қилмоғи даркор.

7. Миллий мафкура ҳеч қандай шаклда давлат мафкураси мақомигақўтирилмаслиги, айланмаслиги керак. У жамиятимиздаги курашлар ранг-баранглиги, ғоялар хилма-хиллиги сақланган холда уларни бир-бири билан курашишга, бахслашувга, ҳар қандай партия, харакат, ҳар қайси инсон, фуқоронинг ўз фикрини эркин ифода этиш ва уни ҳимоя қилишига зиён ёки тазийқ кўрсатмаслиги лозим.

Шу билан бирга миллий ғоя давлатимиз, жамиятимиз, халқимизнинг юксалиши йўлида, буюк келажак барпо этишдек эзгу мақсадга эришиш ва жаҳон ҳамжамиятида ўзимизга муносиб обрў-эътибор топишимида ягона бирлаштирувчи куч-қаноат бўлиши шарт.

4-мавзу: ЖАМИЯТ МАФКУРАСИДА МИЛЛИЙ ВА УМУМИНСОНИЙ ҚАДРИЯТЛАР УЙГУНЛИГИ

Режа:

- 1. Жамият мафкураси тушунчаси.**
- 2. Миллий ғояда миллий ва умумисоний қадриятлар.**
- 3. Қадриятларнинг жамият ривожига ижобий таъсири.**

1

Жамият-(арабча-“умумий”)-табиатнинг бир қисми, борлиқнинг алоҳида шаклини ифодалайдиган фалсафий тушунча. одамлар уюшмасининг махсус шакли, кишилар ўртасида амал қиласидиган кўплаб муносабатлар мажмуаси, ўзида моддийлик ва маънавийликни, обьектиналик ва субъективликни, табиийлик ва ижтимоийликни мужассамлаштирадиган тушунча. Жамият ғоят мураккаб ижтимоий тизим бўлиб, у одамлар ўртасида амал қиласидиган ахлоқий, диний, сиёсий, иқтисодий, хукуқий, мафкуравий ва ҳ.к. муносабатларнинг, тарихан таркиб топган оила, жамоа, миллат, дин, давлат, ахлоқ ва ҳ.к.ларнинг мажмуудир

Жамият мафкурасиз, мақсадсиз яшай олмайди.

Демак, биринчидан, мафкура ҳар қандай жамият хаётида зарур. Мафкура бўлмаса, одам, жамият, давлат ўз йўлини йўқотиши муқаррар.

Иккинчидан, қаердаки ғоявий бўшлиқ вужудга келса, ўша ерда бегона ғоя асосида бўлган мафкуралар таъсири учун шароит мавжуд бўлади. Буни исботи учун хоҳ тарихдан, хоҳ замонамиздан кўплаб мисоллар келтириш қийин эмас¹. У жамият олдидаги мақсадлар, уни амалга ошириш воситаларидир.

Президент Ислом Каримов жамият мафкурасига шундай таъриф берган: “Одамларнинг минг йиллар давомида шаклланган дунёқараши ва менталитетига асосланган, айни вақтда шу халқ, шу миллатнинг келажагини кўзлаган ва унинг дунёдаги ўрнини аниқ-равshan белгилаб беришга хизмат қиласидиган, кечаги ва эртанги кун ўртасида ўзига хос кўприк бўлишга қодир ғояни мен жамият мафкураси деб биламан”². Бинобарин, миллий мафкура ҳар қандай халқни – халқ, миллатни – миллат қиласидиган, унинг йўли ва мақсадларини аниқ-равshan чароғон этадиган маёқдир.

...жамиятимиз мафкураси, одамлар ўртасидаги ўзаро муносабатларнинг маъно-мазмунини белгилаб беради.

«Авесто»да акс этган Зардуштнинг «Эзгу ният, эзгу сўз ва эзгу амални олқишилайман! Ният, сўз ва амаллар ичидан мен эзгу ният, эзгу сўз ва эзгу амални танлайман. Мен барча қабиҳ андиша, қабиҳ сўз ва қабиҳ

¹ Каримов И.А. Биз келажагимизни ўз кўлимиз билан қурамиз. 7-жилд. — Т.: Ўзбекистон, 1999, 84-85-6.

² Каримов И.А. Биз келажагимизни ўз кўлимиз билан қурамиз. 7-жилд. — Т.: Ўзбекистон, 1999, 89-бет.

амалдан юз бураман»³, деган ҳикматли сўзлари бугунги қунда ҳам катта тарбиявий аҳамиятга эга. Бу ўлмас ғоялар кейинчалик пайдо бўлган динлар, жумладан, христианлик ва ислом томонидан ҳам қабул қилинди. Демак, бу китоб ўз даврида шаклланган ғоялар тизимидан иборат бўлган жамият мафкураси эди.

Ҳар қандай жамият ўзига хос ривожланиш йўлини танлар экан, олдига муайян мақсад ва вазифаларни қўяди. Зеро, бу вазифалар жамият, давлат, ҳалқ ва миллат тараққиёти, ижтимоий-иктисодий, сиёсий, маърифий, таълим-тарбия ва мафкуравий жараёнларнинг узвий бирлиги асосида амалга ошади.

Инсон ҳеч қачон ташқи дунёдан, ўзини қуршаб олган оламдаги ўзгаришлар, рўй берайтган ҳодисалар, воқеа жараёнлардан ажралиб қолган, уларни ҳис этмаган ҳолда, уларнинг таъсирисиз яшай олмайди. Халқлар, миллатлар, ижтимоий-сиёсий кучлар фаолияти туфайли содир бўлган турли ҳодиса ва жараёнлар одамлар онги, тафаккури ва дунёқарашига таъсир этади.

Ҳаётда мақсади, юксак ғояси, эзгу орзу-интилишлари бўлмаган инсон ва жамият аъзолари табиий эҳтиёжлар доираси билан чегараланиб, маънавий юксакликка эришиши қийин. Айрим ёвуз кучлар таъсир ўтказиш орқали ўз ғаразли ниятларига етиш мақсадида фойдаланишлари мумкин. Шу сабабли барча даврларда инсон ва жамият ўз мақсад-муддаоларини ифода этадиган манфаатига зид бўлган заарли ва бегона ғояларга қарши туради. Ҳар бир ҳалқ, миллат ва жамият ўз манфаатига хизмат қилиб, унинг тараққиётини таъминлашга ёрдам берадиган муайян ғояга эҳтиёж сезади.

Бинобарин, ғоя муайян миллат ва халқнинг мақсад-муддаолари, манфаатлари замирида шаклланади ҳамда такомиллаша боради. Миллий истиқлол ғояси ҳам миллат манфаатларини, халқнинг орзу-истакларини ўзида мужассамлаштиради. У ўзининг ҳаётбахш ғоялари, буюк мақсадлари билан ўз куч-ғайрати, ақл-заковати ва ҳатто ҳаётини буюк ғоялар йўлида бахш этишга тайёр комил инсонларни тарбиялашга хизмат қиласи.

Инсоният тарихидан маълумки, ер юзида дастлабки одамзод пайдо бўлиб, унинг уруғ, қабила, жамоа ёки ҳалқ сифатида шаклланиши рўй берган дастлабки даврлардаёқ уларни бирлаштириб турадиган умумий ғоя ва мафкурага эҳтиёж туғилган. Президент И.А.Каримов таъкидлаганидек: «...Чунки, мафкура – жамиятда яшайдиган одамларнинг ҳаёт мазмунини, уларнинг интилишларини ўзида мужассамлаштиради». Дарҳақиқат, барча даврларда ҳар бир давлат, ҳалқ, жамиятнинг ўзига хос ғояси ва мафкураси бўлган. Чунки жамиятнинг, халқнинг ўз олдига қўйган аниқ мақсади уни

³ Авесто. Тарихий-адабий ёдгорлик. А.Маҳкам таржимаси. — Т., Шарқ, 2001, 90, 111-бетлар.

амалга оширишда жамият аҳлини бирлаштирадиган, сафарбар-ликка ундейдиган ғояси ва мафкураси бўлмаса, у муқаррар равишда ҳалокатга маҳкум бўлади.

Фоя, мафкура жамиятнинг ўз олдига қўйган аниқ мақсади бўлиб, бусиз жамият ўз йўлини йўқотади. «Мақсад дегани, - деб ёзган эди Президент И.А.Каримов, - ҳалқни, миллатни бирлаштирувчи, йўлга бошловчи бамисоли бир байроқ. Бу байроқ бутун Ўзбекистон ҳалқининг руҳини, ғуур-ифтихорини, керак бўлса қудратини, орзу-интилишларини мужассамлаштирадиган улуғ кучдир. Давлатимизнинг, ҳалқимизнинг, эл-юртимизнинг мақсади ўзининг улуғворлиги, ҳаётий-лиги ва ҳаққонийлиги билан ҳаммамизни жалб этадиган бўлмоғи лозим. Токи бу мақсад ҳалқни-ҳалқ, миллатни-миллат қила билсин, қўлимизда енгилмас бир кучга айлансин»⁴.

Мафкуранинг ҳаётийлиги одамларнинг, миллатнинг, жамиятнинг миллий манфаатини, орзу-интилишларини қай даражада акс эттира оладиган бош ва асосий ғоялар, бу ғоялар уларнинг турмуш тарзи, дунёқарashi, табиатига қанчалик мос бўлиши билан белгиланади. Ҳаёт синовларига бардош берадиган, одамларнинг эзгу мақсад-муддаоларини ифодалайдиган, уларга маънавий-руҳий қувват берадиган мафкурани кўпчилик қабул қиласиди. Фақат шундай ҳолдагина у кучли руҳий қудратга эга бўлади. Шу сабабли ҳам мафкура барча даврларда жамиятни юксак ва бунёдкор мақсадлар йўлида бирлаштириб, жамият аҳли ўртасида соғлом муносабатларни шакллантирган, ҳамда эзгу орзулар, мақсад-муддаоларига эришишда маънавий-руҳий куч-қувват берадиган омил вазифасини бажариб келган. Шунинг учун ҳам ғоя ва мафкура барча инсонлар, ҳалқлар, жамият ва давлат олдида турган муҳим вазифаларни амалга оширишда ёрдам берадиган, турли соҳада фаолият юритадиган жамият аҳлини бирлаштириб, уларни умумий мақсад сари сафарбар этадиган буюк кучдир.

Шу сабабли ҳам инсонлар, ҳалқлар, жамият ҳаётида мафкура муҳим роль ўйнайди. Мафкуранинг ҳаётбахш кучи, аввало, инсоннинг жамиятдаги ўрни ва аҳамиятини қандай тушуниши ва уни қандай ижтимоий мақомда тасаввур этишига боғлиқ. Чунки, инсонни ижтимоий ҳаракат ва фаолиятга ундаш ва шу тариқа кўзланган муайян мақсад-вазифаларга эришиш дунёдаги барча эзгу мафкураларнинг маъномоҳиятини ташкил этади.

Шу сабабли ҳам миллий истиқлол ғоясининг асосий тушунча ва принциплари тизимида инсоннинг жамиятдаги ўрни бунёдкор куч

⁴ Каримов И.А. Миллий исстиқлол мафкураси — ҳалқ эътиқоди ва буюк келажакка ишончdir — Т.: Ўзбекистон, 2000, 6-бет.

сифатида белгиланган. Истиқлолнинг бош ғояси ҳам, асосий ғоя ва тушунчалари ҳам бунёдкорлик фалсафаси билан йўғрилган. Чунки бунёдкорлик–халқимизнинг энг олижаноб фазилати. Президентимиз таъбири билан айтганда, ўзбек том маънода бунёдкордир, дўпписида сув ташиб бўлса ҳам дарахт кўкартиради. Дарҳақиқат, мустақиллик йилларида мамлакатимизда иқтисодий, ижтимоий, сиёсий-маданий, маънавий соҳаларда амалга оширилаётган ислоҳотлар, эркинлаштириш жараёнлари бунёдкорлик ишларига ёрқин мисол бўлади.

2

Инсон дунёга келибдики, ўзининг қатор талабарини, эҳтиёжларини қондириб боради. Эҳтиёж одамнинг биологик, психологик, ижтимоий-иқтисодий, сиёсий, ҳуқуқий, маънавий талаблариридир. Манфаат эса одам-инсон эҳтиёжларини қондира оловчи предмет ва воқеа ҳодисаларга йўналтирилган ҳис-туйғуси, фикридир. Испон ўз талабарини қондириш учун биринчидан, у моддий бойликлар ишлаб чиқаради, иккинчидан, одамнинг физологик эҳтиёжи қонганлиги унда маънавий эҳтиёжларининг туғилишига туртки бўлади. Учиничдан, одамнинг зурриёд қолдиришга бўлган табиий эҳтиёжи. Тўртинчидан, кишиларнинг ўзаро ишлаб чиқариш муносабатларига киришишидир. Қадрият предмет, воқеа ва ҳодисаларнинг кишилар учун зурур, фойдали, ёқимли бўлган хусусиятларидан, унинг моҳиятини ифодовчи сифат хусусиятларидан иборат. Қадриятлар ижтимоий ҳаётда инсоннинг табиий физологик ва маънавий талаб эҳтиёжларини ўз хусусиятлари билан қондириш воситаси бўлган, зарур, фойдали ва ёқимли предметлар, воқеа ва ҳодисалардир.

Қадрият инсон ва инсоният учун аҳамиятли бўлган, миллат ва элат, ижтимоий гуруҳларнинг манфаатлари ва мақсадларига ҳизмат қиласидиган табиат ва жамият ҳодисалари мажмуудан иборат. Қадриятлар муаммоси XIX аср охирида Фарб фалсафасида алоҳида йўналиш сифатида пайдо бўлди. Бу соҳани ўрганадиган фан тармоғи аксиология вужудга келди. Бу ерда «ахио-қадрият», «логос-таълимот» демақдир. Унинг асосчилари Гартман, Эрбано, Пролла ва Лиси каби Фарб файласуфларидир. Бу муаммо бир асрдирки тадқиқотчилар томонидан ўрганилмоқда. Жондор Туленовнинг «Қадриятлар фалсафаси» китоби ҳам ушбу соҳадаги йирик тадқиқотлардан бири ҳисобланади. Ҳаётимизда қадриятлар хилма-хилдир. Қадриятлар ўзининг мазмуни, аҳамияти, хусусияти жихатдан:

I. 1. Моддий.

2. Маънавий.

3. Ижтимоий-сиёсий қадриятларга бўлинади.

II. Қадриятлар моҳиятига кўра қўйидаги турларга бўлинади:

1. Олий қадрият – инсон ва унинг ҳаёти.

2. Табиий қадриятлар – ер, сув, ер ости, ҳаво, ўрмон, ўсимликлар, ҳайвонот дунёси ва бошқалар.
3. «Иккинчи табиат» ёки моддий қадриятлар-бойликлар, завод, фабрикалар, транспорт, асбоб-ускуналар, уй-жойлар, ноз-неъматлар, яъни инсон меҳнати билан яратилган нарсалар.
4. Маданий-маънавий қадриятлар-маориф, таълим-тарбия, тиббий ҳизмат, мерос, тил, адабиёт, санъат, хунармандчилик махсулотлари, меморий ёдгорликлар ва бошқалар.
5. Ижтимоий-сиёсий қадриятлар. Эркинлик, барқарорлик, биродарлик, тинчлик..

III. 1993 йилги Ўзбекистон Республикасини Мулк тўғрисидаги қонунига асосан 5 хил мулкий қадрятлар мавжуд:

1. Ҳусусий мулклар.
2. Ширкат мулклари..
3. Давлат мулклар.
4. Аралаш мулклар
5. Бошқа давлатлар, халқаро ташкилотлар, юридик ва жисмоний шахслар мулки.

Юқоридаги мулк эгаларининг тасарруфидаги моддий ва маънавий бойликлар турли мулк эгаларининг қадриятларини ташкил этади.

IV. Қадриятларнинг амал қилиш доирасига (кўламига) кўра турлари:

1. Миллий қадриятлар.
2. Минтақавий қадриятлар.
3. Умуминсоний қадриятлар турларига бўлинади.

Миллий қадриятлар–миллатнинг тили, маданияти, тарихи, урф-одатлари, анъаналари, жамики моддий ва маънавий бойликларини, иқтисодий, ижтимоий-сиёсий ҳаётининг барча томонларини ўзида ифода этади.

Минтақавий қадриятлар – иқтисодиёти, маданияти, тарихи, тили, дини, урф-одати, анъаналари муштарак бўлган халқлар манфаатига ҳизмат қиласидан ижтимоий-табиий ҳодисалар мажмуидан иборатdir.

Умуминсоний қадриятлар-барча миллатлар, элатлар ва халқларнинг мақсад ва интилишларини ўзида ифода этади.

Умуминсоний қадриятларга:

- Илм-фан тараққиёти.
- Тинчлик.
- Қуролланиш пойгасини тўхтатиш.
- Касалликларни олдини олиш.
- Табиат муҳофазаси.
- Саводсизликка барҳам бериш.
- Энергетика.

- Озиқ-овқат билан таъминлаш.
 - Коинот ва океан ресурсларини ўзлаштириш ва бошқалар киради.
5. Қадриятлар инсон ҳаётига кўрсатадиган таъсири нуқтаи-назардан:
1. Прогрессив.
 2. Реакцион турларга бўлинади.

Илғор қадриятлар жамиятимизнинг ҳар томонлама ривожланишига, республикамизни жаҳон цивилизациясига қўшилишига астойдил хизмат қиласди. Аксинча, республикамиз олдида турган ижтимоий-сиёсий, иқтисодий, маданий-маънавий муаммоларни ҳал этишга тўскенилик қиласидиган ҳодисалар реакцион қадриятларга киради. Қадриятлар жамиятимизнинг бойлиги, бизнинг миллий ифтиҳоримиздир. Уларни авайлаб-асраш, яъни қадриятларни қадрлаш ва муҳофаза қилиш барчамизнинг инсонийлик бурчимиздир.

3

Қадриятлар жамиятимизнинг бойлиги, бизнинг миллий ифтиҳоримиз. Уларни авайлаб асраш ва муҳофаза қилиш - барчамизнинг бурчимиздир.

Миллий қадриятларга ҳурмат билан қараш миллатнинг ўзига ҳурмат билан қарашнинг асосий бўғинидир. Минг йиллар мобайнида шаклланган миллий қадриятларимиз ҳозирги даврда яратилган маданий маънавий бойликлар билан қушилиб тараққиётимизни тезлаштиради, ғоявий ва маънавий покланишни таъминлашга қўмаклашади. Шунинг учун ҳам қадриятларни авайлаб асраш, уларни қуриклаш, юксалтириш алоҳида инсон ҳаётида ҳам, жамият тараққиётида ҳам катта аҳамият касб этади.

Жамиятнинг энг олий маҳсули ва қадрияти бўлмиш Инсоннинг қадриятларга муносабати ҳеч қачон бир текис бўлган эмас. Бир томондан инсон қадриятлар бунёдкори сифатида қанчадан қанча моддий ва маънавий қадриятларни юзага келтирган бўлса, иккинчи томондан у мавжуд қадриятларга ёвузларча муносабадда бўлиб, уни талон тарож ҳам қилиб келган. Буни биз инсоннинг табиий, моддий қадриятларга бўлган муносабатларида якъол кўришимиз мумкин.

Табиат - муқаддас даргоҳ инсониятнинг бешигидир. Биз яшаб, нафас олиб тўрган табиат, унинг таркибий қисми бўлмиш - Еримиз ҳамманинг бутун инсониятнинг умумий уйи, умумий масканидир. Шундай экан, уни кўз қорачиғидек сақлаш, атроф муҳитнинг ифлосланишига йўл қўймаслик башариятнинг ишидир. Табиатни муҳофаза қилишнинг долзарблиги ана шунда. Ана шу долзарб муаммога биринчи даражали эътибор берилмаса оқибати даҳшатли бўлиши аниқ ва равшандир.

Инсон учун табиий қадриятлар билан бир қаторда ижтимоий - сиёсий, маданий маънавий, ахлоқий қадриятлар ҳам катта аҳамият касб этади. Башарият кўп минг йиллик тарихи давомида эркин, баҳтли ва гўзал ҳаёт кечириши учун зарур бўлган хилма хил қадриятларни яратди, инсон,

унинг ҳукуқи ва эркинликларини ҳимоя қиласиган қонунлар, сиёсий ташкилотларни бунёд этди. Инсоннинг гўзал яшаси учун зарур бўлган бадиий эстетик қадриятларни ривожлантириди, кишиларнинг бир бирига ва жамиятга бўлган муносабатларини белгилаб берадиган ахлоқий қоидалар мажмуасини жорий этди ва хоказо. Мазкур ижтимоий сиёсий, маданий маънавий ва ахлоқий қадриятлар жамият таракқиётида салмоқли ўрин эгаллаб, кишиларнинг инсоний фазилатларини юксалтиришда катта хизмат қилиб келган ва ҳозир ҳам хизмат қилиб келмоқда. Лекин, шу билан бир қаторда, инсон ўзи яратган ижтимоий сиёсий, маданий маънавий, ахлоқий қадриятларни кўп ҳолларда поймол қилиб келаётганлигини ҳам тан олишимиз керак. Қонунбузарлик, ахлоқсизлик миллатимизнинг урф одат ва анъаналарига зид келувчи хатти ҳаракатларнинг аҳоли, айниқса, ёшлар ичида авж олиб кетаётгани бунга мисол бўла олади. Буларнинг олдини олиш ҳозирги кунда жамиятимиз олдида кўндаланг тўрган долзарб вазифадир.

Кишиларни қадриятларга истеъмолчи ёки кузатувчи сифатида қараш кайфиятидан ҳоли этиб, аксинча уларни янада кўпайтириш, юксалтириш пайида бўлишларига киришишга алоҳида эътибор бериш керак. Маълумки, ҳаётда ҳеч бир нарса абадий эмас. Бу қадриятларга ҳам тааллуқлидир. Шундай экан, уларни доимо бойитиб, ривожлантириб, кўпайтириб, янгилаб турмоғимиз даркор.

Қадриятлар катта ижтимоий сиёсий, фалсафий, тарбиявий аҳамиятга эга. Улар ўтмиш билан ҳозирги қун ўртасидаги ворисиликни ифодалайди, шу туфайли миллатнинг тарихи, унинг ўтмиш ҳаёти, маданияти гавдаланади. Шунинг учун ҳам ҳар бир сиёсий тузум, ҳар бир давлат қадриятлардан ўз мақсади, манфаати йўлида фойдаланиб келган ва ҳозир ҳам шундай бўлмоқда. Қадриятлар ўз ўзидан бевосита инсоннинг маънавий қиёфаси, турмуш тарзи, умуман жамият таракқиётини белгилай олмайди. Қадриятларнинг ахволи, аҳамияти, инсонга кўрсатадиган таъсири, унинг истиқболи у ёки бу жамиятдаги мавжуд ижтимоий тузум томонидан олиб борилаётган сиёсат, унинг манфаатлари билан ўзвий боғлангандир.

Буни биз ўзбек ҳалқи миллий қадриятларининг ўтмишдаги ва ҳозирги ахволидан яққол қўришимиз мумкин.

5-мавзу: ФОЯЛАР ХИЛМА-ХИЛЛИГИ ВА МАФКУРАВИЙ ЖАРАЁНЛАРНИНГ ИЖТИМОИЙ ТАРАҚҚИЁТГА ТАЪСИРИ.

Режа:

1. Гояларнинг хилма-хиллиги.

2. Мафкуранинг турли хил кўринишлари.

3.”Фикрга қарши фикр, ғояга қарши ғоя, жаҳолатга қарши маърифат билан курашиш” тамойили.

1

Ғоя билан ғоянинг бир – бирига ўхшамаслиги ва улар ўртасида фарқ бўлишини табий жараён деб қараш керак. Лекин, маълум бир ғоя ва мафкуруни жамият аъзолари онига мажбуран сингдириш ва риоя қилишни барчасидан талаб қилиш – жиддий хатодир.

Ер юзидағи барча инсонлар ўз фикр – мулоҳазаларига эга бўлиб амалий фаолият юритадилар. Шу сабабли юнон файласуфи Аристотел иккита инсон айнан бир хилда фикрламайди, уларнинг олам ҳақидаги тушунчалари, фикрлари хилма – хилдир, дейди.

Табиийки, мамлакатда илғор ғоялар, мафкуралар қанча кўп бўлса, яъни мафкуравий плюрализм ҳукмрон бўлса, тараққиётнинг самарали йўлини танлаб олиши учун имконият шунчалик кенг бўлади.

Мустақил Ўзбекистон мафкура коммунистик яккаҳокимлигидан воз кечди ва миллий тараққиёти учун кенг йўл очди. Мамлакатимизда мафкуралар ва фикрлар хилма – хиллиги ижтимоий тараққиётига хизмат қиласидан янгидан – янги ғояларнинг пайдо бўлишига ва уларни рўёбга чиқариш имкониятини яратади.

Умуммиллий ғоя жамият аъзоларининг, халқ оммасининг туб манфаатларини ва орзу – умидларини ифода этади, шу сабабли улкан мақсадлар йўлида бирлаштирадиган жозиба кучига эга бўлади. Бундай ғоя жамиятда барқарорликни таъминлайди. Аммо, фикрни эркин ифода этадиган шахс, гуруҳ ёки ижтимоий қатлам, аввало, ўзининг аниқ – равшан, асосли қарашларига эга бўлиши, ўз нуқтаи назарининг оқибати учун маъсулиягини ўз зиммасига олиши зарур.

Тарихан маълумки, жамиятда эзгу ғоялар барча даврларда инсонни юксак орзуладар билан яшашга, олижаноб мақсадлар йўлида эътиқод билан курашишга ўргатади. Бунга ёрқин мисоли сифатида Ўзбекистоннинг истиқлол йилларида барча жабҳаларда эришаётган ютуқларини келтириш мумкин. Шу нарсани унутмаслик керакки инсон ва жамият бор экан, эзгулик ғояларининг зидди бўлган зулм ва зўравонлик, қабоҳат ва жаҳолат янги – янги шаклларда намоён бўлиши ҳам мумкин. Лекин улар инсониятнинг адолат, тенглик, тинчлик, қардошлиқ ривожланиши ва фаровонлик ғояларига таяниб, юксак мақсадлар сари интилишларини

тўхтата олмайди. Эзгу ғоялар одамларни фақат олижаноб мақсадлар сари этаклайди.

Хулоса сифатида шуни алоҳида айтиш зарур мустақил Ўзекистонда ҳозирги даврда миллат, жамият, давлатнинг бирлаштирувчи байроғи бўлган миллий ғоя ва мафкурани шакллантириш ва халқимиз онгига сингдириш юзасидан фаоллик билан иш олиб борилмоқда. Бу мафкура мустақиллик йилларда эришган ғалабаларни, энг катта ютуғимиз бўлган истиқлолимизни, Она Ватанимизни, фарзандларимизни баҳтли келажагини фидойилик билан ҳимоя қилиш, доимо ҳушёр ва сергак бўлишга ёрдам беради. Зеро, Ўзбекистон бизнинг умумий уйимиз – уни асрар ҳар биримизнинг вазифамиздир. Шу маънода, миллий истиқлол ғояси ҳар биримизнинг қалбимизга сингадиган, умумий ғоямиз, онгимиз, дунёқарашимизини таркибий қисмидир.

Муайян ғоя том маънода ғоя бўлиши учун кишилар онгини эгаллаши, тўғрироғи, уларнинг қалбидан жой олиши шарт. Акс ҳолда у ёки бу ғоя фақат муайян хабар ёки ахборот сифатида сақланиб қолади, холос. Бошқача айтганда, омборхонадаги кераксиз буюмлар каби онгимизнинг бир четидан жой олиб ётавериши мумкин.

Жамият ҳаётида мафкуравий омилларининг сезиларли таъсири мавжудлигини бир қарашдаёқ англаш мумкин. Ҳозирги пайтда ҳам ғаразли геосиёсий мақсадларга эришиш йўлидаги мафкуравий таъсир ўтқазишга энг аввало, “бўлиб ташла ва хукмронлик қил”, деган қадимий тамойилга амал қилишга уринишни таъкидлаш зарур. Бу тамойилни рўёбга чиқаришнинг биринчи йўли мамлакат ичida ижтимоий парокандалиқни келтириб чиқаришдир. Масалан, мамлакатимизга нисбатан бу усул ўтиш давридаги ижтимоий – иқтисодий қийинчиликларни бўрттириб кўрсатиш орқали аҳолининг мавжуд ҳолатдан норозилигини уйғотиш, ўз ноғораларига ўйнайдиган муҳолифатчи кучларни юзага келтириш йўли билан сиёсий бекарорликни келтириб чиқаришга бўлган харакатларда намоён бўлди. Бу йўлда диний омилдан фойдаланишлар кузатилади. Ана шу холат ҳам “мақсад воситани оқлади” деган ақида ғаразли геостратегик манфаатларни рўёбга чиқаришнинг асосий қоидасига айлананаётганлигини кўрсатади.

Нега кишилар онги ва қалби учун кураш турли мафкураларнинг бош мақсадига айланиб қолди? Чунки ғоя факат инсон қалбини эгаллаганда, инсон маънавий – руҳий холатининг узвий қисмига айлангандагина харакатга даъват этувчи, рағбатлантирувчи кучга айланади.

Шунинг учун ҳам бугунги кунда жаҳон миқёсида нафакат инсон онгини, балки қалбини ҳам эгаллаш мафкуравий курашнинг бош мақсади бўлиб қолмоқда. Чунончи, ер юзининг турли минтақалари халқларининг онги ва қалби ҳар хил ғояларни синаш майдонига, бошқача айтганда,

мафкуравий полигонга айлантирилмоқда. Одатда, полигон деганда, қурол – аслаха ва техникани синаш, қўшинларни ҳарбий тайёргарликдан ўтқазиш ёки ҳарбий соҳада машқ ва тадқиқотлар олиб бориш учун мўлжалланган маҳсус майдон тушунилади. Ҳозирги пайтда унинг мафкуравий майдонга айланганини ва минтақалараро ҳаракат қилаётганини кўриб, билиб турибмиз. Шунинг учун ҳам Президентимиз И.А.Каримов бежиз айтмаганлар ҳозирги давр – дунёда ғоявий қарама – қаршиликлар мураккаб тус олган пайтда мафкуравий полигонлар ядро полигонларидан ҳам қучлироқ, ҳам хавфлироқдир.

Гояни белгилари:

- ижтимоий фикр
- билишнинг ўзига хос шакли
- ўзида мақсадларни ифодалайди
- амалий ҳаракатга ундейди
- муайян мафкурани таркибий қисми
- энг таъсирчанг, кучли ва залворли фикр
- илмий далил
- муаммо
- фараз-гипотеза
- назария

Гоянинг таснифи:

- моҳиятан ижтимоий-синфий- фирмавий-тарихий

Гоянинг хоссаси:

-ифода воситаси	-маънавий-рухий таянч	-мақсадга
йўналтирилган		

Гоянинг турлари:

I. Мазмунига кўра:

- илмий
- фалсафий
- диний
- бадиий
- ижтимоий
- сиёсий
- иқтисодий
- хуқуқий
- тарихий
- ахлоқий

II. Кўламига кўра

- шахсий-дунёқарааш
- миллий
- умуминсоний

III. Намоён бўлишига кўра:

- бунёдкор
- бузғунчи-вайронкор

Бунёдкор ғоялар:

- озодлик-мустақиллик
- тинчлик-адолат
- тengлик-ҳамкорлик
- дўстлик-бирдамлик
- хурфикрлилик-маърифатпарварлик
- бағрикенглик-халқпарварлик
- ватанпарварлик-инсонпарварлик

- қадимда хун олиш
- ўрта асрларда салб юришлари
- диний фанатизм
- атеизм
- фашизм
- большевизм
- буюк давлатчилик
- миллатчилик
- ирқчилик
- тероризм
- маҳаллийчилик
- ватансизлик
- ёвузлик
- босқинчилик

Бундай ғоя ва мафкуралар жамиятнинг таназзулига сабаб бўлади.
Ғайри инсоний мақсадларга хизмат қиласди.

2

Мафкура қуидаги тизимга эга бўлади:

Ҳар бир нарса ўз таркибий тузилишига, тизимиға эга бўлади. Шу жумладан миллий мафкурамиз ҳам: 1. Илдизлари. 2. Мақсадлари 3. Негизлари. 4. Турлари. 5. Бош ғояси. 6. Бош шиори. 7. Асосий ғоялари. 8. Яратувчиси. 9. Тадбиқчилари. 10. Усуллари.

1. Мафкуранинг илдизлари:

1. Фалсафий: -ахлоқий -нафосатий
2. Дунёвий: -ilm-фан, -тарих, -сиёsat, -санъат
3. Диний: -урӯғ-қабилавий, -миллий, -жаҳон динлари
4. Маънавий: -қадриятлар, -руҳият, -мерос, -урӯғ-одатлар, - мифология

5. Тарихий: -миллий, -минтақа, -жаҳон

2. Мафкуранинг мақсадлари:

-ғояга ишонтириш
-уюшириш
-сафарбар этиш
-маънавий рағбатлантириш
-ғоявий тарбиялаш
-ғоявий иммунитетни шакллантириш
-фаолиятга ундаш
-харакат дастури бўлиш
-ғоялар тизимини амалга ошириш

3. Мафкуранинг негизлар:

1. Ватанпарварлик.	6. Тинчлик.
2. Инсонпарварлик	7. Ҳамкорлик.
3. Демократия.	8. Яратувчанлик.
4. Байналминаллик.	9. Маърифатпарварлик.
5. Тараққиёт-равнак.	10. Эркинлик.

Мафкуранинг турлари:

I.Ижтимоий онг шаклига кўра:

-фалсафий
-хуқукий
-сиёсий
-диний
-ахлоқий
-эстетик

II.Кўламига кўра:

-шахсий-дунёқараш
-даврий-истиқлол мафкураси
-миллий
-умуминсоний

III.Манбаатига кўра:

-оилавий
-касбий
-синфий
-партиявий
-давлат
-жамият

IV.Моҳиятига кўра:

-ижобий-бунёдкор-маърифат-озодлик
-салбий-бузғунчи-жахолат-зулмат

V.Илмийлигига кўра:

-илмий
-ноилмий-ғайри илмий

VI. Амал қилишига күра:

-реал-амалий

-утопик-хаёлий

Мутлак ҳақиқатни даво қилувчи мафкураларни истиқболини йўқлиги.

Мафкуравий эгоизм ва мавкуравий шовенизм:

-анархизм-юононча “хокимиятсизлик”, “бошбодоқлик”

-тоталитаризм-фрацузыча-лотинча “бутун”, “ҳаммаси”, “тўла”

-терроризм-лотинча “қўрқув”, “даҳшат”

-большевизм-меншевизм-русча-“кўпчиллик”, “озчиллик”

-догматизм-грекча-“белгилаб қўйилган фикр”

-субъективизм-лотинча-“эга”, “англавчи”

-фатализм-лотинча-“ўзгармас иродага ундаш” роковой

-фундаментализм-лотинча-“пойдевор”, “асос”, “таянч”

-шовенизм-французыча офицерни номи, буюк давлатчилик мафкураси

-экстремизм-лотинча-“энг кескин ва охирги йўл”

-вольюнтаризм-лотинча-“ирода”

-фашизм-италиянча-“бог”, “бирлашма”, “иттифок”

3

Ҳозирги вақтда кўз ўнгимизда дунёning геополитик, иқтисодий ва ижтимоий, ахборот-коммуникация манзарасида чуқур ўзгаришлар рўй берадиган, турли мафкуралар тортишуви кескин тус олаётган бир вазиятда, барчамизга аёнки, *фикрга қарши фикр, гояга қарши гоя, жаҳолатга қарши маърифат билан курашии ҳар қачонгидан кўра муҳим аҳамият касб этмоқда.*

Маълумки, ҳар қандай қасалликнинг олдини олиш учун, аввало, киши организмида унга қарши иммунитет ҳосил қилинади. Биз ҳам фарзандларимизни она Ватанга муҳаббат, бой тарихимизга, отабоболаримизнинг муқаддас динига садоқат руҳида тарбиялаш учун, таъбир жоиз бўлса, аввало уларнинг қалби ва онгида мафкуравий иммунитетни кучайтиришимиз зарур. Токи ёшларимиз миллий ўзлигини, шу билан бирга, дунёни чуқур англайдиган, замон билан баробар қадам ташлайдиган инсонлар бўлиб етишсин. Ана шунда жоҳил ақидапарастларнинг «даъвати» ҳам, ахлоқ- одоб тушунчаларини рад этадиган, биз учун мутлақо бегона гоялар ҳам уларга ўз таъсирини ўтказа олмайди.

Ёш авлодимизни турли маънавий тажовузлардан ҳимоя қилиш ҳақида гапирганда, нафақат ҳалқимизни улуғлайдиган буюк хусусиятлар, айни пайтда унинг ривожланишига салбий таъсири кўрсатган, эски замонлардан қолиб келаётган номаъқул одатлар ҳақида ҳам очиқ сўз юритишимиз зарур. Биринчи навбатда худбинлик ва лоқайдлик, қариндош-уруғчилик ва маҳаллийчилик, коррупция ва манфаатпарастлик, бошқаларни

менсимаслик каби иллатлардан жамиятимизни бутунлай халос этиш тўгрисида ўйлашимиз лозим. Мен бу ўта мухим вазифа кенг жамоатчилигимизнинг, айниқса, зиёлиларимиз, олим ва адилларимиз, санъат ва маданият ахли, ўзини маънавият соҳасига бағишилаган барча инсонларнинг доимий диққат марказида бўлишини истардим.

Бу ўринда ана шундай салбий хусусиятларнинг энг хунук кўриниши бўлмиш ҳасад тўгрисида тўхталиб ўтиш жоиз деб ўйлайман. Одамзот ва жамият ҳётида оғир асоратлар қолдирадиган ҳасад туйғуси авваламбор бошқаларни кўролмаслик, уларнинг ютуғидан қувониш ўрнига, қандайдир куйиниш, ичиқоралик оқибатида пайдо бўлади.

Шу муносабат билан тарихда кўп марта ўз тасдигини топган, мен ҳам ўз тажрибамда синаган ҳаётий бир ҳақиқатни яна бир бор такрорлашни зарур деб ҳисоблайман: *агар биз аҳил бўлсак, эл-юрт манфаати йўлида бир тану бир жон бўлиб яшасак, ўзимиздан сотқин чиқмаса, ўзбек халқини ҳеч ким ҳеч қачон енга олмайди.*

Бу ҳаётда одам баъзан ўзини йўқотиб қўядиган ғоят мураккаб муаммоларга дуч келади. Кескин вазиятдан чиқишининг иложи йўқдек туюладиган ҳолатлар бор. Шундай пайтда, ишда ва ҳаётда, жамиятда оғир савдоларга дуч келганда ким ўзининг йўлини йўқотмаслиги мумкин? Ўйлайманки, биринчи навбатда ўз кучига ишонган, руҳий дунёси, маънавий олами бақувват бўлган одамгина бундай вазиятдан ёруғ юз билан чиқа олади. Маънавий бойлик шундай пайтда одамга катта куч ва мадад беради.

Машхур файласуфлардан бири ана шу ҳаётий ҳақиқатни чуқур таҳлил этиб, қуидаги ҳаққоний фикрларни баён қилган: «Душманлардан қўрқма – нари борса, улар сени ўлдириши мумкин. Дўстлардан қўрқма нари борса, улар сенга хиёнат қилиши мумкин. Бефарқ одамлардан қўрқ – улар сени ўлдирмайди ҳам, сомайди ҳам, фақат уларнинг жим ва бепарво қараб туриши туфайли ер юзида хиёнат ва қотилликлар содир бўлаверади».

Айниқса, бугунги мураккаб мафкуравий жараёнларни илмий-амалий жиҳатдан атрофлича таҳлил қилиш ва баҳолаш, уларнинг устувор йўналишларини, кимга ва нимага қарши қаратилганини аниқлаш, аҳоли турли қатламларига таъсирини ўрганиш, миллий манфаатларимизга, ҳаёт тарзимизга зид бўлган заарли ғоялар ва мафкуравий хуружларнинг моҳиятини очиб бериш, фуқароларимиз қалбида миллий тафаккур ва соглом дунёқараш асосларини мустаҳкамлаш алоҳида аҳамият касб этади.

Фақат ана шундай асосда ёшларни ўз фикрига эга, турли маънавий хуружларга қарши событ тура олишга қодир бўлган, иродали, фидойи ва ватанпарвар инсонлар этиб тарбиялашга эришиш мумкин. Бу борада маънавий- маърифий тарғибот ишларининг таъсирчанлигини

таъминлайдиган замонавий информацион ва компьютер технологияларини кенг жорий этиш, жамиятимизнинг мафкуравий иммунитетини кучайтиришга қаратилган самарали усул-услубларни ишлаб чиқиш, давлат ва жамоат ташкилотлари учун тегишли тавсия ва қўлланмаларни тайёрлаш бугунги кунда муҳим вазифамизга айланиб бораётганини чуқур тушуниб олишимиз зарур.

Халқимизни турли ғоявий ва мафкуравий таҳдидлардан асраш, жамиятда мафкуравий иммунитет ҳосил қилиш учун уни, аввало, тараққиёт қонуниятларини ўзида чуқур акс эттирадиган соғлом, инсонпарвар ғоя ва мафкура билан қуроллантириш керак. Миллий истиқлол ғоясининг асосий вазифаси эса халқимизда миллий эътиқод ва дунёқараш асосларини шакллантиришдан иборатdir.

Миллий истиқлол ғоясига ишонч ва эътиқоди бўлган ҳар бир киши носоғлом фикрга - соғлом, эзгу фикр билан жавоб беради. Ўзининг фикрига эга бўлади. Ўзининг эркин фикрига эга бўлмаса, жавоб бера олмайди.

“Коррупцияга қарши курашиш” тўғрисида Ўзбекистон Республикасининг қонуни Конунчилик папатаси томонидан 2016 йил 24 ноябрда қабул қилинған, Сенат томонидан 2016 йил 13 декабрда маъқулланган.

Ушбу Қонуннинг мақсади: ушбу Қонуннинг мақсади коррупцияга қарши курашиш соҳасидаги муносабатларни тартибга солишдан иборат.

коррупция - шахснинг ўз мансаб ёки хизмат мавқеидан шахсий манфаатларини ёхуд ўзга шахсларнинг манфаатпарини кўзлаб моддий ёки номоддий наф олиш мақсадида қонунга хилоф равишда фойдаланиши, худди шуниигдеқ бундай нафни қонунга хилоф равишда тақдим этиш.

Коррупция (лотинча, -пора бериб оғдириш, -бузиш, айнитиши) –

1) давлат аппаратидаги масъул шахслар, амалдорларнинг, лавозимли кишилардан айримларининг мансаб суиистемоллиги, жиноий гурухлар билан тил бириктириши;

2) коррупция – бозор иқтисодиётига ўтаётган ҳозирги даврда мамлакатлардаги ўтиш даври қийинчиликлари ҳосиласи тарзида айрим ҳолатларда жуда авж олиши, порахўрлик, сотқинлик каби иллатлар кескин ўсиши мумкин.

6-мавзу: МИЛЛИЙ ҒОЯ - ЎЗБЕКИСТОН ДЕМОКРАТИК ТАРАҚҚИЁТИНИНГ МУҲИМ ОМИЛИ.

Режа:

1. Демократия ва миллий ғоя.

2. Демократик тамойилларнинг миллий ғоя тамойиллари билан ўзаро боғлиқлиги.

3. Демократик жамият қуришнинг умумэътироф этилган тамойиллари.

1

Давлат арбобларидан биринииг эътироф этишича, Буюк Британия демократик давлат қуришда бир неча юз йиллнк тажрибага эга. Шундай мислсиз тараққиёт қозонган давлатда ҳам демократия хусусидаги муаммолар қўзғалиб тураркан. Шундан келиб чиқадигаи бўлсак, бизнинг демократияни тушуниш ва жамиятимизга тадбиқ этишдаги натижаларимиздан қониқиш ҳосил қилишимиз мумкии.

Оlamшумул тажрибаларга нисбатан олгапда, жамоатчилигимизнииг ҳозирги даражасини демократияни ҳис қнлиш, демократияни тушуниш, демократияни идрок этиш, демократияни ўрганиш, ҳаётга тадбиқ этишга ннтилиш босқичн дея белгилаш мумкип. Хўш, демократиянииг ўзи иима? Уни амалга оширишниниг қандан усуллари ва белгилари мавжуд?

Демократия – юончча “демос” - халқ, тенг ҳуқуқли фуқаролар йиғини, “кратос” - куч, ҳокимият, қудрат, бошқарув маъноларини бериб, бугунги кунда у халқ ҳокимияти маъносини беради. Янги даврда демократия атамаси орқали эркинлик, фуқаролик, халқ суверенитети, миллий суверенитет, миллий давлат ғоялари ривож топмоқда.

Демократия тушунчасининг реал мазмuni у ёки бу даврда мавжуд бўлган ижтимоий-иқтисодий тузумга қараб турли тарихий даврларда ўзгариб турди. Сиёсатшунослар демократиянииг учта асосий моделини (либерал, идентитар, плюралистик) кўрсатадилар.

1) **Либерал демократия** (XIX-XX аср боши) ҳокимият манбаи бўлган халққа мулкдор эркакларни, мулкий ва бошқа цензли кишиларни киритади. Қуйи қатламлар, ёлланма ишчилар, аёллар сайлов ҳуқуқига эга эмаслигига асосланади.

2) **Идентитар (жамоавий) демократия** – халқ (миллат, гурух, қатлам) бирлигидан, яхлитлигидан, халқ иродаси билан ваколатли ҳокимият фаолиятининг ўхшашлигидан келиб чиқади.

3) **Плюралистик демократия** – либерал сиёсий тизимдан ўсиб чиқсан ва унинг асосий ташкилий тамойилларини мерос қилиб ўзига олган. У конституционализм, ҳокимиятлар бўлиниши, шахс

эркинликлари, инсон ҳуқуқлари, озчилик мухторияти ва бошқа қадриятларга таянади.

Демократия ва Шарқ

Демократия ўз тарихида хилма-хил шакл ва мазмундаги узоқ йўлни босиб ўтди. Демократия ҳар бир халқнинг миллий онгини, хусусиятларини, миллий руҳини, менталитетини, табиатини ҳисобга олган ҳолда унинг сиёсий тизимида ўз аксини топади.

Ғарб мамлакатларида вужудга келган демократия индивидларнинг (шахс) гуруҳдан (кўпчиликдан) устунлиги ғояси мавжуд. Бу мамлакатларда индивидуал эркинликлар ва ҳуқуқлар масаласи долзарб.

Демоқратия Шарқда бошқача мазмун касб этади. Шарқда индивид эркинлиги ва ҳуқуқларга таянилсада, у кўпроқ гуруҳ, жамоа манфаати ва ҳуқуқлари билан уйғунлашади, яъни анъана ва замонавийликнинг ўзига хос уйғунлигига асосланади.

Шу йўлдан қатор Шарқ мамлакатлари бормоқда. Ислом динига эътиқод қилувчи мамлакатларнинг ижобий тажрибалари мавжуд.

Маълумки, Қадимги Туркистонда ҳукмдорлар, ҳатто Амир Темур буюк сиёсатчи сифатида халқнинг (раият) фикрини билиш, табакалар билан бамаслаҳат иш юритиш, муросаю-мадора, муруват, бағри-кенглик ва сабр-тоқатлилик билан давлатни идора қилганлар.

Бугунги кунда Ўзбекистонда ҳам демократияга ўтишнинг ўзига хос йўлидан бормоқда. Миллий анъаналарни, миллий давлатчиликни ривожлантиришга эътибор берилмоқда. Кенгаш, маслаҳат, муроса, сабр-тоқатлилик, бағрикенглик мамлакатда ижтимоий муаммоларни ҳал этишнинг ва демократик, ҳуқуқий давлат ва фуқаролик жамиятини қарор топтиришнинг зарур шарти ҳисобланади.

2

Америка Қўшма Штатларининг собиқ президенти Авраам Линкольн таъкидлаганидек, демократия халқ орқали, халқ учун ўрнатилган халқ ҳокимиятидир. Демоқратиянинг мазмун-моҳияти Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг “Халқ ҳокимиятчилиги” боби, 7-моддасида: “Халқ давлат ҳокимиятнинг бирдан-бир манбаидир” - дея мустаҳкамлаб қўйилган. Халқ ҳокимиятчилигига бағишлиланган ушбу модда мазмуни Республикаизда демократик жамият қуришнинг ҳуқуқий асосларн мустаҳкамлигигида далолат беради.

Жаҳон жамиятшунослиги кашф этган қонуниятларга кўра, халқ ўз қўлида тўплаган ҳокимиятни икки усулда амалга оширади.

1.Бевосита демократия. Бунда халқнинг ҳеч қандай вакилларсиз, ўз қўлида тўплаган ҳокимиятни ўзи амалга ошириши тушунилади. Ушбу усулдаги демократиянинг ҳуқуқий асоси Конституциянинг 9-моддасида

мустаҳкамланган: “Жамият ва давлат ҳаётининг энг муҳим масалалари халқ муҳокамасига тақдим этилади, умумий овозга (референдумга) қўйилади”. Асосий қонун ушбу моддасининг ҳаётий ижроси қўйидаги шаклларда намоён бўлмоқда. Давлат қабул қилаётган қонун лойиҳалар, умумхалқ муҳокамасидан ўтказкилмоқда. Сайловчилар сайловларда бевосита ўзи иштирок этади. Реснублика Президенти вакиллик органларининг энг қўйидан энг юқоригача бўлган босқичлари депутатларни сайловчиларнинг ўзлари бевосита сайлайдилар. Шунингдек, маҳаллий ўзинн ўзи бошқариш органлари, яъни маҳалла қўмиталари фаолиятини ҳам бевосита демократиянинг яққол мисоли сифатида кўрсатиш мумкин.

2. Демократиянинг амалга оширишнинг иккинчи усули **вакиллик демократияси**. Бунда халқ ўз ҳокимиятини билвосита амалга оширади. Яъни халқ ўз қўлида тўплаган ҳокимиятни ўзи сайлаб қўйган вакиллари орқали - Олий Мажлис, маҳаллий кенгаш депутатлари воситасида амалга оширади. Мазкур депутатлар ўз ваколатларини сайловчилардан олганлар ва ўз фаолиятларида халқ манфаатларини ифода этади. Ўзбекистонда Давлат ва ижроия ҳокимиятининг раҳбари бўлмиш Республика Президенти ҳам бевосита сайловчилар томонидан сайланада. Мамлакатимиздаги бошқа давлат органлари жумладан, хукумат, суд органлари, вазирлар ва бошқалар Республика Президенти ёки Олий Мажлис томонидан тайинланиши ёки сайланиш тартибини инобатга олсан, ўзбек халқи барча давлат органлари ва мансабдор шахсларни сайлаш тайинлашда бевосита ёки билвосита иштирок этади. Ҳозирги замон хорижий мамлакатларнинг ҳуқуқшунослари давлат ва жамият арбоблари фикрларига кўра демократик ҳуқуқий давлат қуриш учун барча мамлакатларга хос бўлган умумий хусусиятлари мавжуддир. Улар қўйидагилардир: 1. Сайловлар. 2. Сайлов якунларини аниқлаш усули. 3. Тенг ҳуқуқлик. 4. Фикрлар эркинлиги. 5. Кўппартиявийлик. Бизнинг Республика мизда юқорида кўрсатилган демократик давлатларга хос бўлган асосий белгилар конунда ҳам, амалга ҳам мавжуддир.

Демократия умумэътироф этилган **принципларга** эга. Уларнинг энг умумийларини санаб ўтамиш:

- умумэътироф этилган инсон ҳуқуқларини тан олиш ва амалга ошириш;
- демократик ҳуқуқий ва дунёвий давлат принципларини амалга ошириш;
- кўппартиявийлик ва сиёсий плюрализмни қарор топтириш;
- ҳоқимиятнинг таксимланиши;
- давлат ва фуқароларнинг ўзаро мажбуриятларга эга эканликларининг тан олиниши ва қонуний мустажкамланиши;

—келишув, компромис ва консенсус сиёсий-хуқуқий тизимининг мавжудлиги;

—фуқароларнинг сиёсий жараёндаги фаол иштироклари ва давлат хоқимиятининг олий идоралари хамда махаллий ўзини ўзи бошқариш идоралари шаклланишида сайловчиларнинг хал қилувчи ахамиятга эга эканлиги ва бошқалар.

Демократиянинг санаб ўтилган кўринишларини ўзида акс эттирган жамият демократик жамият дейилиши мумкин.

3

Демократик жамият қуришнинг умумэътироф этилган тамойиллари

1. Фуқаролар эркинлиги ва тенг хуқуқлиги қонунларда мустаҳкамланади ва амалда тўлиқ химояланади.

2. Халқ хокимиятчилигининг восита ва шакллари қонунан ўрнатилди ва сўздагина эмас амалда, хаётда тўлиқ амал қилади.

3. Ижтимоий муносабатлар, сиёсий, иқтисодий, мафкуравий жисмоний зўравонлик асосида тартибга солинади.

4. Ошкоралик, эркин фикр қатъиян ман қилинади.

5. ОАВ, таълим тизими, ижодкор уюшмалари орқали тақиқлаш якка мафкурага асосланади

6. Расмий мафкурага мос келмайдиган нашриёт ман қилинади (цензура).

7. Сиёсий қатағонликлар. НКВД, ГПУ тюрьма ва бошқалар, ахоли қўрқув остига олинади.

Шундай экан, Ўзбекистон халқи ўз миллий ғояси негизларига таянган холда ривожланиш йўлини танлади. Унинг ўзига хос сабаблари мавжуд. Улар асосан қўйидагилардан иборат:

Биринчидан, мустақиллик туфайли халқимиз ўзига хос ва мос ривожланиш йўлини танлаш хуқуқига эга бўлди.

Иккинчидан, «мустабид тоталитар тузум» даврида коммунистик мафкура тарғиботчилари ўзбек халқининг турмуш тарзи, дунёқарали, тарихи, урф-одатлари, анъаналари ва миллий хусусиятларини хисобга олмасдан бизга бегона ва ёт бўлган қадриятларни, мақсадларни сингдиришга уриниб келган. Бунинг асоратларидан халос бўлишга қаратилган маънавий эҳтиёж пайдо бўлди.

Учинчидан, маълумки, хар қандай давлат ёки жамият мақсадсиз яшай олмайди. У ривожланиши учун маънавий асосларини белгилаб олади. Тарихий мақсад халқнинг миллий-маънавий ғояларида ўз ифодасини топади. Шу маънода ўзининг мустақил йўлини танлаб олган Ўзбекистонда миллий ғояни ўрганишга зарурат бўлган деб қаралиш лозим.

Тўртинчидан, жамият қурилиши тарихида хар хил ғоялар хукмронлиги бўлган. ғоявий мақсадлар туфайли жамият хаётида турли

хил воқеалар рўй бергани табийй, улар турли хил оқибатларни келтириб чиқарган. Демак, ғоя билан ғоянинг, мақсад билан мақсаднинг, фикр билан фикрнинг фарқини билиш ва англаш учун ҳам миллий истиқлол ғоясини ўрганиш зарур.

Бешинчидан, ғоялар жамиятдаги турли инсонлар, ижтимоий гурухлар, қатламлар, халқлар, миллатлар мақсади, орзу интилишлари, хаётни идрок этиш, кўникма ва малакалари, хулқ-автор кўринишлари, қадриятлари манфаати билан узвий боғлиқ бўлади. У ёки бу ғоя қайси манфаатни қандай тамойилларга асосланган холда ифода этишга ва қандай ғоя эканлигига баҳо берилади.

Олтинчидан, ғоялар таъсир кўлами билан ҳам бир-биридан фарқланади. Айрим ғоя тарафдорлари мутлоқ хақиқатни эътироф этишга даъво қилиши мумкин. Улар ўз мақсадларини бошқа халқларнинг миллий хусусиятларини хисобга олмасдан, қандай йўл билан бўлмасин «сингдиришга» уринади. Демак, бу борада ҳар биримиздан огохлик талаб этилади.

Еттинчидан, миллий истиқлол ғоясини ўрганишнинг зарурлиги бугунги дунёда мафкуравий курашнинг давом етаётганлиги билан ҳам боғлиқ. Инсонлар онги ва қалбини эгаллаш унга таъсир қўрсатиб, ўз мақсад ва муддаоларини бир томонлама амалга оширишга уринишлар тўхтамаётганлигидан ҳам келиб чиқмоқда. Миллий истиқлол ғоясини фан сифатида ўрганишнинг сабабларини

7-мавзу: ЎЗБЕКИСТОННИ РИВОЖЛАНТИРИШНИНГ ҲАРАКАТЛАР СТРАТЕГИЯСИ - МИЛЛИЙ ТАРАҚҚИЁТ АСОСИ

Режа:

1.Ўзбекистон ривожланишининг Ҳаракатлар стратегиясининг мазмун моҳияти.

2.Ўзбекистон ривожланишининг Ҳаракатлар стратегиясининг устувор йўналишлари.

3.ХСнинг миллий ва умуминсоний негизларга асосланиши.

1

Ўзбекистон ривожланишининг Ҳаракатлар стратегияси 2017-2021

Жонажон Ватанимизда амалга оширилаётган ислоҳотлар самарасини янада ошириш, давлат ва жамиятнинг ҳар томонлама ва жадал ривожланиши учун шарт-шароитлар яратиш, мамалакатимизни модернизация қилиш ҳамда ҳаётнинг барча соҳаларини либераллаштириш юзасидан 2017-2021 йилларда Ўзбекистон Республикасини ривожлантиришнинг бешта устувор йўналиши бўйича Ҳаракатлар стратегияси Ўзбекистон Республикаси Президенти Шавкат Мирзиёевнинг 2017 йил 7-февралдаги “Ўзбекистон Республикасини янада ривожлантириш бўйича Ҳаракатлар стратегияси тўғрисида”ги Фармонига асосан тасдиқланди.

Стратегия ва тактика – (грекча “қўшинни олиб бораман” ва грекча “тартибга солмоқ”) сиёсий ҳаёт, сиёсий жараён ва сиёсий курашда сиёсий партиялар, бошқа кучлар, ҳаракатлар, ташкилотлар иштирок этишининг назарияси ва амалиёти. Стратег (грекча) – қўшин бошлиғи, олий бош кўмондон ёки давлат сиёсатини олий даражада олиб борувчи сиёсий раҳбар.

2

Фармон 10 банддан иборат. Унинг биринчи бандида қўйидаги беш устувор йўналишдаги вазифалар белгилаб берилган:

► давлат ва жамият қурилиши таомиллаштиришга йуналтирилган демократик ислоҳотларни чуқурлаштириш ва мамлакатни модернизация қилишда парламентнинг ҳамда сиёсий партияларнинг ролини янада кучайтириш, давлат бошқаруви тизимини ислоҳ қилиш, давлат хизматининг ташкилий-хуқуқий асосларини ривожлантириш, “Электрон ҳукумат” тизимини таомиллаштириш, давлат хизматлари сифати ва самарасини ошириш, жамоатчилик назорати механизmlарини амалда татбиқ этиш, фуқаролик жамияти институтлари ҳамда оммавий ахборот воситалари ролини кучайтириш;

► қонун усувларигини таъминлаш ва суд-хуқуқ тизимини янада ислоҳ қилишга йўналтирилган суд ҳокимиятининг чинакам мустақиллигини ҳамда фуқароларнинг хуқуқ ва эркинликларини ишончли ҳимоя қилиш кафолатларини мустаҳкамлаш, маъмурий, жиноят,

фуқаролик ва хўжалик қонунчилигини, жиноятчиликка қарши курашиш ва хукуқбузарликларнинг олдини олиш тизими самарасини ошириш, суд жараёнида тортишув тамойилини тўлақонли жорий этиш, юридик ёрдам ва хукуқий хизматлар сифатини тубдан яхшилаш;

► **иқтисодиётни янада ривожлантириш ва либераллаштиришга** йўналтирилган макроиқтисодий барқарорликни мустаҳкамлаш ва юқори иқтисодий ўсиш суръатларини сақлаб қолиш, миллий иқтисодиётнинг рақобатбардошлигини ошириш, қишлоқ хўжалигини модернизация қилиш ва жадал ривожлантириш, иқтисодиётда давлат иштирокини камайтириш бўйича институционал ва таркибий ислоҳотларни давом эттириш, хусусий мулк хукуқини ҳимоя қилиш ва унинг устувор мавқеини янада кучайтириш, кичик бизнес ва хусусий тадбиркорлик ривожини рағбатлантириш, ҳудудлар, туман ва шаҳарларни комплекс ва мутаносиб ҳолда ижтимоий-иқтисодий тараққий эттириш, инвестициявий муҳитни яхшилаш орқали мамлакатимиз иқтисодиёти тармоқлари ва ҳудудларига хорижий сармояларни фаол жалб этиш;

Либерализм – (бу атама лотинча “либералис” сўзидан олинган бўлиб, “эркинлик” деган маънони англатади) мафкура, ижтимоий-сиёсий ҳаракат. У ижтимоий имтиёзлар ва авлоддан-авлодга ўтувчи ҳокимиятга қарши чиқиб буржуа қатламларининг қарашларини ўзида мужассам этади. Асосий тамойиллари: индивидуализм, эркинлик, бозор ва рақобатнинг мутлақлиги, давлатни чеклаш зарурлиги (асосчилари И.Бентам, Ж.Миль, А.Смит, Г.Спенсер). Либерализм – ҳозирги даврда энг йирик ва кўп тарқалган мафкуравий оқимлардан биридир. Либерализм XVII-XVIII асрда маърифатпарварлик давр ғоялари негизида тарих саҳнасига чиқиб келаётган буржуазия синфининг мафкураси сифатида шаклланди. Бу мафкуранинг асосий қоидалари Ж.Локк, Т.Гоббс, Ш.Монтескье, А.Смит, Т.Жефферсон, Д.Миль асарларида асослаб берилади. Либерализмнинг пойдеворини шахс эркинлиги, унинг барча жамият институтларига нисбатан энг олий қадрият эканлиги, шахснинг ҳам ўз олдида, ҳам жамият олдида масъуллиги барча кишиларнинг ўзини-ўзи рўёбга чиқариш хукуқини тан олишлиги каби принциплар ташкил этади.

► **-ижтимоий соҳани ривожлантиришга** йўналтирилган аҳоли бандлиги ва реал даромадларини изчил ошириб бориш, ижтимоий ҳимояси ва соғлигини сақлаш тизимини такомиллаштириш, хотин-қизларнинг ижтимоий-сиёсий фаоллигини ошириш, арzon уй-жойлар барпо этиш, йўл-транспорт, муҳандислик-коммуникация ва ижтимоий инфратузилмаларни ривожлантириш ҳамда модернизация қилиш бўйича мақсадли дастурларни амалга ошириш, таълим, маданият, илм-фан, адабиёт, санъат ва спорт соҳаларини ривожлантириш, ёшларга оид давлат

сиёсатини такомиллаштириш;

► **хавфсизлик, миллатлараро тотувлик ва диний бағрикенгликни таъминлаш, чуқур ўйланган, ўзаро манфаатли ва амалий рухдаги ташқи сиёсат юритишга йўналтирилган давлатимиз мустақиллиги ва суверенитетини мустаҳкамлаш, Ўзбекистоннинг ён-атрофида хавфсизлик, барқарорлик ва ахил қўшничилик муҳитини шакллантириш, мамлакатимизнинг халқаро нуфузини мустаҳкамлаш.**

Давлат дастурини амала оширишга 37,7 триллион сўм ва 8,3 миллиард АҚШ доллари йўналтирилган.

Фармоннинг 2 бандида: Ҳаракатлар стратегиясини амалга ошириш бўйича Миллий комиссия ва устувор йўналишларни амалга ошириш бўйича комиссиялар тузилиши айтилган.

Фармоннинг 3 бандида: Ҳаракатлар стратегияси мансабдор шахслар фаолиятининг бирламчи вазифаси эканлиги ва ҳар бир йил учун давлат дастурини қабул қилинишида Ҳаракатлар стратегияси назарда тутилиши белгиланган.

Фармоннинг 4 бандида: 2017 йил Ўзбекистон Республикасида “Халқ билан мулоқот ва инсон манфаатлари йили” деб эълон қилинганлиги маълумот учун қабул қилиниши айтилган.

Фармоннинг 5 бандида: Ҳаракатлар стратегиясини амалга ошириш бўйича комиссиялар вазифалари белгилаб берилган.

Фармоннинг 6 бандида: Давлат дастурида назарда тутилган тадбирларни амалга ошириш учун масъул давлат органлари ва ташкилотлар қўйидагиларга алоҳида эътибор қаратсин дейилади:

-жисмоний ва юридик шахсларнинг мурожаатлари билан ишлаш тизимини тубдан такомиллаштириш, аҳоли билан очиқ мулоқотни йўлга қўйишининг янги, самарали механизм ва усулларини жорий этиш, мансабдор шахсларнинг аҳоли олдида ҳисобот бериши тизимини амалда татбиқ этиш, шу асосда халқнинг давлат ҳокимиятига бўлган ишончини мустаҳкамлашга;

-жисмоний ва юридик шахсларнинг мурожаатларини кўриб чиқиша бюрократик тўсиқ ва ғовлар яратилишига, аҳоли билан мулоқот жараёнини кампаниябозликка айланишига йўл қўймасликка;

-Давлат дастури доирасида ўтказилаётган тадбирларнинг очиқлиги, уларда фуқаролар, барча даражадаги давлат ҳокимияти вакиллик органлари депутатлари, нодавлат нотижорат ташкилотлари, фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш органлари, нуронийлар, хотин-қизлар, ёшлар, ижодий ва илмий муассасалар вакилларининг кенг иштиrok этишига.

Фармоннинг 7 бандида: Давлат дастури бўйича Ўзбекистон Республикаси Адлия вазирлигининг вазифалари белгиланган.

Фармоннинг 8 бандида: Давлат дастури бўйича оммавий ахборот воситаларининг вазифалари белгиланган.

Фармоннинг 9 бандида: Давлат дастури бўйича Ўзбекистон Республикаси Ташқи ишлар вазирлигининг вазифалари белгиланган.

Фармоннинг 10 бандида: Фармон ижроси назорати Бош вазир А.Н.Арипов ва Ўзбекистон Республикаси Президентининг давлат маслаҳатчилари зиласига юкатилганлиги айтилади.

Мовий ҳаворанг – осмон ва тоза сув рамзи, буюк Амир Темур давлатининг байроғининг ранги.

Сиёхранг – қонунийлик элементлари ҳисобланган устуворлик ва орномуслилик рамзи.

Тилларанг – иқтисодиётни ривожлантириш элементлари ҳисобланган қуч-қудрат ва бойлик рамзи.

Қизил ранг – ҳаёт ва аҳолининг муносаб турмуш тарзини таъминлаш рамзи.

Оқ ранг – тинчликсеварлик сиёсати элементлари ҳисобланган тинчлик ва софлик рамзи.

3

миллий ва умуминсоний негизлар

Ватанпарварлик - барча замонларда айнан истиқлол ва мустақиллик даврида кенг ҳамкорлик маъносини касб этади. Гарчи ватанпарварлик ахлоқий категория бўлса-да, барча мафкура, ғоя тур ва тизимларида фаол қатнашади.

Инсонпарварлик - оламдаги жамики нарсалар инсон ва унинг баҳтсаодати учун яратилган. Юртбошимиз ибораси билан айтганда, “Инсонпарварлик бу ўзбек халқи миллий рухиятининг ажралмас фазилатидир”. Шу маънода гуманизм, инсонпарварлик мафкуруни асосий негизларидан бирини ташкил этади.

Демократия - (халқ ҳокимияти) бу кўпчиликни ҳокимият бошқарувида ўз вакиллари билан қатнашувидир.

Байналмилаллик - (арабча миллатлараро) жаҳондаги барча миллат ва элатларининг тенглик, ҳамжиҳатлик назарияси ва амалиёти.

Тараққиёт – равнақ, давлат ёки жамиятни иқтисодий сиесий ва маънавий соҳада ўсиши, такомиллашуви.

Тинчлик - жамият ижтимоий қатламларини ва турли давлатларни ўзаро келишиб, ички ишларига аралашмасдан фаолият юритиши.

Ҳамкорлик – давлат муассасалари ва инсонлар, давлатларни ўзаро тараққиёт учун олиб борадиган иқтисодий, сиёсий ва маънавий алоқалари.

Яратувчанлик – меҳнатсеварлик – инсон бор экан у яратувчилик билан машғул бўлади, меҳнат қилади. Меҳнат объектив оламни инсонлар томонидан мақсадли ўзлаштиришга қаратилган фаолият туридир.

Маърифатпарварлик – кишиларни билимга чорлаш, билимдон, зиёлиларни қадрлаш жараёни.

Эркинлик – кишиларни бутун имкониятлатларини рўёбга чиқариши учун лозим бўлган, яратилган мухит.

8-мавзу: ГЛОБАЛЛАШУВ ДАВРИДА АХБОРОТ МАКОНИ ВА ФОЯЙИ МАФКУРАВИЙ КУРАШЛАР

Режа:

- 1.Глобаллашув даври.**
- 2.Ахборот макони ва ахборот хафсизлиги.**
- 3.Маънавий таҳдидлар.**

1

Глобаллашув⁵ (глобализация) - лотинча “глоб” сўзидан олинган бўлиб, айнан уни “думалоқлашув”, “курралашув”, деб таржима қилиш мумкин. Ер шарининг, Ер куррасининг фан-техника ютуқтари туфайли инсоният ихтиёридаги худди бир бутун шарга, куррага айланишини тушунтириш учун ишлатилади.

Катта “саккизлик” мамлакатлари раҳбарларининг 1999 йил ёзида Германиянинг Кёльн шаҳрида бўлиб ўтган учрашуви Якуний коммюникесининг иккинчи банди айниқса катта аҳамиятга эга. Унда глобаллашув жараённига расмий таъриф берилган⁶.

Биринчидан, глобаллашув ғоялар, капитал, техника ва товарларининг бутун дунё бўйлаб оқиши жадаллашиб ва кенг миқёсга эга бўлиб бораётган мураккаб жараён сифатида баҳоланган.

Иккинчидан, глобаллашув айrim жамиятлардаги турли халқтарни ниҳоятда яқинлаштирган очиқлик туфайли юзага келган туб ўзгаришлар билан боғлиқ.

Учинчидан, глобаллашув борган сари кучайиб бораётган очиқлик ва жадаллик натижаси сифатида бутун ер юзида ҳаёт даражасининг юксалиб боришига ва қашшоқдик даражасининг анча пасайишига ёрдам берувчи шарт-шароит деб қаралади.

Тўртинчидан, глобаллашув интеграциянинг ишлаб чиқариш самарадорлигини рағбатлантириш, имкониятларни кенгайтириш ва иқтисодиётни ўстириш эвазига кўшимча иш жойлари яратишга имкон бериб улгурган ва бунда давом этадиган янги шакли сифатида қаралмоқда.

Бешинчидан, глобаллашув ахборот соҳасидаги инқилоб билан чамбарчас боғлиқ. Бу инқилоб эса, ўз навбатида, янги жамиятга ўтишнинг шарт шароити ҳисобланади. Яъни жаҳон цивилизацияси индустрисал ва ностииндустриал жамиятдан ахборотга асосланган жамиятга ўтиш принципига борган сари кўпроқ амал қилмоқда.

Олтинчидан, глобаллашув турли маданиятлар ва қадриятларининг борган сари кучайиб бораётган ўзаро таъсири сифатида демократик жамиятлар қуриш, инсон ҳуқуқлари ва асосий эркинликларининг кафолатларини шакллантириш принципида ифодаланди.

⁵Мустақиллик: изоҳли илмий-оммабоп лугат. Тўлдирилган учинчи нашри. – Т.: Шарқ, 2006. 70-71 бетлар.

⁶Қобилов Ш. Миллӣ хавфсизликнинг иқтисодий муаммолари. –Т.: Ўқитувчи, 2006. 166 бет.

Еттинчидан, глобаллашув айрим ишчилар, оилалар ва элатлар учун яшаш жойини ўзгартириш ва молиявий ноаниқлик билан боғлиқ хавф-хатарнинг ортишида намоён бўладиган муайян таҳтидларга ҳам эга.

Президент Ислом Каримов ўзининг “Юксак маънавият-енгилмас куч” асарида “Глобаллашув-бу аввало ҳаёт суръатларининг бекиёс даражада тезлашуви”, деб таърифлайди.

Глобаллашув-бу Ер шарига, сайёрага тегишли бўлмоқ, жаҳон аҳамиятига молик бўлмоқдир. Айни чоғда мафкуравий жараёнлар шу мавқеда турибди.

Бутун дунёни қамраб олган, инсониятнинг бугунги ва келажагига хавф солувчи, ечимини топишда барча давлатлар ва халқларнинг ҳамжисхатлик билан биргаликда ҳаракатини талааб қилувчи муаммоларга глобал муаммолар деб аталади.

Хозирда 10 та глобал муаммо бор:

1.Тинчлик ва қуролсизланиш.
2.Экологик. Экология бўйича деградацияланиш яъни табиий ҳолатининг йўқолиши.

3.Демографик.

4.Энергетик. 20 асрнинг 70 йили энергетика муаммоси пайдо бўлди.

5.Хомашё.

6.Озиқ-овқат муаммоси. ФАО (Хапқаро озиқ-овқат билан таъминлаш ташкилоти) бор. Инсоннинг 1 қунлик нормаси 2400-2500 ккал бўлиши лозим. 1800 ккал. овқатга инсон тўймайди, 1000 ккал дан кейин очлик бошланади. ФАО маълумотича дунёда 35 % одам овқат тўйиб ейди, 20 % оқсилга танқис, 30 % очдир. Очлар 700-800 млн киши. 1,5 млрд одам тўйиб овқат емайди. Ривожланаётган мамлаатларда йилига 13-18 миллионгача киши очликдан ўлмоқда. Шунинг 4/3 қисми болалар. Очларнинг 200 миллиони Африкага, 370 миллиони Жанубий ва Жанубий Шарқий Осиёга, 70 миллиони Жанубий Америкага, 30 миллиони Яқин ва Ўрта Шарқ митақасига тўғри келади.

7.Дунё океанларидан фойдаланиш.

8.Коинотдан тинч мақсадларда фойдаланиш.

9.Ривожланаётган давлатларни қолоқликдан чиқариш муаммоси. 30 % давлат қолоқ ҳисобланади. Шунинг 4/3 қисми Африкага, 18 та мамлакати Осиёга тўғри келади.

10.Мафкуравий муаммо.

Инсоният тараққиёти айни вақтда ишлаб чиқариш кучларининг ривожланиш жараёнидир. Бу жараён асрдан-асрга, минг йиллар давом этган. Капитализм давригача бу жараён секин кечган ва асрдан-асрга тезлашиб борган. XV асрда бошланган капитализм даври бозор муносабатларининг ривожланиши учун мисли йўқ даражада кенг

имкониятлар очиб берди, инсон ташаббуси, тадбиркорлиги, шижаоти, ихтирочилиги, кашфиётлари намоён бўлишига беҳад шароитлар яратди. Шу боис, инсоният жамияти XVI-XX асрларда XV асргача бўлган беш миллион йиллик тарихида яратилган моддий ва маънавий бойликларга нисбатан кўпроқ неъматлар яратди. Капитализм даврида темир йўллар, океан кемалари, авиация, радио, телефон, телеграф, телевидение, интернет тизими, Ернинг сунъий йўлдошлари, кино, кундалик матбуот ва бошқа нарсалар яратилди. XX асрнинг иккинчи ярмига келиб, Ер шари ҳаммамизга маълум, ҳар жиҳатдан ўзлаштирилган, ҳар куни ҳар бурчагида нима бўлаётгани барчамизга маълум гўшага айланди. Ер куррасининг номаълум, инсон билмаган, у оёқ босмаган жойлари қолмади. Фан ва техниканинг янгидан-янги ютуқлари бу борада инсоннинг имкониятларини янада кенгайтирмоқца.

Глобаллашувнинг ижобий томони шундан иборатки, у халқларнинг, давлатларнинг, миллий маданият ва иқтисодиётларнинг яқинлашишини тезлаштиради, уларнинг ривожланиши учун янги имкониятлар очади. Унинг салбий томони шундай иборатки, кўп минг-минг майда, қолоқ этник гурухлар ва миллатларнинг маданияти, тили, расм-русумлари жаҳон бўйлаб кучайиб бораётган глобаллашув жараёнларида катта миллатлар, йирик миллий маданиятлар, бой тиллар билан рақобатлаша олмай, ўз-ўзидан фаол ижтимоий-иқтисодий, лисоний-забоний ҳаётдан четга чиқиб қолмоқда.

ГЛОБАЛЛАШУВНИНГ ОҚИБАТЛАРИ		
№	Ижобий	Салбий
1	Халқаро интеграция	Ўткир мафкуравий таъсир
2	Ҳамкорлик алоқалари	Мафкуравий тазиқ
3	Хорижий инвестициялар	Маънавий таҳдидлар
4	Капитал ва товарлар алмашинуви	Мафкуравий хуруж
5	Ишчи кучининг эркин ҳаракати	Маънавий бўшлиқ
6	Янги иш ўринларини яратилиши	Хатарли таҳдидлар
7	Замонавий коммуникация	Ахборот хуружлари
8	Ахборот технологиялари	Ахлоқий бузуқлик
9	Илм-фан ютуқларининг тарқалиши	“Оммавий маданият”
1	Қадриятларнинг уйғунлашуви	Эгоцентризм
1	Цивилизациялараро мулоқот	Маънавий негизларга беписандлик

1	Ўзаро ёрдам имкониятларини	Зўровонлик
2	ортиши	

Бундай шароитда ҳар бир онгли фуқаронинг вазифаси-ўз миллатининг рақобатбардошлигини қўтариш, бунинг учун унинг фаол сиёсати, тадбиркор иқтисодиёти, маданиятида салмоқли ютуқлари учун курашишдир. Бунинг учун мустақил Ўзбекистоннинг ҳар бир фуқароси, биринчи навбатда, ҳозирги қун амалиёти талаб қилаётган тўрт сифатга эга бўлиши шарт:

- 1) замонавий мутахассис бўлиши;
- 2) ўзбек давлат тили, рус тили, инглиз тилларини мукаммал билиши;
- 3) доим ўз билим доирасини янгилаб бориши ва
- 4) тадбиркор-ташаббускор бўлиши керак.

2

Ҳозирги дунё ва давр мафкура полигонлари ядро полигонларидан ҳам кучлироқ бўлиб бораётган бир даврdir.

Глабаллашув-бу Ер шарига, сайёрага тегишли бўлмоқ, жаҳон аҳамиятига молик бўлмоқдир. Айни чоғда мафкуравий жараёнлар шу мавқеда турибди.

Бугунги дунёдаги мисилсиз илмий кашфиётлар, улкан техникавий имкониятлар, универсал технологиялар, ахборот тарқатишнинг глабаллашуви, яъни уларни бугун Ер шарини қамраб олиш жараёни шиддат билан бормоқда.

2

Бугун ҳаётимизнинг барча жабҳаларига ахборот-коммуникация ва компьютер технологияларининг кириб келганлиги айни ҳақиқат. Бу ўзгаришларнинг асосини ахборотлаштириш, телекоммуникация ва компьютер технологиялари ташкил этади. XXI аср - ахборотлашган жамият асидир.

Дарҳақиқат, республикамиз Биринчи Президенти Ислом Каримов: “XXI аср глобалашув ва чегараларнинг барҳам топиш даври, ахборот-коммуникация технологиялари ва интернет асли, жаҳон майдонида ва дунё бозорида тобора қучайиб бораётган рақобат асли...”⁷ - дея бежиз таъкидламаган эди. Шу боис ҳам ҳозирги вақтда ахборотнинг тез ва сифатли узатилишини таъминлаш мамлакат тараққиёти ва равнақининг бош мезонига айланиб бормоқда.

“XX асрнинг 90-йилларидан бошлаб ахборотлаштириш соҳаси кескин ривожланиб кетди. Бизнинг асримиз, яъни XXI асрни ахборотлаштириш ва коммуникация асли деб бежиз аташмайди.

Кундалик турмушда турли кўринишдаги ахборотлар масалан, матнли,

⁷Каримов И.А. Бизнинг йўлимиз – демократик ислоҳотларни чукурлаштириш ва модернизация жараёнларини изчил давом эттириш йўлидир. Т. 20. –Т.: Ўзбекистон. 2012. 178-бет.

графикли, жадвалли, овозли (аудио), расмли, видео ва бошқа ахборотлар билан ишлашга түгри келади”.

Умуман олганда, ахборот (лотинча “information” - “түшунтиromoқ”, “баён этмоқ”) замонавий фан сиёсатнинг асосий түшунчаларидан бири бўлиб, дастлаб кишилар томонидан оғзаки, кейинроқ ёзма ёки бошқа шаклларда узатилган.

“Ахборот – манбалар ва тақдим этилиш шаклидан қатъий назар шахслар, предметлар, фактлар, воқеалар, ҳодисалар ва жараёнлар тўғрисидаги маълумот”.

Жамият ўз ривожланишининг барча босқичларида билимлар ишлаб чиқсан ва улардан фойдаланиб келган. Маълумки, инсоннинг ривожланиши учун ахборот сув, ҳаво ва олов каби керак бўлади. “Ахборот – тўртинчи ҳаётй зарур элементдир” (Е.Кудрас).

Ахборот - билимга бўйсунувчи тушунча. Ахборот билимни бойитади, уни ўзгартиради. Инсон ижтимоий турмуши тараққиёти асосида билим ётади, яъни ижтимоий тажрибани ҳаракатлантиради.

“Ахборот хуружи” - муайян бир жамият ёки миллат, ижтимоий қатлам ё гурух онги ва руҳиятига ташқаридан ўтказиладиган ахборий босим ўтказиш, бегона ва ёт мақсад-манфаатларга хизмат қиладиган сохта ва уйдирма хабарлар таҳди迪.

“Ахборот хуружи” маънавий таҳдид кўринишларидан, хавфсизлик турларидан бири деб айтиш мумкин.

Адабиётларда мазмуни бўйича хавфсизлик турлари сифатида: ҳарбий, илмий-техникавий, ижтимоий, сиёсий, демографик, иқтисодий, генетик, экологик, криминалогик, ахборот, энергетик, маданий, интелектуал, ҳуқуқий каби хавфсизлик шакллари қайд этиб ўтилади.

Ахборотлар бошқа маҳсулот турларидан фарқли равища бир қатор ўзига хос хусусиятларга эга:

1. Ахборот заҳиралари мутлақо битмас-туганмасдир. Жамиятнинг ривожланиши ва ахборотга бўлган талабининг ортиб бориши уни камайтиrmайди, аксинча ўстиради.

2. Ахборотдан фойдаланишнинг имконияти йўқолмайди, балки сақланади.

3. Ахборотни замонавий коммуникация воситалари орқали бир зумда исталган жойга етказиш мумкин. Аҳамиятлиси, бу жараён кўп вақт ёки муайян механизм талаб этмайди.

4. Ахборот мазмуни вақт ўтиши билан эскирмайди, тарихий факт бўлиб қолаверади.

5. Ахборот заҳиралари мустақил эмас, фақат бошқа заҳиралар билан бирлашган ҳолда ҳаракатланувчи куч сифатида намоён бўлади.

Ахборотнинг бундай хусусиятлари унинг мулк сифатидаги қийматини оширади ҳамда уни олиш, тасарруф этиш ва турли мақсадлар йўлида фойдаланиш истагини кучайтиради.

Маълумки, амалдаги қонунчилигимизга асосан олиш имкониятига кўра ахборотлар қуидагича фарқланди:

1. Фуқаролик муомаласидаги ахборотлар.
2. Оммавий ахборотлар.
3. Олиш имконияти чекланган ахборотлар.

Тадқиқотчи Н.Умарова таъкидлаганидек: “Ахборот ҳарбий снарядга, оммавий ахборот воситалари эса тажовуз куролига айлантирилмоқда. Ахборот урушлари биз билган урушлардан қатор жиҳатлари билан ажralиб туради: биринчидан, ахборот урушлари анча камхарж, қўшин сақлашни, қурол-яроғ сотиб олишни талаб қилмайди: иккинчидан, ахборот урушлари ҳеч қандай чегарани тан олмайди. У интернет, сунъий йўлдош орқали алоқа, оммавий ахборот воситалари ҳукмронлик қилаётган бугунги дунёда ахборотни божхона кўригидан ўтказиб, сарагини саракка, пучагини пучакка ажратишнинг иложи йўқ. Бироқ энг ташвишлisi, бу урушда рақибни жисмонан йўққилиш эмас, уни ўзига маънан бўйсундириш мақсад қилинади. Ахборот урушида инсон онги, миллат рухияти нишонга олинади. Бу урушда бинолар зарар кўрмаса-да, одамлар ўлдирилмаса-да, моддий бойликларга шикаст етмаса-да, унинг мафкуравий, маънавий, руҳий зарари бекиёсдир”.

Куч-қудрат манбаи тўғрисида Шарқнинг “Куч – адолатда”, Ғарбнинг эса “Билим – бу куч” каби нақллари глобаллашган замоннинг бир нуқтасида кесишиб, “Куч –ахборотда” деган умумий бир қонуниятни шакллантирди.

Бугунги кунда ижтимоий хавфи катта бўлган муаммолардан холи бўлиш учун юртимизда ижтимоий тармоқларни ривожлантириш бўйича йирик миллий лойиҳани яратиш зарурияти тобора ортиб бораяпти. Боиси, "Google" компанияси таҳлилларига кўра, Ўзбекистондан кунига “Odnoklassniki.ru” сайтига 200000, “Facebook” сайтига 90000га яқин, “Мой мир” сайтига 40000 нафардан ортиқ фойдаланувчи ташриф буюрмоқда. Ваҳоланки, юртимиздаги doira.uz, ziyonet.uz, odnoklassniki.uz, sinfdosh.uz, muloqot.uz каби сайтларда рўйхатдан ўтганларнинг барчаси жамланса ҳам юқоридаги сайтларнинг фойдаланувчилари миқдорига етмайди⁸. Шу боис интернет тармоғини миллий қадрият ва анъаналаримизни ўзида акс эттирувчи веб-сайtlар билан бойитиш, таълим муассасаларини интернет тармоғига улашда одоб-ахлоқ қоидаларига мувофиқ бўлмаган веб-сайtlардан

⁸Ўсаров О. Ахборот хавфсизлиги. “Миллий тикланиш” газетаси, 2013 йил 26 июнь. З-бет.

фойдаланишга чекловларни жорий этиш, ёшларда ахборот ресурсларидан фойдаланиш маданиятини шакллантириш бугунги куннинг долзарб вазифаларидан саналади.

Бугунги кунда ҳар қандай ахборот яшин тезлигига дунёning турли чеккаларига етиб бориши, миллионлаб одамлар ундан бир зумда хабар топиши оддий ҳол бўлиб қолган. Бундай одатийликнинг қулайликлари билан бир қаторда салбий оқибатларга олиб келиши мумкин бўлган хавфли томонлари ҳам бор. “Чунки сир эмаски баъзан беозоргина бўлиб туюлган мусиқа, оддийгина мултфильм ёки реклама лавҳаси орқали ҳам маълум бир мафкуравий мақсадлар ва интилишлар ифодаланади.

Ер куррасида бугун етти миллиардан зиёд одам истиқомат қилаётган бўлса, уларга етказилаётган ахборот унданда кўп. Булардан қай бири холис, қайсииниси кимнинг манфаатлари учун хизмат қилади? Ушбу саволларга ҳар бир фуқаро учун ҳар бир ахборот юзасидан жавоб қайтаришнинг ёки буни энг минимал даражада амалга оширишнинг имкони йўқ.

Юқоридагилардан келиб чиқсан холда қуйидаги тавсияларни бериш мумкин:

биринчидан, ташки ахборий таҳдид, “ахборот хуруж”ларига нисбатан барқарор ва тизимли муносабатни шакллантириш;

иккинчидан, фуқароларимизнинг ҳар қандай ахборотларни таҳлил қилиш маҳорати ва малакасини ўстириш лозим, токи уларнинг ўзи оқни қорадан яхши ажратса олиш имкониятига эга бўлсин;

учинчидан, шиддатли ахборот оқими таркибида жамият ва давлат манфаатларига мос бўлган ахборотни одамлар тезроқ қабул қиласиган ва ишонадиган даражага олиб чиқиш зарур. agar бу вазифа етарли даражада амалга оширилса, салбий ахборотларнинг ижтимоий онгга таъсири кескин пасайиб кетади;

тўртинчидан, миллий ОАВга ишончни ошириш лозим, чунки, ахборот хавфсизлигини таъминлашнинг энг муҳим шартлари жамиятда ахборот тақчиллигини бартараф этиш масаласи билан боғлиқ. Агар аҳоли маҳаллий ОАВга ишонмаса, уларни асосий ахборот манбаи сифатида қабул қиласа, бошқа ахборот манбаларини излаши табиий ҳол;

бешинчидан, ахборот бошқаруви ва технологиялари соҳасини малакали кадрлар билан таъминлаш зарур;

олтинчидан, ёшлар тарбиясига таъсир кўрсатувчи “оммавий маданият”нинг салбий иллатлардан доимо огоҳ бўлишимиз лозим;

еттинчидан, чет элдан экспорт қилинаётган тарихимиз, миллий қадриятларимиз ва энг муҳими миллий онгимизга салбий таъсир кўрсатувчи “оммавий маданият”, “ахборот хуруж”ларига қарши курашиш

учун ҳалқимиз қалби ва онгида мафкуравий иммунитетни янада күчайтиришимиз керакдир.

Биз ахборотларни қўйидаги тартибда қабул қиласиз ва қайта ишлаймиз⁹

1% - таъм билиш,
1,5% - хид сезгиси,
3,5% - тана сезгиси,
11% - эшитиш,
83% - кўриш сезгиси орқали қабул қиласиз.

Хитойликларда “Мен эшитаман ва унутаман, мен кўраман ва тушунаман, мен қиласман ва хотирамга келтираман”- деган нақл мавжуд.

Биз эсда олиб қоламиз:

10 % - ўқиганларимизни
20 % - эшитганларимизни
30 % - кўрганларимизни
50 % - кўрган ва эшитганларимизни
80% - гапирганларимизни
90% - гапирган ва қилганларимизни

Биз эслаймиз:

Билим бериш услуги	3 – соатдан кейин	3 – кундан кейин	1 – йилдан кейин
Маъруза ҳикоя	70%	10%	3%
Кўрсатма-шоу	72%	20%	13%
Маъруза-кўрсатма	85%	65%	33%
Ҳикоя-кўрсатма-амалиёт	98%	95%	75%

Замонавий медиа воситаларидан фойдаланиш одоблари¹⁰ (“Дунё уламолари мурожаати” китоби асосида)

Уламолар замонавий ахборот технологияларидан фойда-ланганда қўйидагиларга эътибор беришни тавсия қиласидар:

Биринчи қоида: медиа воситаларига ижобий қараш ва ушбу неъматлар учун Аллоҳ таолога шукр қилиш.

Иккинчи қоида: мўмин киши медиа воситалардан савоб ишларда ва эҳтиёжини қондиришда фойдаланиш.

⁹ Каналы восприятия информации. Центры Каунтерпарт Консорциума. 2000 г.

¹⁰ Дунё уламолари мурожаати [матн] / - Тошкент: Movarounnahr, 2016. -157-162 бетлар.

Учинчи қоида: медиа воситалардан фойдаланишда чукур масъулиятни хис этиш.

Тұрттынчи қоида: медиа воситаларидан фойдаланув-чиларга яхши томондан ибрат бўлиш.

Бешинчи қоида: медиа воситаларда маълумотларни тарқатиш олдидан қатъий позицияга эга бўлиш.

Олтинчи қоида: медиа воситаларидан фойдалантанда омонатдорлик ва одоб-ахлоқ билан иш тутиш.

Еттингчи қоида: медиа воситалардан Ҳақ йўлига чақириш ва маърифат тарқатиш мақсадида фойдаланиш.

Саккизинчи қоида: медиа воситалардан фойдаланишда бузғунчи ғоялардан огоҳ бўлиш.

Тўққизинчи қоида: медиа воситалари ўтмишда яшаган солиҳ аждодлар ҳаётини акс эттирувчи ойна бўлиши.

Ўнинчи қоида: ислом уммати дуч келаётган муаммоларга медиа воситалардан ечим излаш.

Ўн биринчи қоида: медиа мусулмонларнинг ҳамжи-ҳатлиги ва ахолининг тинчлиги йўлида восита бўлиши.

Ўн иккинчи қоида: медиа воситалардан фойдаланишда яхшиликларга эргашиш, ёмонликлардан йироқ бўлиш керак.

Ушбу келтирилган қоидалар замонавий медиа восита-ларидан фойдаланиш чоғи ҳар бир мусулмон амал қилиши керак бўлган баъзи одоблар, холос.

Халқаро миқёсида энг кўп маълумот тарқатадиган ОАВ¹¹

- СИ-ЭН-ЭН
- БИ-БИ-СИ
- ТВ-5
- Евроньюс
- Ассошиэйтед Пресс
- Франс Пресс
- Рейтер
- ИТАР-ТАСС
- Америка овози

Ахборот маданиятини ошириш йўллари

- олинган ахборотни бошқа манбалар билан солишириб кўриш;
- ахборотдаги маълумотларни мантиқан таҳлил қилиб чиқиш;
- муҳим фактларни асл манбалар ёрдамида текшириш;

¹¹Професор Ф.А. Мўминов тарқатма материаллари асосида.

•ахборот ким томонидан ва қандай мақсадда берилганини таҳлил қилиб чиқиш;

•ахборот кимни фойдасига ишлашини ўрганиб чиқиш;

•муҳим маълумотларнинг архивини олиб бориш;

•юксак шахсий маданиятга эга бўлиш ва бошқалар.

Ахборот (лотинча “*informatio*”-тушунтироқ, баён этмоқ) замонавий фан ва сиёсатнинг асосий тушунчаларидан бири; дастлаб кишилар томонидан оғзаки, кейинроқ ёзма ёки бошқа шакллар узатилган маълумот; XX асрнинг ўрталаридан бошлаб инсонлараро, инсон-автомат, автомат-автомат ўртасидаги маълумот ҳамда ҳайвонлар ва ўсимликлардаги сигнал алмашинуви, ҳужайрада ҳужайрага муайян белгиларнинг узатилиши ва шу кабиларни англата бошлаган.

Ижтимоий ҳаётга татбиқан ахборот-кишилар, предметлар, фактлар, ҳодисалар, жараёнлар ва шу кабилар ҳақидаги маълумотларни англаради.

Ахборотлашган жамият-кишилик жамияти ривожланишининг ҳозирги босқичида шаклланаётган ва ижтимоий ҳаётнинг барча соҳаларида ахборот ҳамда информатикадан оқилона фойдаланишга асосланган сифатий ҳолатини тавсифловчи тушунча.

Ахборотлашган жамият назарияси асосчилари ижтимоий ривожланиши «босқичлар алмашинуви» нуқтаи назаридан қараган ҳолда, унинг шаклланишини қишлоқ хўжалиги, саноат ва хизматлар иқтисодиётидан кейин пайдо бўлган иқтисодиётнинг тўртинчи – “ахборот сектори” юзага келиши билан боғлайдилар.

Уларнинг фикрига кўра, индустрисал жамиятнинг асоси бўлган капитал ва меҳнат ахборотлашган жамиятда ўз ўрнини ахборот ва билимга бўшатиб беради.

Ахборотлашув жараёни жамиятдаги иқтисодий ҳамда ижтимоий-маданий ўзгаришларга жиҳдий таъсир кўрсатади. Ғарб социологлари фикрига кўра, ахборотлашган жамият техника соҳасида-ишлиб чиқариш, иқтисодиёт, таълим ва майший ҳаётга ахборот технологияларининг кенг жорий этилиши; иқтисодий ҳаётда-ахборотнинг товарга айланиши; ижтимоий ҳаётда-ахборот турмуш, ҳаёт даражаси ўзгаришининг асосий омилига айланиши; сиёсий соҳада-кенг миқёсда фикр алмашишга замин яратувчи хилма-хил ахборотларни эркин олишга йўл очилиши; маданият соҳасида-ахборот алмашинуви давр эҳтиёжларига жавоб берадиган нормалар ва қадриятларнинг шаклланиши билан характерланади.

Айни пайтда ахборотлашган жамият:

-уйда ишлашнинг кенгайишига, транспорт ҳаракатининг камайишига ва бунинг оқибатида табиатга тушадиган «юқ»нинг кескин қисқаришига олиб келади;

-иш кунининг қисқариши одамларнинг уйда кўпроқ бўлишига ва оилавий мухитнинг барқарор бўлишига замин яратади;

-кейинги юз йилликларда кишилар шаҳар яшаш ва ишлаш учун энг қулай макон, деган хуносага келдилар. Ахборотлашув жараёни эса, қишлоқдан туриб ҳам бутун олам билан мулоқот қилиш, энг обрўли ташкилотларда ишлаш, шаҳар аҳолиси баҳраманд бўлаётган маданият ютуқларини истифода этиш имкониятини яратади. Бу эса, ўз навбатида нисбатан осуда ва тинч бўлган, табиатга яқин қишлоқларга қайтиш ёки у ерда доимий қолиш учун замин яратади;

-масофавий таълим билим олишнинг энг қулай шаклига айланиши баробарида, аҳолининг кенг қатламлари учун ҳатто энг элитар олий ўқув юртлари эшикларининг очилишига замин яратади. Содда қилиб айтганда, маълумотлилик кўп даражада инсоннинг ҳоҳиш-иродасига боғлиқ бўлиб қолади.

Айни пайтда, ахборотлашув жараёни бир қатор муаммоларни ҳам келтириб чиқаради.

“Юмшоқ эротика”дан тортиб “очик порнография”гача бўлган ҳодисалар билан боғлиқ муаммолар ана шулар жумласидандир. Бундай ҳолатларнинг олдини тўла-тўқис олиб бўлмайди. Зоро, ахборот тармоқларининг узилишларсиз ишлаши унинг муҳим сифатий белгиси ҳисобланади ва бу жараён доимий такомиллашувни бошдан кечирмоқда. Демак, юқоридаги каби “муаммолар” йўлига қанчалик тўсиқ қўйилмасин доимо уларни «айланиб» ўтиш имконияти мавжуд бўлади.

Яна бир муаммо муаллифлик ҳамда интеллектуал мулк ҳуқуқининг бузилиши билан боғлиқ. Шундай экан, ахборот тармоғида қўпчилик кўра олмайдиган ҳудудлар юзага келиши табиий. Бугунги кунда компаниялар ўз ахборотларини ҳимоя қилиш ва рухсат этилмаган киришларнинг олдини олиш учун катта маблағлар сарфлаётгани ҳам шундан.

Ахборот турли ижтимоий қатламлар, профессионал ва миллий гурухлар вакилларга ҳар хил таъсир қилиши баробарида уни истеъмол қилиш амалиёти турли гурухларда бир-биридан кескин фарқ қилиши мумкин. Бу энг аввало, ахборот манбалари миқдори ўртасидаги фарқда намоён бўлади. Масалан, айрим одамларда ахборот манбаи минимал (телевидение, радио), айримларда эса кенг (интернет, янги телекоммуникациялар тизими) бўлиши мумкин.

3

Таҳдид – хавфнинг аниқ ва бевосита шакли. Таҳдид – хавфнинг энг олий даражаси бўлиб, унда нафақат яққол ният, балки хавфсизлик обьектига бевосита зиён етказиш қобилияти ва тайёрлик намоён бўлади. Таҳдид доимо аниқ характер ва мазмунга эга. Шунинг учун ҳам аксарият ҳолатларда унинг мазмуни аниқ ҳуқуқий тавсифга эга бўлиб, тегишли

норматив-хуқуқий актларда қайд этилади, мисол учун, Жиноят кодекси моддаларида (агрессия, терроризм, контрабанда ва ш.к.).

Гоявий-маънавий таҳдид -тили, дини, эътиқодидан катъий назар, ҳар қайси шахснинг том маънодаги озод инсон бўлиб яшашига қарши қаратилган, унинг айнан руҳий оламини издан чиқариш мақсадини кўзлайдиган мафкуравий, ғоявий ва ахборот хуружлардан иборат.

Илмий таҳлиллар, кўпчилик ҳурматига ва эътиборига сазовор бўлган манбаларга асосан ғоявий-маънавий таҳдидлар қуидагиларда намоён бўлмоқда: (*Қобулбек Каримбеков-сиёсий шарҳловчи “Гоявий-маънавий таҳдидлар ва “оммавий маданият” хавфи” мақоласидан*).

-*биринчидан*, инсоннинг эркинлигига дахл қиласи, уни фикрий жиҳатдан қарам қилишни кўзлайди;

-*иккинчидан*, инсоннинг руҳий дунёсини издан чиқаришга йуналтирилган мафкуравий, ғоявий ва ахборот хуружлари шаклида амалга оширилади;

-*учинчидан*, турли ниқоблар, жозибали шиор ва ғоялар пардаси остига яширилади;

-*тўртинчидан*, катга маънавий йуқотишларга олиб келади, ҳалқларнинг миллий ва диний томирларига болта уради;

-*бешинчидан*, ёт ғоя ва зарарли дунёқарашни аввало беғубор ёшларнинг қалби ва онгига сингдиришга қаратилади;

-*олтинчидан*, мамлакат хавсизлиги ва миллий манфаатларига таҳдид солади, жамиятни инқирозга олиб келади;

-*еттингчидан*, дунёнинг барча мамлакатлари ва ҳалқлари ҳаётига дахлдор масала саналади.

Демак, ғоявий-маънавий таҳдид қайси давлат ёки ҳалққа карши қаратилишидан катъий назар, бутун инсониятда бирдек ташвиш ва хавотир уйғотиши аниқ.

Мафкуравий таҳдид - ижтимоий-сиёсий ҳаракат, оқим ёки сиёсий куч ўз манфаатини ифодаловчи мафкурасини қўрқитув, зўрлик йўли билан бошқаларга тиқишириш. Мафкуравий таҳдид жамият, давлат ёки ҳалқ, миллат ёки элат тақдирига хавф солиб турган бўлиб, кўпчиликнинг талаб-эҳтиёжларига мос келса, бу соҳадаги тарбия воситалари таъсирчан, тарбиячилар эса фаол ва фидойи бўлса, кўзланган мэрраларга эришилади. Жамият, ҳалқ, ҳали ўз манфаатларини англаб етмаган, ўз мафкурасини шакллантириб, мақсадлари сари сафарбар бўлмаган холларда бегона ва зарарли ғоялар таъсирига тушиш эҳтимоли ортиб боради. Бу эса мафкуравий таҳдидни йўлга қўйиши, соғлом мафкура тамойилларини ахоли қалби ва онгига муттасил сингдиришни долзарб вазифага айлантиради. Ўбекистон шароитида мафкуравий таҳдиднинг асосий вазифаси - ҳалқимизнинг озод ва обод Ватан, эркин ва фаровон ҳаёт барпо

этиш йўлидаги асрий орзу-истаклари, мақсадларини, миллий мафкурамизнинг моҳиятини кенг жамоатчиликка тушунтириш, айниқса, ёшлар онгига сингдиришдан иборатдир. Мафкуравий таҳдид жамиятда, авваламбор, оила, мактабгача ёшдаги болалар муассасалари, мактаблар, лицей, коллежлар, олий ўқув юртлари, оммавий ахборот воситалари, жамоат ташкилотларининг биргаликдаги фаолиятини тақозо қилади. Узлуксиз таълим тизими мафкуравий таҳдидни олиб борувчи асосий буғиндир, зеро мафкуравий мақсадларни кишилар, айниқса, ёшлар онгига сингдириш вазифаси, асосан, ана шу тизим орқали амалга оширилади.

Миллий хавфсизлик – хавфсизликнинг фундаментал субъектлари – шахс, жамият ва давлат хавфсизлиги ҳолатини англатувчи ибора. Миллий хавфсизлик сиёsat категорияси сифатида миллий манфаатларни таъминлашнинг усуслари, воситалари ва шаклларини англатади. Постсовет макони давлатларининг миллий қонунчилигига юридик жиҳатдан қўйидаги таъриф мустаҳкамлаб қўйилган: «*миллий хавфсизлик – бу шахс, жамият ва давлатнинг ҳаётий муҳим манфаатларини ташқи ва ички таҳдидлардан ҳимояланганлик ҳолати*». Миллий хавфсизликиборасини биринчи маротаба 1904 йилда АҚШ Президенти Т.Рузвельт қўллаган. 1947 йилда АҚШда «*Миллий хавфсизлик ҳақида*»ги қонун қабул қилиниб, унда мазкур тушунча ички, ташқи ва ҳарбий сиёsat масалаларининг интеграцияси сифатида изоҳланди.

Биринчи Президент Ислом Каримов мафкуравий таҳдидлар, уларнинг мазмун-моҳияти ва асосий йўналишлари ҳақида. (“Ўзбекистон XXI асрга интилмоқда, хавфсизликка таҳдид, барқарорлик шартлари ва тараққиёт кафолотлари” асари асосида)

Хавфсизликка таҳдидлар

1. Минтақавий можаролар
2. Диний экстремизм ва фундаментализм
3. Буюк давлатчилик шовинизми ва агрессив миллатчилик
4. Этник ва миллатлараро зиддиятлар
5. Коррупция ва жиноятчилик
6. Маҳаллийчилик ва уруғ-аймоқчилик муносабатлари
7. Экологик муаммолар

Маънавий таҳдидлар

Маънавий таҳдид деганда, аввало, тили, дини, эътиқодидан қатъи назар, ҳар қайси одамнииг том маънодаги эркин инсон бўлиб яшашига (13) қарши қаратилган, унинг айнан руҳий дунёсини издан чиқариш мақсадини кўзда тутадиган мафкуравий, гоявий ва информацион хуружларни назарда тутиш лозим, деб ўйлайман.(14) Каримов И.А. “ЮМЕК”.

Миллий маънавиятимизга таҳдидлар ташқи ва ички таҳдидларга бўлинади.

Ташқи таҳдидлар:

- глобаллашув
- мафкуравий хуружлар
- бандибозлик-наркотик моддаларнинг кенг ёйилиши
- одам савдоси
- юртимиздаги демократик жараёнларни бузиб кўрсатиш
- миссионерлик
- парнография саноати маҳсулотлари
- ахборот хуружи-интернет...

Ички таҳдидлар:

- худбинлик ва лоқайдлик
- қариндош-уруғчилик ва маҳаллийчилик
- коррупция ва манфаатпарастлик
- бошқаларни менсимаслик
- инсон руҳиятига тез таъсир ўтказувчи телесериаллар
- санъатни миллий маънавий меросимиздан узоклашуви
- Ғарбга тақлиднинг ривожланиши
- бозорбоп фильмларнинг яратилиши
- ахолининг табақаланиши
- “қариялар уйларини”нинг борлиги
- тўй-ҳашамлар
- кийиниш маданияти
- она тилимизни чуқур билмаслик
- муомала маданиятининг етишмаслиги...

9-мавзу: МИЛЛИЙ ФОЯГА ДАХЛДОРЛИК ҲИССИ - БАРҚАРОР ТАРАҚҚИЁТ ОМИЛИ

Режа:

1.Дахлдорлик ҳисси тушунчаси.

2.Миллий ғояга дахлдорлик ҳиссини шакллантириш омиллари.

3.Барқарорлик шартлари ва кафолатлари.

1

Қадим-қадим замонлардан бошлиб ажодларимиз дахлдорлик шаъни, шуҳрати, унииг истиқболи ва тақдири учун курашиб келганлар, уни қўз қорачиғидай асраганлар, керак бўлса жон фидо қилганлар. Шунинг учун энг муқаддас тушунча дахлдорликдир. Бу тушунчанинг нуфузи шу қадар юксакки, уни-эъзозлаган кишига толе ёр бўлади.

“Ўзбек тилининг изоҳли лугати” китобида “Дахл (арабча)-тегишлилик, тааллуқлилик, алоқа, муносабат”¹², деб, “Туйғу-1.(физиологик) Ташқи таъсирни сезиш, ҳис этиш, қабул қилиб олиш қобиляти, сезги. 2.Руҳий ёки жисмоний кечинмалар, ҳис-туйғулар мажмуи, ҳис-туйғу, ҳис-ҳиссиёт. 3.Кўтаринки рух, эҳтирос¹³”, деб изоҳлар берилади.

“Туйғу-бу сининг ичингиздаги энг қудратли куч. Туйғу чўлни бокқа, тийинни хазинага айлантиради. Туйғу-бу ёнилғи. Ақл эса-кемани ҳаракатга келтирувчи ёки инсоният тараққиётини ривожлантирувчи кучdir”¹⁴, деб ёзади америкалик - бизнесмен-файласуф Жим Рон. У туйғуларни тўрт турини: нафрат туйғуси, қарор туйғуси, истак туйғуси ва жасорат туйғуларини санаб ўтади.

Инсон руҳиятида бир қатор туйғу турларини санаб ўтиш мумкин: Ватан, севги, ишон, ўз-ўзини туйиш, гўзалликни туйиш, эгалик, фахр, дахдорлик каби ва бошқалар.

“Дахлдор (арабча-форсча)-алоқадор бўлган, алоқаси, дахли бор, тегишли, тааллуқли”¹⁵ тушунча сифатида келтирилади.

“Дахлдорлик” тушунчаси эса “дахл” арабча сўзга форсча “дор”, ўзбекча “лик” қўшимчаларини қўшиш натижасида пайдо бўлган, фазилатни ифодаловчи тушунса сифатида қайд этиш мумкин.

Демак, дахлдорлик - кишиларни ватанга, миллатга, меросга, аждод-авлодларга, жониворларга, табиат ҳодисаларига ва нарса-ҳодисаларга алоқадорлигини, тааллуқли эканлигини ифодаловчи ахлоқий тушунча ва инсоний фазилатdir.

Биринчи Президентимиз Ислом Каримов айтганидек, Ватан туйғуси, ватанпарварлик тушунчаси биз учун саждагоҳдай муқаддас, саждагоҳдай

¹² Ўзбек тилининг изоҳли лугати. Икки томлик. 1 Т. -Москва: Рус тили нашриёти, 1981. 215-бет.

¹³ Ўзбек тилининг изоҳли лугати. Икки томлик. 2 Т. -Москва: Рус тили нашриёти, 1981. 221-бет.

¹⁴ Жим Рид. Ақл витаминлари. –Т.: «Санъат журнали» нашриёти, 2009. 37-39-бетлар.

¹⁵ Ўзбек тилининг изоҳли лугати. Икки томлик. 1 Т. -Москва: Рус тили нашриёти, 1981. 215-бет.

пок ва улуг бўлмоғи керак. “Биз она Ўзбекистон истиқолини, унинг шаъну-шавкатини қандай ҳимоя этишни ота-боболаримиздан мерос қилиб оламиз ва унинг ҳимоясига ҳамиша тайёр турмоғимиз даркор. Улуғ аждодларимиздан муқаддас мерос бўлиб келаётган Ватанга мухабbat туйғуси, фарзандларимиз, бугунги ва келажак авлодларимиз учун чинакам эътиқодга, чинакам ақидага айлансин. Миллий ғуур, миллий ифтихори баланд миллатни енгиг бўлмайди”¹⁶.

Бизнинг халқимиз ўзи туғилган жойга жуда катта мухабbat боғлади. Шунинг учун ҳам улар бошқа жойга қўчишини хохлашмайди. Бошқа жойларга кетганда ҳам доимо ўзи туғилган эл-юртидан алоқасини узмай, уни зиёрат қилиб туради. Бу ҳам Ватанига-дахлдор, садоқатли бўлишнинг кўринишидир.

Дахлдорлик - инсоннинг ота-онаси, қариндош уруғлари, туғилиб ўсган жойгина эмас, балки ёшлиқ даврларни бошидан кечирган, югуриб елиб ўйўнаган, сайр қилган далалар, чўмилиб юрган сойлар, дарёлар, оромгоҳ боғлар, тоғлар, табиат мухитдир. Демак, Ватанини севмоқ - киндиқ қони туғилган жой табиатини севмоқ унинг учун қайғуриш ҳам демакдир.

Дахлдорлик - бу биринчи мактаб, биринчи билим, орттирилган дўстлар, билим бериб вояга етказган ўқитувчилардир. Шунинг учун ҳам инсон қанча ёшга кирмасин, қаерда ишламасин биринчи мактаб, биринчи ўқитувчи, мактабдошларини ҳеч қачон ёдан чиқармайди, уларга доимо хурмат-иззат билан қарайди.

Дахлдорлик - бу ўсиб улғайган махалла. Махалла ёшлиқ давринийиг энг яхши кунлари кечган ҳозирги ҳаётида ҳам ҳамдард, ҳамнафас бўлиб келаётган қўни-қўшни, дўсту биродарлар масканидир. Махаллага ҳурмат, махалла ахли билан доимо маслаҳатли иш қилиш, тўй-томушалар ва бошқа тадбирларни ўтказишни ҳар бир инсон ўзининг муқаддас бурчи деб билган. Ҳозир ҳам махалла ахлининг роли тобора кучайиб бормоқда.

Дахлдорлик - бу оила ҳамдир. Шундай экан оиласа, киндиқ қони тўкилган жойга меҳр-мухабbatда бўлиш айни вақтда Дахлдорликга садоқатли бўлиш демакдир. Оила жамиятимизнинг асосини ташкил қилади. Оила аъзоларини, улар туғилган ва истиқомат қиладиган уй жойни эъзозлаб айни вақтда ҳар бир оиланинг, инсоннинг шажарасини, тарихини яхши билишини тақозо этади. Ҳар бир инсон, ўз оиласи, ота-она, эл-юрт тарихини, шажарасини яхши билиб олиши лозим. Бунда айниқса оила, мактаб катта роль ўйўнайди.

Дахлдорлик - бу ҳар бир инсон ишлаётган меҳнат жамоаси, ўқиётган билим юрти, ижтимоий сиёсий мухит ҳамдир. Меҳнат жамоасининг инсон ҳаётида тутган ўрни катта. Чунки меҳнат жамоасида ҳар бир инсон ҳаёт

¹⁶ “Халқ сўзи”, 1995 йил 6 май.

мактабини ўтаб, мутахассис бўлиб етишади, маънавий камол топади, хаётда ўз ўрнини эгаллайди, шухрат қозонади.

Даҳлдорлик - бу ҳар бир кишининг яшаб турган қишлоқ, шаҳари, тумани, вилояти. Шунинг учун ҳам улар туман, шаҳар, вилоят ютуқлари билан фахрланади, унга ўз ҳиссасини қўшишга интилади, мавжуд тарихий ёдгорликлар билан фахрланади. Уларнинг гуллаб-яшнашига, ободонлигига кўмаклашади. Даҳлдорлик - бу халқимизнинг жаннат мисол макони Ўзбекистон Республикасига тегишли бўлмоқдир.

Она-юрга, Ватанга даҳлдорлик - инсон учун олтин бешик. Инсон ана шу олтин бешикда дунёга келади, илк бор қадам ташлайди, униб ўсади, вояга етади, эл юрга хизматига бел боғлайди. Шунинг учун ҳам даҳлдорлик ҳар қандай инсон учун онаси каби азиз ва мукаррам туйғудир.

Даҳлдорлик бу ҳалқнинг ўтмиши, бугуни ва келажагидир. Даҳлдорлик деганда ҳамиша ўзимиз туғилиб ўсган, таълим олган, вояга етган нечаче авлоду аждодларимиз яшаб ўтган, уларнинг ақлу-идроклари, меҳнатлари сарф этилган муқаддас юрга тегишли бўлмоқдир. Даҳлдорлик бу ота юрга, аждодлар маскани, эл-юрга, халқ вояга етган, унинг тили, тарихи, маданияти, урф-одатлари, қадриятлари чинакамига шаклланиб, чукур илдиз отиб, ўсиб камол топиб борадиган заминга тегишлилиkdir.

Даҳлдорлик-муқаддас қадрият. Тараққиёт даҳлдорликдан бошланади. У инсоннинг киндиқ қони тўкилган жой, ҳар кимнинг борлигини қадрловчи замин, маънавий камолот ва саодат майдонидир. Шунинг учун ҳам ҳар бир инсон ўз дард-аламини, орзу-умидларини даҳлдорлик тақдири билан боғлаб келган.

Даҳлдорлик меҳрини, даҳлдорлик сехрини, унинг мўътабарли улуғворлигини сўз билан ифодалаш қийин.

2

Мустақил Ўзбекистоннинг стратегик мақсади – бозор иқтисодиётига асосланган ҳукуқий-демократик давлат ва фуқаролик жамиятини қуришдан иборатдир. Бунинг учун ҳар бир Ўзбекистон фуқароси, аввало, шахсий фаоллик, билимдонлик, даҳлдорлик, инсонпарварлик каби олижаноб фазилатлар соҳиби бўлиши лозимки, бу жараён халқимиз маънавий ва маърифий мероси, қадриятларидан унумли ва самарали фойдаланишни тақозо этади.

“Ўзбеклар табиатан бошқа халқлар, уларнинг миллий хис-туйғулариiga катта ҳурмат билан қарайдиган жаҳондаги заковатли миллатлар қаторига киради. Саховатпешалик, очиқкўнгиллилик, раҳм-шафқатлилик, инсонпарварлик, меҳмондўстлик, андишалилик, иззат ва ҳурматпешалик - булар ўзбек миллатига хос хусусиятлардир. Бу фазилатларни эъзозлаш ва янада ривожлантириш ёшларимиз зиммасига катта масъулият

юклайди”¹⁷, деб ёзади профессор Иброҳим Каримов. Ушбу олим миллатимизга хос фазилатлар сифатида санаб ўтган 7 фазилатлар қаторига 8 фазилат сифатида дахлдорликни ҳам қўшиб қўйиш мумкин.

“Тараққиёт тақдирини маънавий жиҳатидан етук одамлар, ҳалқлар техникавий билим, мураккаб техналогияни эгаллаш қобиляти, маънавий баркамоллик, мустақил тафаккур билан бирга бориши керак. Ақлий заковат ва руҳий-маънавий салоҳият маърифатли инсоннинг икки қанотидир”¹⁸.

Ватанпарварлик, миллатпарварлик, миллий ифтихор ва дахлдорлик ҳам маънавий фазилатлар тизимиға киради. Маънавий баркамол, ахлоқодоби, виждони, имони, эътиқоди мустаҳкам бўлган кишиларгина ўз ватанини, ҳалқини севиш, уни ҳурмат қилиш имконига эга бўладилар.

Биринчи Президент Ислом Каримовнинг “Ўзбекистон мустақилликка эришиш остонасида” асарида фазилатлар ҳақида бир қатор ҳикматлар бор:

“Байнамиллалчилик, меҳмондўстлик, яхшилик, қалб саховати ҳамиша ўзбек ҳалқига хос фазилатлар бўлиб келди. Ҳалқимиз ҳеч қачон бошқа ҳалқларга нисбатан душманлик кайфиятида бўлмаган. Бу қадимий ва ҳозирги тарихимиздан олинган кўпгина мисоллар билан исботланган”¹⁹.

“Ўзбек ҳалқини қадимдан меҳмондўст, очик кўнгил, жон қўшни, пок ниятли ҳалқ сифатида билишади”²⁰.

Дахлдорлик ҳисси ва дахлдорлик туйғуси инсон учун барча нарсалардан қадрлироқдир.

Дахлдорлик миллий истиқтиқлол мафкурасининг ажралмас, таркибий қисмидир. Ҳаёт тарзининг устувор йўналиши, инсон фаолиятининг моҳияти, унинг мақсади, манфаати, яшаш тарзи, дахлдорлик туйғусида мужассамлашгандир.

Ҳақиқий дахлдорлик миллат манфаати деб яшаш, унинг истиқболи, баҳти ва саодати йўлида меҳнат қилиш учун курашишдир. Даҳлдорлик эрки ва юрт озодлиги учун ҳаётини тиккан кишини ҳалқ ҳам, тарих ҳам асло унутмайди. Бундайларни бемалол ҳақиқий дахлдорликпарвар деб айтса бўлади.

Мустақил Ўзбекистонимизнинг равнақи, истиқтоли новқирон авлод тарбияси ва таълимига кўп жиҳатдан боғлиқ. Ёшлар Ватанимизнинг, мамлакатимизнинг келажагидир. Ватанимиз тақдирини уларга ишониб топширамиз. Бунинг учун улар зиммаларига юклатилаётган энг мураккаб

¹⁷ Каримов И. Маънавият, фалсафа ва ҳаёт. –Т.: Фан, 2007. 79-бет.

¹⁸ Каримов И.А. Ўзбекистоннинг сиёсий-ижтимоий ва иқтисодий истиқболининг асосий тармоқлари. -Т.: Ўзбекистон, 46-бет.

¹⁹ Каримов И.А. Ўзбекистон мустақилликка эришиш остонасида. –Т.: Ўзбекистон, 2011. 52-53-бетлар.

²⁰ Ўша асар. 143-бет.

ва масъулиятли вазифани бутун моҳияти ила чуқур англашлари, хис қилишлари, унга ўзларини ҳозирданоқ тайёрлаб боришлари лозим.

Ёшларда ўз Ватанига дахлдорлиги билан фахрланиш туйғуси ўз-ўзидан пайдо бўлиб қолмайди. Ватанга дахлдорлиги бўлган одамнинг қалбига она сути билан бирга киради. Бу муқаддас туйғуни она алласи парвариш қиласи, ота тарбияси ва ўrnаги улгайтиради.

Ёш авлодни дахлдорлик руҳида тарбиялашда уруш ва меҳнат фахрийларининг роли катта. Инсонда юрга, ватанга муҳаббат, келажакка ишонч туйғуларини шакллантириш ва ривожлантириш муҳим аҳамиятга эга. “Ватанга муҳаббат ҳисси, - дейди Президент И. Каримов, - одамнинг қалбида табиий равишда туғилади. Яъни инсон ўзлигини англағани, насл-насабини билгани сари юрагида ватанга муҳаббат туйғуси илдиз отиб, юксала боради. Бу илдиз қанча чуқур бўлса, туғилиб ўsgан юрга муҳаббат ҳам шу қадар чексиз бўлади”¹.

Шу бидан бирга, фахрийларга ҳурмат-эътибор билан қараш, уларни ижтимоий муҳофаза қилиб, жамоат ишларида, айниқса ёшларни дахлдорлик руҳида тарбиялашда фойдаланиш - мустақил давлатимиз томонидан қилинаётган хайрли ишлар сирасидандир.

Ёшларда дахлдорлик ҳис-туйғуларини шакллантириш ва ривожлантиришда оила тарбияси катта ўрин тутади. Жамиятнинг, давлатнинг, инсоннинг келажаги оиласдан бошланади. Инсонда юрга, ватанга муҳаббат, келажакка ишонч туйғуларини шакллантириш ва ривожлантиришда таълим-тарбиянинг аҳамияти бениҳоя катта.

Ҳаёт тажрибаси, инсоннинг илмий, ахлоқий камолоти, ўз бурчи ва масъулиятини ҳис қилиш имконияти кучайиб бориши натижасида дахлдорлик туйғуси кундалик ахлоқ меъёрларига, кейинроқ бориб эътиқод ва имонга айланади. Бугунги кунда ёшларимиз дахлдорлик билан ўз ватанига содик бўлиш, уни ҳимоя қилишга тайёр бўлиш, миллий қадриятларни асрар ва янада ривожлантириш, халқнинг шон-шарафини юқори кўтариш кабиларни боғлайдилар.

Юртига дахлдорлик ва миллатга, ўз маданияти ва менталитетига, ўзига ва атрофдагиларга муносабатлар ахлоқ доирасига киради. Даҳлдорлик ва халқпарварлик - энг юксак маънавий-ахлоқий қадриятлардандир. Миллий ғояда Ватан равнақига, унинг гуллаб-яшнаши, озод ва обод бўлишига устуворлик берилган. Даҳлдорлик туйғуси, даҳлдорлик ҳисси маданий меросимизда салмоқли ўрин эгаллайди. Қай бир буюк мутафаккир ва шоирни олмайлик, унинг ижодида Она-юрг, жонажон ўлка, қадрдон гўша фахр билан куйланган. Алишер Навоийнинг

¹ Каримов И.А. Миллий истиқлол мағкураси-халқ эътиқоди ва буюк келажакка ишончdir// Озод ва обод Ватан, эркин ва фаровон ҳаёт-пировард мақсадимиз. 8-жилд. -Т.: Ўзбекистон, 2000. -Б. 502.

қўйидаги сатрлари ватанга дахли бўлган беқиёс муҳаббатнинг ёрқин ифодасидир:

“Боқингиз, бир тараф Рус, бир тараф Чин,
Демасмен: Ҳинд ё Эронни ортуқ.
Дахлдорлик бўлмас, ёронлар, бизга лекин
Қадим туғости шу Турондин ортуқ”.

Албатта, миллий ғоя негизлари фақат миллатнинг тор доирадаги заминлари билан чекланмайди. Шунинг билан бир қаторда, умумбашарият эришган илгор ютуқларга ҳам таянади.

Шунинг учун ҳам Президент Ислом Каримов мамлакатимиз ўз мустақиллигини қўлга киритгандан кейин ижтимоий ривожланишининг қўйидаги тўртта асосий негизини белгилаб берган эди. Булар²¹:

- умумисоний қадриятларга содиқлик;
- халқимизнинг маънавий меросини мустаҳкамлаш ва ривожлантириш;
- инсоннинг ўз имкониятларини эркин намоён қилиши;
- Ватанпарварлик кабилардир.

Кўриниб турибдики, уларда миллий ғоя тамойиллари умумисоний қадриятлар билан ўзаро уйғунлашиб кетган.

Мамлакат ёшларида Ватанга дахлдорлик, миллатпарварлик, халқпарварлик ва умумисонийлик каби туйғуларни шакллантириш ҳам миллий ғоянинг муҳим тамойили ҳисобланади. Чунки, бошқа ҳар қандай ғояларга қараганда ҳам унда ўзини англаган ҳар қандай инсон қалби, юраги ва онгига таъсир этувчи нозик туйғулар мужассамлашган. Хусусан, инсон ўзини-ўзи англа, мен кимман, менинг авлод-аждодларим ким, қайси миллатга мансубман, менинг она заминим қаерда, - деган саволларни ўзига бериш ва унга жавоб топишни миллий ғоядан, унинг улкан негизларидан излайди. У саволларга бошқа биронта ғоя жавоб бера олмайди.

Президент И.А.Каримовнинг “Биз ҳеч кимдан кам эмасмиз ва кам бўлмаймиз” деган чақириғининг заминида бой мазмун мужассам. Бунда бугунги ютуқларимиздан фахр туйғуси ҳам, эркин бунёдкорлик фаолиятига чорлов ҳам, мамлакатимизнинг буюк келажагига ишонч ҳам ўз ифодасини топган.

3

Ўзбекистон Республикаси биринчи президенти Ислом Каримовнинг “Ўзбекистон XXI аср бўсағасида: хавфсизликка таҳдид, барқарорлик шартлари ва тараққиёт кафолатлари” асари ҳақида қисқача маълумот

Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримовнинг “Ўзбекистон XXI аср бўсағасида: хавфсизликка таҳдид, барқарорлик

²¹ Каримов И.А. Ўзбекистон: миллий истиқлол, иқтисод, сиёсат, мафкура. – Т.: Ўзбекистон, 1996. I-том. - Б. 76.

шартлари ва тараққиёт кафолатлари” асари мустақиллигимизнинг беш йиллик натижаларини умумлаштириш ва келгусидаги вазифалар таҳлилига бағишлиланган.

“Ўзбекистон” нашриёт-матбаа ижодий уйида чоп этилган Ўзбекистон Республикаси Ислом Каримовнинг “Ўзбекистон XXI аср бўсағасида: хавфсизликка таҳдид, барқарорлик шартлари ва тараққиёт кафолатлари” асари том маънода мустақиллигимизга хафв соладиган таҳдидлар, мустақил тараққиётимиз шартлари ва кафолатларининг ёритувчи тарихий, сиёсий, таҳлилий ва манбавий асардир. Ушбу асар Президентимизнинг алоҳида асарлар таркибиغا киради. Ҳажми 326 бет, нашр табоғи 21 босма табоқдан иборат. Асар: муқаддима, икки боб, 16 параграф ва хулоса қисмдан иборат.

Асар икки бобдан иборат бўлиб, “Хавфсизликка таҳдид” деб номланган биринчи бобида XXI аср бўсағасида: ҳалқаро вазият, кучлар нисбатидаги туб ўзгаришлар таҳлил этилади. Умумий, минтақавий ва миллий хавфсизлик масалалари, уларнинг ўзаро боғлиқлиги ҳам кенг ёритилган. Муаллиф хавфсизликка таҳдид солаётган ижтимоий-сиёсий зиддиятлар, қарама-қаршиликлар ва муаммоларни, уларнинг ижтимоий-сиёсий, иқисодий, маънавий илдизларини илмий, назарий, амалий жиҳатдан биринчи бор ҳар томонлама теран очиб берган.

I боб. ХАВФСИЗЛИККА ТАҲДИД

1. Минтақавий можаролар
2. Диний экстремизм на фундаментализм
3. Буюк давлатчилик шовинизми ва агрессив миллатчилик
4. Этник ва миллатларабо зиддиятлар
5. Коррупция ва жиноятчилик
6. Маҳаллийчилик ва уруғ-аймоқчилик муносабатлари
7. Экологик муаммолар

Иккинчи боб “Барқарорлик шартлари ҳамда тараққиёт қафолатлари” деб номланган бўлиб, унда мустақиллик йилларида мамлакатимизда маънавий қадриятлар ва миллий ўзликни англашнинг шаклланиши, миллий, ҳуқуқий давлатчилик, демократик институтлар ва фуқаролик жамияти асосларининг барпо этилиши ҳамда уларни янада такомиллаштириш вазифалари ёритилган. Мазкур бобда бозор муносабатларининг қарор топиши, мулкдорлар синфининг шаклланиши, ахолини ижтимоий ҳимоялаш масалалари, мамлакатнинг жўғрофий-стратегик имкониятлари, бой табиий хом ашё ресурслари таҳлил этилади. Ўзбекистонда кенг кўламли ўзгаришлар ва ҳамкорлик кафолатларининг яратилиши, унинг жаҳон ҳамжамиятига қўшилиши ва ҳалқаро нуфузининг ортиб бориши, хорижий мамлакатлар билан ҳар томонлама

ҳамкорликнинг ўрнатилиши ва ривожланиши масалалари кенг ёритиб берилган.

П 60. БАРҚАРОРЛИК ШАРТЛАРИ ҲАМДА ТАРАҚҚИЁТ КАФОЛАТЛАРИ

1. Маънавий қадриятлар ва миллий ўзликни англашнинг тикланиши
2. Давлатчиликни шакллантириш ва мудофаа қобилиятини мустаҳкамлаш
3. Демократик институтларни ва фуқаролик жамияти асосларини шакллантириш
4. Бозор муносабатларининг қарор топиши ва мулкдорлар синфининг шаклланиши
5. Кучли ижтимоий сиёsat ва аҳоли ижтимоий фаоллигининг ортиши
6. Жўғрофий-стратегик имкониятлар ва табиий-хом ашё ресурслари
7. Инсон саломатлиги, ижтимоий ва ишлаб чиқариш инфраструктураси
8. Кенг кўламли ўзгаришлар ва ҳамкорлик кафолатлари
9. Жаҳон ҳамжамияти билан ҳамкорлик

Мазкур асарда Ўзбекистон Республикасининг ва бутун Марказий Осиёning XXI аср бўсағасида:ги тақдири, ривожланиш истиқболлари, ўз эркимизни араб-авайлашимиз, уни бугунги мураккаб ва баъзан шафқатсиз дунёдаги ҳаддан зиёд хавф-хатарлардан сақлаш, хавфсизлик ва барқарорлик йўлида пайдо бўлаётган таҳдидларга тегишли муносабат, миллий хавфсизлик ва таҳдид манбалари ҳақида муҳим хуносалар баён этилган.

Асарда хавфсизлик, барқарорлик, мамлакатнинг событқадамлик билан ривожланишига эришиш учун ислоҳотларни амалга ошириш зарурлиги, жаҳон ҳамжамиятида юртимизнинг ўз ўрнини эгаллашини таъминлаш, давлат мустақиллиги ва суверенитетига, халқ эркинлиги ва тенглигига эришиш каби ижтимоий-сиёсий йўналишлар кўрсатиб берилади.

Асарда 90 дан ортиқ турли сиёсий, иқтисодий ва тарихий атамалар, 5 та мақоллар ва Форобий, Ибн Сино, Амир Темур каби сиймоларнинг ҳикматлари қўлланилган. Шу билан бирга “Огоҳ бўлинг, одамлар!” даъватига, “Тинчлик йўлида ҳамкорлик”, “Буюк Ипак йўлини тиклаш: маърифий туризмни ривожлантириш, туркий тилли давлатларнинг маданий меросини қайта тиклаш, асраш ва барқарор ривожлантириш” дастурларига, “Туркистон умумий уйимиз”, “Маънавий тикланиш”, “Кучли ижтимоий сиёsat”, “Ўзбекистон келажаги буюк давлат” ғояларига тасниф ва талқинлар берилган. Бир сўз билан айтганда ушбу асар: хавфсизликка солиш мумкин бўлган 7 та таҳдид, 5 та барқарорлик шартлари ва 4 та тараққиёт кафолатлари таҳлили ва талқинига бағишиланган.

Мазкур асарда Ўзбекистон Республикасининг ва бутун Марказий Осиёнинг XXI аср бўсағасида:ги тақдири, ривожланиш истиқболлари, ўз эркимизни асрраб-авайлашимиз, уни бугунги мураккаб ва баъзан шафқатсиз дунёдаги ҳаддан зиёд хавф-хатарлардан сақлаш, хавфсизлик ва барқарорлик йўлида пайдо бўлаётган таҳдидларга тегишли муносабат, миллий хавфсизлик ва таҳдид манбалари ҳақида муҳим хулосалар баён этилган.

Китобда хавфсизлик, барқарорлик, мамлакатнинг событқадамлик билан ривожланишига эришиш учун ислоҳотларни амалга ошириш зарурлиги, жаҳон ҳамжамиятида юртимизнинг ўз ўрнини эгаллашини таъминлаш, давлат мустақиллиги ва суверенитетига, ҳалқ эркинлиги ва тенглигига эришиш каби ижтимоий-сиёсий йўналишлар кўрсатиб берилади.

Асар икки бобдан иборат бўлиб, “Хавфсизликка таҳдид” деб номланган биринчи бобида XXI аср бўсағасида: ҳалқаро вазият, кучлар нисбатидаги туб ўзгаришлар таҳлил этилади. Умумий, минтақавий ва миллий хавфсизлик масалалари, уларнинг ўзаро боғлиқлиги ҳам кенг ёритилган. Муаллиф хавфсизликка таҳдид солаётган ижтимоий-сиёсий зиддиятлар, қарама-қаршиликлар ва муаммоларни, уларнинг ижтимоий-сиёсий, иқисодий, маънавий илдизларини илмий, назарий, амалий жиҳатдан биринчи бор ҳар томонлама теран очиб берган.

Иккинчи боб “Барқарорлик шартлари ҳамда тараққиёт кафолатлари” деб номланган бўлиб, унда мустақиллик йилларида мамлакатимизда маънавий қадриятлар ва миллий ўзликни англашнинг шаклланиши, миллий, ҳуқуқий давлатчилик, демократик институтлар ва фуқаролик жамияти асосларининг барпо этилиши ҳамда уларни янада такомиллаштириш вазифалари ёритилган. Мазкур бобда бозор муносабатларининг қарор топиши, мулқдорлар синфининг шаклланиши, аҳолини ижтимоий ҳимоялаш масалалари, мамлакатнинг жўғрофий-стратегик имкониятлари, бой табиий хом ашё ресурслари таҳлил этилади. Ўзбекистонда кенг кўламли ўзгаришлар ва ҳамкорлик кафолатларининг яратилиши, унинг жаҳон жамиятига қўшилиши ва ҳалқаро нуфузининг ортиб бориши, хорижий мамлакатлар билан ҳар томонлама ҳамкорликнинг ўрнатилиши ва ривожланиши масалалари кенг ёритилган.

“Ўзбекистон XXI аср бўсағасида: хавфсизликка таҳдид, барқарорлик шартлари ва тараққиёт кафолатлари” асарида фойдаланилган мақоллар:

1. “Ўзига хон-ўзига бек” (87)
2. “Пул ҳокимиятга интилади” (90)
3. “Фақат бизга яхши бўлса, ишимиз битса-бўлгани” (91)
4. “Қуришдан кўра бузиш осон” (182)
5. “Ортиқча чираниш белни синдиради” (190)

10-мавзу: МИЛЛИЙ ҒОЯ ТАРҒИБОТИНИНГ ИННОВАЦИОН ТЕХНОЛОГИЯЛАРИ

Режа:

- 1. Миллий ғоя тарғиботининг инновацион технологиялар тушунчаси.**
- 2. Миллий ғоя тарғиботини амалга оширишнинг институционал асослари.**
- 3. Миллий ғоя тарғиботида инновацион технологиялар.**

1

Тарғибот лотинча *пропаганда* сўзидан олинган бўлиб, тарқатилиши керак бўлган маълумот маъносини билдиради.

Ташвиқот лотинча *агитация* сўзидан олинган бўлиб, харакатга келтирмоқ, деган маънони англатади.

Трафибот ва ташвиқот ишлари асосан икки мақсадда амалга оширилади:

1. Эзгуликни, бунёдкорликни тарғиб этиш.
2. Ёвузликни, вайронкорликни тарғиб этиш.

Бунёдкор, эзгулик тарғиботлари бевосита давлат, жамият тараққиётини, фуқароларнинг фаровон ҳаёт кчиришларни таъминлашга қаратилади. Масалан, Мустақиллигимизни мустаҳкамлашга қаратилган ёки фуқароларимизнинг, айниқса ёшларимизнинг ҳуқуқий онги ва ҳуқуқий маданиятини юксалтиришга, уларнинг ҳуқуқий саводхонлигини оширишга қаратилган тарғиботлар.

Дунёда амалга оширилаётган турли давлатлар, халқлар манфаатларига салбий таъсир кўрсатишга қаратилган гиёпалитик, мафкуравий таҳдидлар, қайсиdir восита ва усуслардан фойдаланган ҳола ёвузликни, вайронкорликни тарғиб этишда намоён бўлади Масалан, диний экстремистик ва тераристик фаолиятга ундовчи салбий ғояларни тарғиб этиш.

Тарғибот принциплари қуйидаги 6 тани ташкил этади:

1. Ишонтириш принципи;
2. Тезкорлик принципи;
3. Долзарб янгиликлардан фойдаланиш принципи;
4. Тушунарлилик принципи;
5. Худудий ёндашув принципи;
6. Тингловчилар хусусиятидан келиб чиқиш принципи.

Ўкув юртларида малакали касб эгаларини тайёрлашда замонавий ўқитиши методлари – интерактив методлар, инновацион технологияларнинг ўрни ва роли катта. Педтехнология ва педагогик маҳоратга оид билим, тажриба ва интерактив методлар ўқувчи-талабаларни билимли етук малакага эга бўлишларини таъминлайди.

Инновация (инглизча Innovation) – янгилик киритиш, янгилик демакдир. Инновацион технологиялар педагогик жараён ҳамда ўқитувчи ва талаба фаолиятига янгилик, ўзгаришлар киритиш бўлиб, уни амалга оширишда асосан интрактив методлардан тўлиқ фойдаланилади.

Инновация – бу келажак дегани. Биз буюк келажагимизни барпо этишни бугундан бошлайдиган бўлсак, уни айнан инновацион ғоялар, инновацион ёндашув асосида бошлашимиз керак.

Интрактив методлар бу жамоа бўлиб фикрлаш деб юритилади, яъни педагогик таъсир этиш усуллари бўлиб, таълим мазмунининг таркибий қисми ҳисобланади. Яъни педагог ва ўқитувчи-талабаларнинг биргаликда фаолият кўрсатиши оркали амалга оширилади.

Тарғиб қилинаётган ғояларнинг инсон онгидаги ахборот, маълумот тарзида ўрнашиши кифоя қилмайди, улар инсоннинг юрак-юрагига етиб борганидагина улар инсон қалбига чуқур ўрна-шади. Бунинг учун эса аудитория тарғиботчининг миллий ғояга чуқур ишончи ва қатъиятини ҳис қилиши керак. Лекин тарғиботда ғояларга эътиборки тортиш билан ҳам қаноатланиш мумкин эмас. Чунки эътиборни жалб қилиш - тарғиботнинг биринчи босқичи, холос.

Тарғиботнинг кейинги босқичи ғояни тўғри ва атрофлича тушунтиришни, мафкура билан боғлиқ барча саволларга жавоб топиб беришни талаб қиласди. Чунки миллий ғояни тушуниш - унга ишониш демакдир. Ана шу ерда бир саволга дуч келамиз: нима қўпроқ ишонч уйғотади: жиддий далиллар билан асосланган ахборотми ёки ҳиссиётларни уйғотувчи маърузами? Тарғибот давомида инсоннинг ҳисларига, қалбига мурожаат қилиш катта самара беради, албатта. Лекин ишончли далиллар, эътиroz уйғотмайдиган ҳаётий маълумотларнинг келтирилиши бу ғояларни ҳаётга татбиқ қилишдан ҳаммамиз манфаатдор эканлигимиз ҳақидаги фикрни уйғотади.

Тарғибот жараёни шу ерда тугайди, деб ўйлайдиганлар катта хато қиласдилар. Зоро, мафкура янги ишларга илхомлантиради, ҳаракатга ундейди. Ҳаракатсиз мафкура эса сафсатабозлик-дан бўлак нарса эмас. Демак, инсонлар миллий мафкурадан ўрин олган ғояларга мос ҳаракат қила бошлаганларидағина миллий ғоя халқни эътиқодига айланганлиги ҳақида хулоса қилиш мумкин.

2

Мафкуравий тарбия омилларига мурожаат қилишдан олдин, шу жараённи асосий мақсади нимага қаратилганлигини аниқлаб олиш лозим. Мустақиллик неъматларидан бири- бу эркин фикрлаш, эркин ва мустақил бўлган инсонни тарбиялашдан иборатдир.

Бизнинг мафкуравий тарбиямиз эса тарбия омилларимизнинг савияси ва шаклига кўп жихатдан боғлиқдир.

Оила. Жамиятнинг, давлатнинг, инсонинг келажаги оиладан бошланади. Оилада сингдирилган тарбия, Ватан, эл-юрт, мустақиллик, озодлик хақида бериладиган илк тушунча ва тасаввурлар боланинг мурғак қалбида бир умрга муҳрланиб қолади. Дину диёнатли хонадон оқсоқолларидан сўрасангиз, уларни лўнда қилиб, санаб беради:

- яхши ном қўйиш,
- яхши муаллим қўлига топшириб, саводини чиқариш,
- илмли қилиш,
- қасбли-хунарли қилиш,
- бошини икки, уйли-жойли қилишдан иборат.

Мактабгача таълим масканлари.

Бу таълим масканларининг вазифаси бола камолоти асосларини шакллантиришдан, унинг маданий-ахлоқий эҳтиёжларини, дастлабки меҳнат қўникмаларини мустаҳкамлашдан иборатdir. Бу нарса мафкурамиз учун муҳимдир.

- *Умумий таълим мактаблари.*

Ёшларни 50% ёшлик ҳаёти мактабда ўтади. Ундан мафкуравий тарбия жараёнида унумли фойдаланиш, қолаверса тўғри ташкил этиш лозим бўлади.

- Касб-хунар колледжлари, академик лицейлар, ўрта–маҳсус билим юртлар. Бу даврда ёшларнинг ўзгарувчан “катта бўлиб” қолган даври келади.

- *Олий таълим даргоҳлари.*

Ёшларни институтлар, университетларда мустақил шахс сифатида тарбиялаш, мустақил «ҳаёт» даври кечади.

- *Маҳалла.*

Маҳалла халқимизнинг азалий анъаналарига таянган маскан. Кексаларни панд-насиҳати, катталарни шахсий ибрати, жамоанинг ҳамжиҳатлиги мисолида маҳаллада одамлар онгига эзгулик, ватанпарварлик, миллийлик ва инсонпарварлик ғоялари сингдирилиб борилади. Халқимизда “бир болага 7 маҳалла ота-она” деган нақл мавжуд, бу бежиз эмас. Инсон бошқа масканларда ишлайди, ўқийди, ижод қиласди, маҳаллада эса яшайди. Халқ тили билан айтганда “Бир йигитни билмоқчи бўлсангиз тўю маракада ўтириб, туришини кўринг”.

- *Жамоат ташкилотлари.*
- *Нодавлат, нотижорат жамоалар.*
- *Диний ташкилотлар.*
- *Сиёсий партиялар.*
- *Оммовий ахборот воситалари.*
- *Сиёсий бошқарув тизими ва бошқалар.*

Мафкуравий тарбия шаклланишидаги манбалар:

- хаққоний ёритилган халқ тарихи, -ватанпарварлик түйгуси, -сиёсий маданият, -маърифат, -дин, -санъат, -нафосат, -ахлоқ, -фалсафа, -табиат, -қадрият, -она тили, -халқ оғзаки ижоди, -тасаввуф таълимоти -бадиий адабиёт, -халқ байрамлари, -Конституция, - Ўзаро мулоқат маданияти, -Шахсий маълумот, -Кадрлар ва бошқалар.

Шуни алоҳида таъкидлаш керакки, мафкуравий ишлар умумхалқ, умумдавлат ишидир.

Мафкуравий тарбиянинг асосий мақсади халқимизнинг бугунги ва келгусидаги манфаатларини ифодаловчи энг сара ва энг соғлом ғояларни ёш авлоднинг онги ва қалбига сингдиришга қаратилган. Мафкуравий тарғибот ишларининг муваффақиятини қўйидаги қонунлар белгилайди:

-бошқаларни бирон бир ғояга ишонтиrmоқ учун, аввало, унинг илмий, ҳаётийлигига ўзинг юрақдан ишонмоғинг шарт;

-бошқаларни ёндиrmоқ учун ўзинг ҳам ёнишинг керак;

-бошқаларни ғафлат уйқусидан уйғотмоқ учун ўзинг уйғоқ вабедор бўлишиннинг шарт. Ана шундагина тарғибот қилаётган ғоянг бунёдкор кучга айланади.

Миллий истиқлол ғоясини халқимиз онгига сингдириши омиллари ва воситалари.

Ўзбекистонда мафкуравий жараёнларни ташкил этишнинг устувор йўналишлари қўйидагилардан иборат:

•белгиланган тадбирларнинг юқори даражада уюшқоқлик билан ўтказилишини таъминлаш;

•миллий истиқлол ғоясининг тарғиботи сифатини мунтазам ошириб бориш;

•давр талабларидан келиб чиқсан ҳолда мафкуравий ишларни ташкил этишнинг янги, самарали йўлларини излаш;

•бу соҳада эски услубларнинг мутлаклаштирилишига, андозалаштиришга йўл қўймаслик;

•мафкуравий жараёнларни ташкил этишда ижтимоий муҳитни ҳисобга олиш;

•мафкуравий жараёнларни ташкил этишда учрайдиган расмиятчилик ва мажлисбозлик кўринишларига барҳам бериш;

•мафкуравий фаолиятнинг қанчалик самарали олиб борилаётганини билиш мақсадида унинг мониторингини ташкил этиш.

Миллий ғоянинг тарғибот-ташвиқотини ташкил этишда қўйидаги ташкилий тамойилларга амал қилиниши мақсадга мувофиқ:

-кенг қамровлилик, бунда жамиятнинг барча аъзоларига ғоялар хилмачиллиги асосида мафкурани сингдириш, бу жараёнда ахолининг барча катламларини камраб олиш назарда тутилади.

-узлуксизлик - миллий истиқлол ғояси тарғиботининг маконда ва замонда доимийлигини, унинг яхлит тизим шаклига келтирилишини англатади.

-кетма-кетлик - ҳар бир босқич учун тараққиёт ва инсон камолотига хизмат қиладиган қадриятларни сингдириш мақсадида мафкуравий ташвиқот режалаштирилади;

-босқичма-босқичлик - миллий мафкуруни тарғиб қилишнинг руҳий жиҳатлари билан боғ-лиқ бўлиб, ҳам тарғиб қилувчи, ҳам қабул қилувчининг муайян тайёргарлик босқичларидан ўти-шини тақозо қиласди.

-меъёрийлик - аксилтарғиботни келтириб чиқарадиган, ҳаётдан узилиб қолишга олиб келадиган баландпарвозлик, расмиятчилик ва тақорланишларга йўл қўймайди;

-шахсий ибрат - миллий ғояни тарғиб қилишда муваффақиятни таъминлайдиган мухим омиллардан бири.

-илгор тарғибот-ташвиқот технологияларидан фойдаланиши - бунда ғоявий тарғиботга инсонларни моҳирона бошқариш усули сифатида қаралади. Миллий истиқлол ғоясининг тарғибо-и қотиб қолган нарса эмас, фаол жараёндир. Мақсадга эришиш учун тарғиботнинг фаол шаклларидан, замонавий технологиялардан фойдаланиш мақсадга мувофиқ. Ёшлар орасида тарғибот олиб борилганда мунозара, баҳс, давра суҳбати каби шакллардан оқилона фойдаланилса мақсадга тезроқ ва тўлароқ эришиш мумкин. Ёшларнинг физиологик ва руҳий хусусиятлари ваъз ва маърузаларни эмас, кўпроқ интерактив усуллар ва санаб ўтилган тарғибот шаклларидан фойдаланишни тақозо қиласди.

3

Биз қуйида ўқитиши жараёнида қўллаш мумкин бўлган баъзи бир тренингларга (технологияларга) тавсиянома бериб, баъзиларини ўтказиш тартиби тўғрисида методик тавсиянома бериб ўтамиш:

“Тармоклар” методи – ўқувчи-талабани мантиқий фикрлаш, умумий фикр доирасини кенгайтириш, мустақил равишида адабиётлардан фойдаланишни ўрганишга қаратилган.

“3x4” методи – ўқувчи-талабаларни эркин фикрлаши, кенг доирада турли ғояларни бера олиши, таълим жараёнида якка, кичик гурух холда таҳлил этиб, хулоса чиқара олиши таъриф бера олишига қаратилган.

“Блиц-ўйин” методида ҳаракатлар кетма-кетлигини тўғри ташкил этишга, мантиқий фикрлашга ўрганилаётган предмети асосида кўп, хилмачил фикрлардан, маълумотлардан керагини танлаб олишни ўргатишга қаратилган.

“Интервью” технологиясида ўқувчи-талаба савол бериш, эшита олиш, саволни тўғри беришга қаратилган.

“Иерархия” технологияси оддийдан мураккабга, мураккабдан оддийга ўтиш усулларини қўллашни уларни мантикий, танқидий, ижодий фикрлашга, ўргатишга қаратилган.

“Бумеранг” технологияси ўқувчини дарс жараёнида дарсдан ташқари турли адабиётлар, матнлар билан ишлаш, ўрганилган материални ёдда сақлаб қолиш, фикрини эркин холда баён эта олиш ҳамда бир дарс давомида барча ўқувчиларни баҳолай олишга қаратилган.

“Талаба” трейнинг ўқувчи билан индивидуал холда ишлаш ўқитувчи ва ўқувчи ўртасидаги тўсиқни йўқ қилишни ўргатишга қаратилган.

“Ўқитувчи шахси” трейнинги ўқувчининг инновацион фаолиятини очиб берувчи ўқитувчи шахсига қўйиладиган талаблар мавзусидаги мустақил фикрлашга, ижодий иншолар орқали фикрларини баён қилишга қаратилган.

“Мулоқот” ўқитувчиларни аудиторияда диққатини ўзига жалб қилиш, дарс жараёнида ҳамкорликда фаолият кўрсатишга, уни ташкил этишини ўргатишга қаратилган.

“Бошқарув” технологияси ўқитувчиларни аудиторияни бошқаришдаги усуллари ҳамда ўқувчини иш жараёнида бошқариш усуллари билан таништирувчи ва шунга ўргатишга қаратилган.

Тармоклар методи (кластер).

Фикрларнинг тармокланиши – бу педагогик стратегия бўлиб, у ўқувчиларни бирон бир мавзуни чукур ўрганишларига ёрдам бериб, ўқувчиларни мавзуга оид тушунчаларини, аниқ фикрини эркин ва очик равишда кетма-кетлик билан узвий боғланган холда тармоқлашларига ўргатади.

Бу метод бирон мавзуни чукур ўрганишдан аввал ўқувчиларнинг фикрлаш фаолиятини жадаллаштириш ҳамда кенгайтириш учун хизмат қилиши мумкин.

ФСМУ технологияси

- (ф) – фикрингизни баён этинг
- (с) – фикрингиз баёнига бирон сабаб кўрсатинг
- (м) – кўрсатилган сабабни исботловчи мисол келтиринг
- (у) – фикрингизни умумлаштиринг

Ақлий хужум – гурухлараро ишларда қўлланиладиган кўплаб ғояларни ишлаб чиқиш мумкин бўлган мутоддир. Бу талабаларни ўқув жараёнида фаол иштирок этишлари турли ғояларни баён қилиш чоғида бошқаларни ҳам кизгин ишга чорлашлари илхом билан ишлашларига имкон берувчи ва уни рағбатлантирувчи методдир.

Ақлий хужум шунинг учун ҳам фаоллаштиришнинг мухим усулики, унда танҳо ишлаш мумкин эмас, биргина ғоя гурухнинг барча иштирокчиларини бир хилда ўзига тортиб олади.

Таълим бир каторда мазкур метод тарбиявий ҳарактердаги катор вазифаларни амалга ошириш имконини беради.

- жамоа билан ишлаш маҳорати;
- муомилалик;
- хушфеъллик;
- кўникувчанлик;
- ўзгалар фикрига ҳурмат;
- фаоллик;
- раҳбарлик сифатларини шакллантириш;
- ишга ижодий ёндошиш;
- ўз фаолиятини самарали бўлишига қизиқиш;
- ўзини холис баҳолаш.

Мафкуравий тарбия – бу инсон онги ва тушунчалари тизимида ҳаёт хақидаги, фалсафий, сиёсий, хуқуқий, диний, эстетик, ахлоқий, бадиий, касбий қарашларни мақсадли шакллантириш жараёнидир. Бу мафкуравий тарбиянинг моҳиятини ташкил этади.

Мафкуравий тарбиянинг мақсади эса – жамиятнинг ҳар бир аъзоси ва улар тимсолида ҳар бир ижтимоий қатлам, гуруҳнинг тарбиявий даражасини таъминлашдан иборатдир.

Мафкуравий тарбиянинг негизини ғоявий тарбия ташкил этади. Гоявий тарбия эса, миллий мафкурамизнинг ғоялар тизимиға асосланади. Бу жараёнда “Ўзбекистон-келажаги буюк давлат” бош ғояси асосий ўзакни ташкил этади.

Мафкуравий тарбия пировардида ҳар бир кишида мафкуравий онг, мафкуравий дунёқараш ташкил топади.

Мафкуравий онг эса, буюк келажак сари ташланган қадамдир. Президент И.Каримов ибораси билан айтганда – “Ўз ақли, ўз тафаккури, ўз меҳнати, ўз маъсулияти билан онгли тарзда, озод ва ҳур фикрли инсон бўлиб яшайди”.

